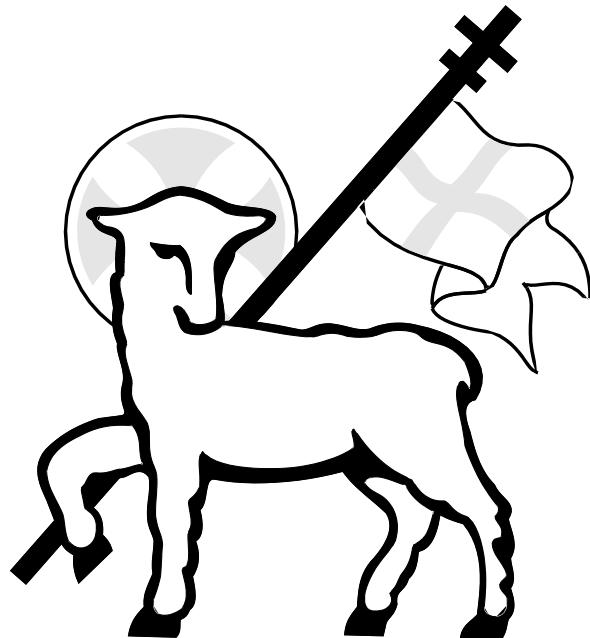

எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட மடல்

Epistle to the HEBREWS

ஒரு விளக்கவியல், இறையியல் மற்றும்
நடைமுறை விளக்கவுரை

An exegetical, theological and practical
commentary

ஆசிரியர் ரோலன்ட் கிளகர்
By Roland Kleger
குரூஸ்லிங்கன், தெ 2024
Kreuzlingen, January 2022

எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட மடல்

Epistle to the HEBREWS

ஒரு விளக்கவியல், இறையியல் மற்றும்
நடைமுறை விளக்கவுரை

**An exegetical, theological and practical
commentary**

அவர் உயிர்த்துவிட்டார்

ஆசிரியர் ஹோலன்ட் கிளகர்
By Roland Kleger

குரூஸ்லிங்கன், தெ 2024
Kreuzlingen, January 2024

பதிப்புரிமை ஹோலன்ட் கிளகர், இறையியல் கலாநிதி CH-8280
குரூஸ்லிங்கன் (சுவிழ்சர்லாந்து)

**Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)**

1. அறிமுகம்

அ. பொதுவான குறிப்புகள்

இயேசு கீழ்க்காணும் மூன்று பணிகளைப் பெற்றிருக்கிறார் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது:

- அவர் அரசனாயிருக்கிறார் யோவான் 18:37
- அவர் தீர்க்கதறிசையாயிருக்கிறார் வூரக்கா 24:29; யோவான் 1:45; அப். 3:21-25
- அவர் தலைமைக் குருவாக இருக்கிறார் எபிரேயர் 4:14-16

இயேசுவின் பிரதான ஆசீரிய உன்மியம் (தலைமைக் குரு பணி) முதன்மையாக எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் மூலமாக நமக்கு காண்பிக்கப்படுகிறது. அங்குதான் இயேசுவின் இந்தப் பணியைக் குறித்த முழுமையான சாட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அதன் காரணத்தினால்தான் இயேசுவின் மீட்ரின் பணியை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்தக் கடிதம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தக் கடிதத்தை “ஜந்தாவது நற்செய்தி” என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்: முதல் நான்கு நற்செய்திகளும் இயேசு இவ்வுலகத்தில் செய்த பணியைப் பற்றிப் பேசுகிறது, ஆனால் இது அவர் பரவேங்கத்தில் செய்யும் பணியைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

ஆ. இக்கடிதத்தின் ஆசீரியர்

அப்போஸ்தலருடைய காலத்தில் வாழ்ந்த முக்கியமானவர்கள் பலர் இந்தக் கடிதத்தின் ஆசீரியராகக் கருதப்படுகிறார்கள்: பவுல், லூக்கா, பர்னபா, அப்போஸ்லோ, சீலா, பேதுரு, பிரீசில்லாள் மற்றும் ஆக்கில்லா இன்னும் வேறு சிலர்! இக்கடிதத்தின் ஆசீரியரைக் குறித்த கீழ்க்கண்ட குறிப்புகளை நாம் இக்கடிதத்திலேயே காணகிறோம்:

- ஆசீரியர் ஒரு கிரேக்க யூதராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஏனெனில் அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாகிய செப்துவஜீந்தை நன்கு அறிந்த ஒருவராக இருந்திருக்கிறார். ஆசீரியர் ஒன்று கிரேக்க யூதராயிருக்க வேண்டும் அல்லது கிரேக்கர் ஒருவரை தன்னுடைய எழுத்தராக வைத்துதான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும்.
- ஆசீரியர் யூதர்களுடைய கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்களுக்கும் மேர்சேயினுடைய பிரமாணத்தின் நுகத்திற்கும் கட்டுப்படாத ஒரு “உண்மையான கிறிஸ்தவராக” இருந்தார்.
- அவர் எபிரேய வரலாற்றில் புலமைப்பற்ற இறையியல் அறிஞராக இருக்கிறார்.
- அவர் அப்போஸ்தலருடைய காலத்தில் வாழ்ந்தவர். பார். எபி 2:1-4.
- தாம் கடிதம் எழுதிய தீருச்சபை அல்லது தீருச்சபைகளை தீமோத்தேயுடன் சென்று மீண்டும் சந்தீக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதால் (13:23), அவர் தீமோத்தேயுடுக்கு பெருந்திய நன்பனாக இருந்தார்.
- அவர் இந்தக் கடிதத்தை எழுதும் போது அவர் இத்தாலியில் இருந்தார் அல்லது வெள்ளாடுகளில் வாழ்ந்துவந்த இத்தாலிய (இப்படி இத்தாலியர்கள் வெள்ளாடுகளில் வாழ்ந்தார்களா என்பது தெளிவாகத் தெரியாவிட்டாலும் அப்படி வாழ்ந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது) கிறிஸ்தவர்களைடு இருந்தார் (13:24).

மேற்கண்ட காரியங்கள் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. தீருச்சபை பாரம்பரியத்திலிருந்தும் நாம் எபிரேய நீருபத்தின் ஆசீரியர் யார் என்பதைக் குறித்த குறிப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

¹ செப்துவஜீந்து என்பதற்கான குறியீடு ரோம இலக்கத்தில் 70, அதாவது LXX என்பதாகும். எகிப்தில் இருந்த அரிலக்ஸண்ட்ரீயாவில் கிறிஸ்துவத்து மூன்பு இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக எழுபது மூத அறிஞர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்பது யூதர்களுடைய பாரம்பரிய நம்பிக்கையாகும்.

- பென்டேனியஸ் என்பவர் பவுல்தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதியதாகக் கருதுகிறார். இறவினத்து மக்களீன் அப்போஸ்தலனாகிய தான் யூதர்களுக்கு எழுதுகிற காரணத்தினால் தன்னுடைய பெயரை வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை.
- அலெக்சங்டரியா நகரத்து சிளமெந்து (சுமார் கி. பி. 200-களில் வாழ்ந்தவர்) பவுல்தான் இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியர் என்றும் ஹாக்கா அதை சிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்த்தார் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் யூசுபீயஸ் என்ற திருச்சபை வரலாற்று ஆசிரியர் ரேமாபுரியில் வாழ்ந்த சிளமெந்துதான் இக்கடிதத்தை சிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்த்தார் என்ற கருத்தை ஆதரித்தார்.
- இந்தக் கடிதம் மிகச் சிறப்பான சிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டுக்கீறபடியால் இது ஒரு மொழிபெயர்ப்பாக இருக்க முடியாது என்று ஓரீகன் என்பவர் கருதினார். மேலும் அவர் பவுலுடைய எண்ணக்களையும் கருத்துக்களையும் அவருடைய உடன்பணியாளர்களில் ஒருவர்தான் எழுதியிருக்க வேண்டும் என்றும் கருதினார். அது அப்படியே இருந்தாலும், பவுலுடைய சிற்தனையையும் கருத்துக்களையுமே இந்தக் கடிதம் பிரதிபக்கிறது என்பதை அவர் கருதினார் என்பது தெளிவு. கி. பி. 1500-களில் ரேட்டேடோம் என்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த ஏராஸ்மஸ் (சிரேக்க மொழி வல்லுனர்) என்ற புகழிப்பற்ற மொழிநூல் வல்லுனரும் இதே கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்.
- தெர்துல்யன் என்பவர் பர்னபாதான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார் என்று நம்பினார்.
- நான்காவது நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் பவுல்தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார் என்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டது. “பவுலுடைய பதினாண்கு கடிதங்கள்” என்ற சொற்றிறாடர் எழிரை கடிதத்தையும் பவுலுடையதாகக் கருதுவதாகவே இருக்கிறது.
- அதற்குப் பிறகு இந்தக் கடிதத்தை பவுல்தான் எழுதினார் என்பதீல் பெரிய அளவில் மாருக்கும் மாற்றுக்கருத்து இருக்கவில்லை. ஆனால் 16-ம் நூற்றாண்டில் புகழிப்பற்ற சீர்திருத்தவாசியாக இருந்த ஹாத்துர் தான் இந்தக் கடிதம் அப்போஸ்லோவினால் எழுதப்பட்டது என்றாகன வாதங்களை முன்வைத்தார்.² இந்தக் கடிதம் புதிய ஏற்பாட்டில் இடமிருப்பது அத்காரமுள்ள நூல் என்பதைக் கால்வின் ஏற்றுக்கொண்டாலும் 2:பி-ம் வசனத்தின்படி பவுல் இக்கடிதத்தை எழுதவில்லை என்று நீராகரித்தார். ஹாத்துர் அல்லது ரேமாபுரியில் வாழ்ந்த சிளமெந்துதான் இக்கடிதத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும் என அவர் கருதினார்.
- கால்வின் மற்றும் ஹாத்தருடைய காலத்திற்குப் பிறகு வந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் பவுல்தான் எழிரையருக்கு இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார் என்று கருதப்பட்டு வர்த்து. நன்கு அறியப்பட்ட அறிஞராகிய மிக்காலின் (1788) என்பவருடைய காலத்திற்குப் பின்னர்தான் பவுல் இந்தக் கடிதத்திற்கு ஆசிரியராக இருக்க முடியாது என்று எண்ணம் பெரும்பாலான அறிஞர்களுக்கு ஏற்பட்டது. மீண்டும் 20-ம் நூற்றாண்டில் புகழிப்பற்ற அறிஞராகிய ஸ்பிக் என்பவர் அப்போஸ்லோ தான் இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார் என்ற வாதத்தை மீண்டும் முன்வைத்தார்.⁴

“இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியர் யார் என்பது முடிவாக கடவுனுக்கு மட்டுமே தெரியும்!” என்ற ஓரீகனுடைய கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். என்னுடைய பார்வையில் அலெக்சங்டரியா சிளமெந்து மற்றும் ஓரீகன் ஆசியோருடைய கருத்துக்கள் தவறானவைகள் என்று கொள்ள முடியாது. இந்தக் கடிதம் ஏதோ ஒரு

² இவர் அலெக்சங்டரியா வகுப்பால் புகழிப்பற்ற முக்கு உபதேசியர். அவருடைய மனமாற்றத்திற்கு முன்பாக (180) அவர் ஒரு ஸ்தோக்கீய அறிஞராகிறந்தார், பிறகு இந்தீய மற்றும் அரேரியா போன்ற நாடுகளில் அருட்பணியாற்றினார்.

³ எழிரையர் 2:பி இரண்டாவது தலைமுறையைய் பற்றி பேசுவதால் அதன் அடிப்படையிலும் சீல அடிப்படைச் சத்தாந்தங்களின் காரணமாகவும் எழிரையருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தைப் பவுல் எழுதினார் என்பதை ஹாத்துர் ஏற்க முறுத்தார். பேசுவது கடிதங்களுக்கு அடுத்துபடியாகத்தான் இந்தக் கடிதத்தை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியதன் அலயாக இதற்கு முக்கீயமில்லாத இடத்தையே அவர் கொடுக்க விரும்பினார். மாக்கோஆலின் கடிதத்தையும் இவ்விதாகவே ஹாத்துர் அவர்கள் “வைக்கோவ போன்ற கடிதம்” (அதாவது வைக்கோவ போல குத்தும் கடிதம்) என்று குறிப்பிட்டார். இவருடைய மற்ற மாப்பரும் சீர்திருத்தவாசிகளைப் போலவே சீருப்பையை அதிகம் வல்லிழுத்திய காரணத்தினால் மாக்கோபு 2:14-26 போன்ற பகுதிகளைப் புரிந்துகொள்வதில் சீரம் இருந்தது.

⁴ Ceslas Spicq, L'épître aux Hébreux (Paris: Gabalda, Etudes Biblique, 1952), I, p. 209ff, 260-261.

வகையில் பவுலுடைய சிற்தனைகளீங்கள் “தூண்டப்பட்டது” என்பதை என்னால் மறுதலிக்க முடியவில்லை. இந்த விளக்கவரையின் பல தருணங்களில் நான் இந்தக் காரியத்தைப் பற்றி மறுபடியும் பேசுவேன் (உதாரணமாக 10:38; 13:23 ஆகிய பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசும்போது).

இ. வாசகர்கள்

இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியர் யார் என்பதைக் குறித்து இதில் நேரடியான குறிப்புகள் எதுவும் இல்லாததைப் பேசுவேலே இந்தக் கடிதம் யாருக்கு எழுதப்பட்டது என்பதைக் குறித்தும் நேரடியான குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. இந்தக் கடிதம் “எபிரெயரயருக்கு” எழுதப்பட்டது என்று சேர்த்தவர்கள் யார் என்பதும் நமக்குத் தெரியவில்லை. அந்த வார்த்தை மூலப்பிரதியில் இருக்கவில்லை என்பது நீச்சயமாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கடிதம் பவுலுடைய கடிதங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டத் தொடர்ச்சிய காலத்திற்குத் தெரிகிறது. இந்த வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பது ஒரு வாய்ப்பு. நாம் வாசிக்கும் இந்தக் கடிதம் யூதர்களாக இருந்து கீரிஸ்தவர்களானவர்களுக்குத்தான் எழுதப்பட்டது (1:1) என்பதை உணர்த்துவதில் அதீக பொருத்தமானதாக இருக்கிறது இந்தத் தலைப்பு. ஏனைனில் இந்த வாசகர்கள் இஸ்ரவேல் மக்களுடைய வரலாற்றிறையும், மேசேயினுடைய நீதிச்சட்டத்தையும் மட்டுமின்ற யூதர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகள் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதியே எழுதப்பட்டுள்ளது (1:1,7-8,10; 2:6,12 மற்றும் பல).

அவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் மூலமாக அல்லது இயேசவைக் கண்ட வேறு சாட்சிகளீன் மூலமாக நற்செய்தியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் (2:1-3). அவர்களும் பரீசத்த ஆவியின் அற்புதங்களை நேரில் கண்ட சாட்சிகளாயிருக்கிறார்கள் (2:4). அவர்கள் நீண்ட காலம் கீரிஸ்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள், ஏனைனில் இவ்வளவு காலத்தில் அவர்கள் → “போதர்களாக” ஆகியிருக்க வேண்டும் என்று நூலாசிரியர் அவர்களைக் கடிந்துகொள்கிறார் (5:12). மேலும் அவர்கள் ஏற்கனவே இறந்தபோய்விட்ட இந்தகாலத் தலைவர்களுடைய → “ஆருப் நாட்களை” நீணவுகார வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஆலாசனை கூறுகிறார் (13:7). அவர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்திற்காக மிகுந்த பாடுகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள் (10:32-34), ஆயினும் அவர்கள் இருந்தசாட்சிகளாக மரணமடையவில்லை (12:4).

பல வியாக்கியானிகள் பொதுவான யூதர்களுக்குத்தான் ஆசிரியர் இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகிறார் என்று கருதுகிறார்கள். சிலர் பாலஸ்தீனாவிலிருந்த யூதர்களுக்கு எழுதினார் என்றும் வேறு சிலர் ஏராசலேய (அல்லது ரோமாபுரி, எபேச மற்றும் செசரியா) திருச்சபையிலிருந்த யூதர்களுக்கு எழுதினார் என்றும் கருதுகிறார்கள். அது ரோமாபுரியில் இருந்த திருச்சபைக்காக இருந்தால் 13:24-ல் உள்ள வாழ்த்துதல் பாலஸ்தீனாவில் வாழ்த்துவந்த இத்தாலிய விசுவாசிகளீட்டத்தில் இருந்து வரும் வாழ்த்துவாக இருக்கும். ஆயினும் இந்தக் கடிதம் இத்தாலியில் எழுதப்பட்டு பாலஸ்தீனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தே அதீக பொருத்தமானதாக எனக்குத் தேன்றுகிறது. அது எப்பழையிருந்தாலும் கீழ்க்காணும் உண்மை மிகவும் தெளிவாக இருக்கிறது:

கீரிஸ்தவர்களுடைய கூடுகைகள் ஆன்மீக மொழிமைகளுக்கு அதீக முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஏழை மக்களுடைய வீடுகளீல் நடைபெற்று வந்த காரணத்தினால் யூதர்களுடைய சமயச்சடங்குகளுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் இவை முரண்பட்டதாகக் கண்டிப்பட்டன. இதனால் இந்தக் கடிதத்தின் வாசகர்கள் மீண்டும் யூத மார்க்கத்திற்குப் பேரவீடுக்கூடிய ஒரு ஆபத்து நீலையில் இருந்தார்கள் (9:6-8,10-11; 13:10). இதனால் அந்த வாசகர்கள் யூத கீரிஸ்தவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் அவர்கள் பொதுவாக பாலஸ்தீனத்தில் அல்லது ஏராசலேயில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும் குறித்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள்தான் மீண்டும் யூத மார்க்கத்திற்குத் திரும்பும் ஆபத்துக் காணப்பட்டது.

ஈ. எழுதப்பட்ட காலம்

ரோமாபுரியின் கிளெமெந்து இந்தக் கடிதத்தைத் தன்னுடைய எழுத்துக்களை அடிக்கடி மேற்கோள்காட்டுவதால், இது கி. பி. 90-க்கு முன்பாகவே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். கி. பி. 70-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஏருசலேமின் அழிவைக் குறித்து இந்தப் புத்தகத்தில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. அதற்கு மாறாக, ஏருசலேமில் உள்ள அத்தாய இடம் தற்காலத்தில் அடையாளமாக இருக்கிறது என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார் (9.9). இதிலிருந்து இந்தக் கடிதம் கி. பி. 70-க்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நாம் அனுமானிக்கலாம்.⁵ மேலும் 13:23-ல் ஆசிரியர் தீமோத்தேயுவைப் பற்றி எழுதுகிறார். தீருச்சபைப் பாருப்பரியத்தின்படி ரோமப் பேரரசனாகிய டெஸ்சியனுடைய ஆட்சியில் கி. பி. 81-ல் தீமோத்தேய இரத்தசாத்தியாகக் கொல்லப்பட்டார். இவற்றை இந்தக் கடிதம் கி. பி. 60-க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நாம் முடிவுசெய்யலாம். ஆசிரியர் ரோமாபுரியிலிருந்து இந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும் (ரோமர் 13:24).

உ. இக்கடிதத்தின் நம்பகத்தன்மை

முதல் நூற்றாண்டு முடிவடைவதற்கு முன்பாகவே ரோமாபுரியில் இந்தக் கடிதம் அறியப்பட்டிருந்ததாகத் தேவன்றுகிறது. அங்கிருந்த கிளெமெந்து கொள்கிறது தீருச்சபைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இந்தக் கடிதத்தைப் பற்றிப் பலமுறை குறிப்பிடுகிறார் (கி. பி. 90 - 95). இதற்குப் பிறகு இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாழுந்த மூப்பராகிய பேந்தேனேயஸ் என்பவர் அப்போஸ்தலனாகிய பவுஸ் எழுதியதாக இந்தக் கடிதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்வரை இதைப்பற்றி அதிகம் நாம் கேள்விப்படுவதில்லை. இக்கடிதத்தை மேற்கோள் காட்டும் அவிவக்காண்ட்ரியாவின் கிளெமெந்துவின் காலத்திற்குப் பிறகு இக்கடிதம் தீரும்பவும் தீருச்சபை வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்போதுமுதல் இக்கடிதத்தை எழுதிய ஆசிரியர் யார் என்ற விவாதம் ஆருப்பமாகியது. ஆனால் இந்தக் கடிதத்தின் நம்பகத்தன்மை முதல் நூற்றாண்டிலோ அல்லது நவீன காலத்திலோ ஒருபோதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவில்லை. இக்கடிதத்தின் ஆசிரியரைப் பற்றித்தான் அதிகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஊ. கடிதத்தின் நோக்கம்

இக்கடிதத்திற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருப்பதாகத் தேவன்றுகிறது.

1. போதனை (உபதேசங்களைப் போதிப்பது)

பழைய உடன்படிக்கையோடு ஒப்பிடும்போது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய பணியும் முற்றிலும் மேலானதும் விஞ்சியதுமாகும் என்பதை தர்க்கரீதியான வாதங்களைால் நிருபிப்பதே ஆசிரியரின் நோக்கமாகும். மோசேயினுடைய சட்டத்தின் காலம் முற்றும் முடிவடைந்துவிட்டது என்பதையும் கிறிஸ்து கிருபையின் காலமாகிய புதிய யுகத்தைக் கொண்டுவர்த்திருக்கிறார் என்பதையும் புரிந்துகொள்வதில் இக்கடிதத்தின் வாசகர்களுக்கு சிரமம் இருப்பதாகத் தேவன்றுகிறது.

2. நடைமுறை வழிகாட்டுதல்

கெடுவாய்ப்பாக யுத கிறிஸ்தவர்கள் இன்னும் தங்கள் நம்பிக்கையில் குழந்தைகளாகவே இருந்தார்கள் (வ.12-14). அவர்களுடைய விகவாசத்தில் அவர்களை வளரச் செய்யவும், அவர்கள் அடிக்கடி விழுந்துபோகும் ஆபத்துக்களாகிய பின்மாற்றம், அனலுமின்றி குளிருமின்றி இருத்தல் மற்றும் அவரும்பிக்கை போன்றவற்றை அவர்களுக்கு உணர்த்தவும் வேண்டியிருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த அவர்களுடைய குறைவான அறிவை சரிசெய்ய வேண்டியிருந்தது. இந்த நோக்கத்திற்காக ஆசிரியர் பழைய ஏற்பாட்டின் மாதிரிகளும் (அடையாளங்களும்) வாக்குறுதிகளும் கிறிஸ்துவிலும் கிறிஸ்து மூலமாகவும் எவ்வாறு நீதைவேற்றுகிறது என்பதை விளக்குகிறார். இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த ஆழ்ந்த அறிவே அவர்களுடைய ஆன்மீக வாழ்வில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இடைவெளிகளை நீர்ப்ப முடியும்.

⁵ இந்த வருடத்தில்தான் ரோமர்கள் ஏருசலேம் தேவாலயத்தை அழித்தார்கள்.

முக்கியமான வார்த்தைகள்: “மேவான்”, “பூரணமான”.

முக்கியமான வசனங்கள்: பல வசனங்களை இக்கடித்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கிய வசனங்களாகக் குறிப்பிடலாம். அவற்றில் மிகவும் முக்கியமானவை : 8:16; 10:19-22; 12:2.

ஏ. பல்வேறு சிறுப்புச்சங்கள்

1. ஆபத்துக்கள் ஐந்து (5)

1. மீட்டை இழந்துவிடும் ஆபத்து :	2:1-4
2. இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தும் ஆபத்து :	3:7-8:15
3. பின்மாற்றமடையும் ஆபத்து :	5:11 மற்றும் 6:1-2
4. மனப்பூர்வமாக பாவும் செய்யும் ஆபத்து :	10:19-29
5. பரீசுத்தத்தை புறக்கணிக்கும் ஆபத்து :	12:14-19

2. மேவானவைகள் ஏழு

1. மேவான நுழீக்கை :	7:19
2. மேவான உடன்படிக்கை :	7:22; 8:6
3. மேவான ஊழியும் :	8:6
4. மேவான வாக்குறுதி :	8:6
5. மேவான பலி :	9:23
6. மேவான சுதந்திரம் மற்றும் மேவான வீடு :	10:34; 11:16; 13:14
7. மேவான உயிர்த்துதழுதல் :	11:35

3. நீலையானவைகள் ஏழு

1. நீலையான வீடுதலை :	5:9
2. நீலையான நீயாயத்தீஸ்ப்பு :	6:2
3. நீலையான ஆசாரியன் :	7:21
4. நீலையான மீட்பு :	9:12
5. நீலையான ஆலியானவர் :	9:14
6. நீலையான சுதந்திரம் :	9:15
7. நீலையான உடன்படிக்கை :	13:20

4. முதலாம் அதீகாரத்தில் கிறிஸ்து

1. அனைத்தீர்கும் சுதந்திரவாளி :	வ. 2
2. அனைத்தையும் படைத்தவர் :	வ. 2
3. பிதாவினுடைய மகிழையின் பிரகாசம் :	வ. 3
4. பிதாவினுடைய தன்மையின் சொஞ்சம் :	வ. 3
5. எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறவர் :	வ. 3
6. நம்முடைய பாவங்களை நீக்குகிறவர் :	வ. 3
7. பிதாவினுடைய வலதுபாரிசுத்தில் வீற்றிருக்கும் அரசன் :	வ. 3
8. பிதாவினால் ஜெநீப்பிக்கப்பட்டவர் :	வ. 5
9. கடவுளால் அரிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் :	வ. 9
10. நீத்திய ஆண்டவர் :	வ. 10-12

5. கடிதத்தின் சிறப்பும்சஸ்கள்

அப்போஸ்தவனாகிய பவுலுடைய பல கடிதங்களில் இருப்பதைப் போல இக்கடிதத்திலும் கொள்கைப் பகுதியும் (1:1-10:18) நடைமுறைப் போதனைப் பகுதியும் (10:19-13:25) தனித் தனியாக இருக்கின்றன. இக்கடிதத்தின் கொள்கைப் பகுதியிலும் நடைமுறை அறிவுரைகளும் எச்சரிக்கைகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுவது இக்கடிதத்தின் சிறப்பாகும்: பார்க்க 2:1-4; 3:7 - 4:13; 5:11 6:20. நடைமுறைப் போதனைப் பகுதியில் எச்சரிக்கைகளை 10:26-39 மற்றும் 12:15-29 ஆகிய பகுதிகளில் நாம் காணலாம்.

6. இக்கடிதத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதற்கான சில ஆலோசனைகள்

“மேசியா வந்துவிட்டார்; ஆனால் நாம் எதிர்பார்த்ததுபோல அவர் வரவில்லை!” என்ற செய்தி எருசலேயில் இருந்து பறவியது. யூதர்கள் முதன்மையாக அவரைப் புறக்கணித்தார்கள். அவர் மரணமடைந்து, உயிர்த்துதழுந்து, பறவோதத்திற்கு எழுந்தருள்ளீச் சென்றுவிட்டார். இப்போது அனைத்து யூதர்களும் கீழ்க்காணும் தீரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவிவிசையை வேண்டியிருந்தது: ஒன்று தீரிஸ்தவர்களாக மாறுவது அல்லது யூத விசவாசத்திலேயே நீலைத்திருப்பது! இஸ்ரவேலீன் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாறிப்பும் பிரச்சனையை ஆசிரியர் நீணங்கூருகிறார்: அவிசவாசத்தினால் பல இஸ்ரவேலர் வனாந்தரத்தில் மாற்றுபோனார்கள். இயேசலையும் யூதர்கள் விசவாசிக்க மறுப்பதால் அப்படிப்பட்ட அழிவு மீண்டும் நீக்கமும் என்று ஆசிரியர் பயப்படுகிறார். அவர் நீலைமையைத் தெரிவிவாகக் கவனித்தார். மேசேயின் காலத்தில் வாழுந்த பழைய உடன்படிக்கையின் மக்களைப்போல, உண்மையான நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் தீருச்சபையில் இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தீருச்சபையின் வாழுக்கையில் பங்குகொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் வாழுவில் ஒருபோதும் இயேச தீரிஸ்துவுக்காக உண்மையான தீர்மானத்தை எடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட மக்களைப் பற்றித்தான் அப்போஸ்தவனாகிய யேவானும் 1 யேவான் 2:19-ல் குறிப்பிடுகிறார். அப்போஸ்தவனாகிய பவுலும் பழைய உடன்படிக்கையின் மக்களுடைய நீலை இவ்வாறுதான் காணப்பட்டது என்பதை 1 கொள்ந்தியர் 10:1-11-ல் குறிப்பிடுகிறார். இன்றும் நாம் இந்த நீலையைத் தீருச்சபையில் தீரும்பத் தீரும்பப் பார்க்கிறோம். இந்தக் கடிதத்தில் உள்ள அறிவுரைகளும் எச்சரிக்கைகளும் இப்படிப்பட்ட மக்களுக்குத்தான் சிறப்பாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மக்களுக்கு மெய்யான நம்பிக்கை இல்லை என்று ஆசிரியர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறார், இவர்களும் வனாந்தரத்தில் மாற்றுபோன இஸ்ரவேல் மக்களைப் போலத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் காண்டிக்கிறார்: பார்க்க 3:19; 4:2; 10:38; 12:16! அதேவேண்டியில் தன்னுடைய கடிதத்தை வாசிப்பவர்களில் பலர் உண்மையான விசவாசிகள் என்பதையும் ஆசிரியர் அறிந்திருந்தார் (உதா. 3:1 ; 6:9-11; 10:32; 11:40 மற்றும் பல).

⁶ இந்தப் பகுதியில் தமது கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களை “பரிசுத்த சேகாதரர்கள்” என்று அழைக்கிறார்.

11. உபதேசப் பகுதி : இயேசு கிறிஸ்தவின் மேன்மை 1:1 முதல் 10:18

அ. இயேசு கிறிஸ்து என்னும் நபரின் மேன்மை 1:1 – 7:28

1. அறிமுகம்: அனைத்து வெளிப்பாடுகளுக்கும் கிறிஸ்துவே நீறைவாக இருக்கிறார் (தீர்க்கதறிசிகளைவிட யேலானவர்) 1:1-3

வ. 1: → “கடவுள் பேசினார்”: இயற்கையில், அதாவது இறைவனுடைய படைப்பில் அவருடைய வல்லமையை நாம் காண முடியும் (ரோமர் 1:19-21); ஆனால் அதில் அவருடைய அன்பைக் காணமுடியாது. இதனால்தான் மனுக்குவத்தைக் கண்ணோடு மீண்டும் உறவிற்குள் கொண்டுவருவதாற்காக அவர் மனுக்குவத்திற்குத் தம்மை வெளிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது: பார். ஏசாயா 1:2.

→ “தீர்க்கதறிசிகள் மூலமாக”: நம்முடைய பாவங்களீல் இருந்து நம்மை விடுவிக்கும் ஒரு மீட்பறைப் பற்றி இந்தத் தீர்க்கதறிசிகள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே முன்னுரைத்தீருக்கிறார்கள் (உதா ஆதி. 3:15; ஏசாயா 7:14; 52:15; மீகா 5:1; சகரீயா 12:10). கடவுள் இந்தத் தீர்க்கதறிசிகளுக்கு கணவுகள், தீர்சனங்கள் மற்றும் அடையாளங்கள் மூலமாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அவர்கள் இறைவனுடைய செய்தியைத் தங்கள் சக மனிதர்களுக்கு ஓரசங்கள்களின் மூலமாகவும் அடையாளங்களின் மூலமாகவும் (எசே. 4:1; 5:1), எனிமையாக தங்களுடைய வாழ்க்கையின் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தினார்கள் (ஏசாயா 8:18; எசே. 24:15; ஓசீயா 1:3).

வச 2: → “இந்தக் கடைசி நாட்களீல் குமாரன் மூலமாய் நயக்குத் திருவளம்பற்றினார்”: “எப் எஸ்காட்டு ரொன் நுடோன்” என்ற கிரேக்க சொற்றிறாடருக்கு எழுத்தின்படி “இந்த நாட்களீன் கடைசியில்” என்று பொருள். Hughes⁷ என்பவர் இந்த சொற்றிறாடர் செப்துவஜீந்தில் 12 முறை இடம்பெறுவதாகவும் அது “மேசியாவின் இறுதிக் காலத்தை” க் குறிப்பதாகவும் சொல்கிறார். ஆகவே, இங்கு நாம் இறைவனுடைய இறுதி வெளிப்பாட்டைப் பற்றி வாசிக்கிறோம். கேவதாகுகளும் தீர்க்கதறிசிகளும் ஆயத்த காலத்தில் செய்த ஊழியத்தின் மூலமாக கடவுளுடைய இதயமோ மனிதனுடைய இதயமோ எதுவும் தீருப்பியடைய முடியாது. இறைமகன் மனிதர்கள் நடுவில் இறைவனுடைய வார்த்தையாக, இறைவனுடைய சிந்தனைகளை நம்மிடத்தில் வெளிப்படுத்தும்படி வரவேண்டியிருந்தது. இறைமகன்தான் இறைவன் தரும் வாழ்வையும் இறைவனுடைய அன்பையும் சமந்துவந்தார். நம்மை மீண்டும் பிதோவோடு உறவுகொள்ளச் செய்யும்படியாகவும், அவர் பிதாவினுடைய உள்ளத்தில் வாழ்வதுபோல அவர் நம்முடைய உள்ளத்திலும் வாழும்படியாக இந்த உலகத்திற்கு அவர் வந்தார் (யோவான் 1:18; 3:16; 1 யோவான் 4:9).

இறைவனுடைய வார்த்தை பரிபுரணமானது! பொருத்தமான கிறிஸ்து, அவர் மிகவும் யேலான வார்த்தை (லோகேஷ்): சக்கீதம் 3:9; யோவான் 1:1-12 மற்றும் ரோமர் 8:32 ஆகிய வேதப் பகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க. “இந்தக் கடைசி நாட்களீல்”: இதற்கு இறைவார்த்தையாகிய இயேசுவே பழைய ஏற்பாட்டின் வாக்குறுதிகள் அனைத்தின் நிறைவேற்றுதலாக இருக்கிறார் என்றும் அழியாத வாழ்வின் வல்லமையினால் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்ட நிலையான மீட்பின் இறுதியானதும் பூரணமானதுமான வெளிப்பாடாக அவரே எப்போதும் நிலைத்தீருக்கிறார் என்றும் பொருள் ஆகும் (பார்க்க 7:25; 9:26; 10:10, 14, 18; 11:8).

⁷ Philip Edgcumbe Hughes, A Commentary on the Epistle to the Hebrews (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans, 1977), p. 37. பே கரித் காயாமிம் (b e ’akha rit hayyāmīm). என்ற எழிரை சொற்றிறாடன் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

இந்தச் சுருணத்தில் நம்மை நாமே கேட்கவேண்டிய கேள்வி இதுதான்: “ஆரம்பத்திருந்தே கடவுள் ஏன் தமிழடைய மகன் மூலமாகப் பேசவில்லை? ஏன் இரண்டு உடன்படிக்கைகள் தேவைப்பட்டன?” இதற்கான பதில்கள் இரண்டு வகையானது:

1. மனிதன் இறைவன் அருஙூம் மீட்பைப் புரீதலுடன் பெற்று அனுபவிப்பதற்கு முதல் அவன் தன்னுடைய பாவத்தையும் இயலாமையையும் குறித்து உணர்வடைய வேண்டும் (ரோமர் 3:20; 7:7).
2. அசற்றுப் பிறநுதான் கடவுளால் மட்டும் அவனுக்குக் கொடுப்படக்கூடியதை அவன் விரும்புகிறவனாக மாற முடியும் (ரோமர் 7:24-25).

முதலாவதில் (பழைய உடன்படிக்கையில்) மனிதர்களுடைய வார்த்தை கடவுளைத் தேடுவதற்கு உதவி செய்கின்றன; மற்றையதில் (புதிய உடன்படிக்கையில்) தெய்வீக வார்த்தை நம்முடைய இருக்குத்தின் ஆழத்தில் ஒத்து, அதன் வல்லமையை அதில் பெருகச் செய்கிறது.⁸

ஆயினும், இறைவன் என்ன சொன்னார்? இந்தக் கேள்விக்கான பதிலை 4-வது வசனத்திருந்து ஆசிரியர் கொடுக்க ஆரம்பித்தாலும் மூன்றாம் வசனத்திலேயே அதை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டுவிடுகிறார். விடுதலை மனுக்குவத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அது ஒரு நபராக, பூரணமான கிறிஸ்துவாக, இறையகனாக வந்திருக்கிறது.

வ. 2-3 : அப்படியானால் இறையகன் யார்?

1. அனைத்திற்கும் சுதந்தரவாளர்: வ. 2 (ரோமர் 8:17) → படைப்புடன்
2. அண்டத்தைப் படைத்தவர்: வ. 2 (புகாலோ. 1:16) → உள்ள
3. அனைத்தையும் தாங்குகிறவர்: வ. 3 (புகாலோ. 1:17) → தொடர்பில்

1. அவர் இறைவனுடைய மகிழையின் ஓளிர்வு: வ. 3 → பிரதாவாகிய
2. அவர் (இறைதன்மையை) அப்படியே பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்: → கடவுளுடன்
இந்த இரண்டு காரியங்களும் இறைவனுடைய தன்மையுடன் தொடர்புடையவை (யோவான் 1:18; 10:30) → உள்ள
→ தொடர்பில்

இறையகன் எதைச் செய்து முடித்தார்?

1. அவர் பாவத்திருந்து சுத்திகரிப்பை உண்டாக்கினார்: வா (யோவான் 1:29; 19:30)
2. பரவோகத்தில் இருக்கும் மகத்துவமானவருடைய வலதுபக்கத்தில் அமர்ந்தார். வா (ரோமர் 8:34; எபே. 1:20; 1 பேதுரு 3:22).

முதல் மூன்று வசனங்களும் முழுமையின் சுருக்கத்தைப் போல காணப்படுகிறது:

1. இயேசுவே இறைவனுடைய இறுதியான வார்த்தை (யோவான் 14:6; அப். 4:12).
2. இறையகனே படைத்தவர், அனைத்தையும் காப்பவர், எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்தரவாளர். வா 2-3.
3. முழு மனுக்குவத்திற்குமான விடுதலையை அவர் நிறைவேற்றி முடித்தார். வா (யார்து 10:45; எபே. 1:7).
4. அனைத்தையும் செய்து முடித்துமிறுக, விண்ணகத் தந்தையின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்தார். வா.

தொவின் வலது பக்கத்தில் இருந்து இப்போது இறையகன் என்ன செய்கிறார் என்பதைத்தான் இந்தக் கடிதம் நமக்கு அறியத் தகுகிறது: நம்முடைய தலைமைக்

⁸ Andrew Murray, Le Voile Déchiré, 4 th ed., translated from English into French (Mennetier-Mornex, France: M. Weber [Éditions Emmanuel], n. d. [2nd ed., 1953]), pp. 25-26. இந்த மேற்கொள் பிரஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தாலிகளுக்கப்பட்டது.

அகுவாக அவர் நம்முடைய பிரதீர்தியாக அங்கிருக்கிறார்: எபி. 4:14-16 (ரோமர் 8:34; 1 யோவான் 2:1-2).

இப்போது கீரிஸ்துவே அனைத்திற்கும் மேலானவர் என்பதை விளக்கி, அதனால் அவரை மட்டுமே நாம் நம்முடைய முழு நம்பிக்கையையும் வைக்க வேண்டும் என்று வயுறுத்துகிறார் (10:19; 12:2; 13:8-14).

2. கீரிஸ்து தேவதாதர்களைவிட மேலானவர் 1:4-2:18

அ) இறையகன் தேவதாதர்களைவும் மேலானவர் 1:4-14

முதல்கண்டைய சிந்தனையில் தேவதாதர்கள் மிகவும் முக்கிய இடம்பெற்றிருந்தார்கள். உதாரணமாக அவர்கள் இறைவனுடைய வெளிப்பாட்டை அவருடைய மக்களுக்குக் கொண்டு செல்பர்களாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள் (அப். 7:38-39; கலா. 3:19; எபி. 2:2). ஆகவே, கீரிஸ்துவினுடைய செய்தியின் தீர்ப்புத் தன்மையை வயுறுத்துவதற்காக கீரிஸ்து தேவதாதர்களுக்கு மேலானவர் என்பதை இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியர் காண்பிக்கிறார். கீரிஸ்துவினுடைய தீர்ப்பெயரின் ஒப்பிட முடியாத மேன்மையும் (வ.4b) அவருடைய தெய்வீகத் தன்மையும் பழைய ஏற்பாட்டிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஏழு மேற்கோள்கள் மூலமாக வயுறுத்தப்படுகின்றன: அவர் பெற்றுக்கொண்ட பெயர்கள்: பார். பிலி. 2:9.

1) குமாரன் தன் ஆள்தன்மையில் (நபராக) மேன்மையானவர்: வ. 4-9

1. வந். சுங்கீதம் 2:7ன் மேற்கோள் : → “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்”. இந்த வாக்கியம் பெரும்பாலும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. அவர் ஜநிப்பிக்கப்பட்டார் என்றால் அவர் தேவதாதர்களைப் போலவும் மனிதர்களைப் போலவும் படைக்கப்பட்டவர் என்று பொருளாகுமா? யெகோவாவின் சாட்சிகள், மூஸ்லிம்கள் மற்றும் அனைத்து ஒருமைக் கடவுள் கொள்கையாளர்களும் இப்படித்தான் வயுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் மகன் பிதாவினால் படைக்கப்பட்டார் என்ற பொருளீல் ஆசிரியர் இதை எழுதவில்லை. இந்த வசனம் இடம்பெற்றுள்ள சூழ்மையைப் பார்த்தால், அது பிதாவினுடைய வலதுபக்கத்தில் இறையகன் சிம்மாசனத்தில் அயர்த்தப்படுவதைக் குறித்துப் பேசுகிறது என்பதை அறியலாம் (வ.வ). இங்கு ஆசிரியர் “மகன்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும்போது தாவீதின் சதந்தந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவருடைய சந்ததியில் வருகீறவரைக் குறித்து எழுதுகிறார். இறையகன் முழு உலகத்தின் மீதான அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார் (2:8) என்று இந்த சுங்கீதம் குறிப்பிடுகிறது. இந்தப் பொருளீல் இறையகன் என்ற பெயர் கீரிஸ்துவுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தலை தேவதாதர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை⁹. இது அப். 13:32-34 ஆகிய (பவுல்) வசனங்களீரால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

இங்கு → “இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்” என்ற வார்த்தை படைப்பைக் குறிக்காமல் இயேசு கீரிஸ்துவின் உயிர்த்துதமுதலைக் குறிக்கிறது (ஹக்கா 3:22; எபி. 5:5). கீரிஸ்துவினுடைய உயிர்த்துதமுதனால் அவர் → “அநேக சகோதரர்களுக்குள்ளே முதற்பவன் ஆனார்” (ரோமர் 8:29).

2. வந். இந்த வசனத்தில் மேலும் 2 சாழுவேல் 7:14-ல் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது (1 நாளா. 17:13 மற்றும் 22:10). தாவீதினுடைய சந்ததியில் வரப்போகும் அரசனுடைய ஆனாகையைக் குறித்த வாக்குறுதி. இந்த வாக்குறுதி சாலமோனில் முழுமையாக நீறைவேற்கின்லை. ஏனெனில் அவர் மரணமடைந்தார். ஆனால் என்றிரண்டும் நிலைத்திருக்கும் கீரிஸ்துவிலும், அவர் மூலமாகவுமே இந்த வாக்குறுதி நீறைவேறும் (எபி. 13:8).

⁹ Compare Zane C. Hodges, 'Hebrews' in The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty, New Testament, ed. John F. Walvoord and Roy B. Zuck ([Wheaton, Ill.]: Victor Books, 1983), pp. 783-784.

3. வா.→ “முதல்பேரானவர்” இதைக் குறித்து ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

அவர் “முதற்பேரானவர்” என்பதற்கு இரண்டு பொருள் உண்டு (கொலே. 1:15,18). முதலாவது, அண்ட சராசங்களும் படைக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே இருந்தவரும், அவை படைக்கப்பட்டபோது அவற்றையில்லாம் ஆனங்கை செய்யும் கர்த்தராக அவர் பிதாவினுடைய ஒரே பேரானவர் (சங். 89:27-ஜப் பார்க்க). இரண்டாவது, மாறிப்பும் விடுதலையின் வழியை உண்டாக்கி, அநேக மகன்களை மகிழுமையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கான வழியைத் தீர்ந்தவராக, மரணமடைந்தவர்களை இருந்து உயிர்த்தமுந்தவர்களை முதற்பேரானவராக, அவர் இருக்கிறார் (2:10).¹⁰

மேலும், “தேவதாதர்கள் யாவரும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளக்கூடவர்கள்” என்ற சொற்றிறாடர் சங். 97-ருந்து மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எபிரெய-இமாழியில் “தேவர்கள் (ஏலோவரிய்) யாவரும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளக்கூடவர்கள்” என்று உள்ளது. செப்துவஜீர்து “ஏலோவரிய்” என்பதை “தேவதாதர்கள்” என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவதாதர்கள் பல இடங்களில் “இறைவனுடைய மகன்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துபோகக் கூடாது (யோபு 1:6; 38:7). தொழுதுகொள்ளப்படுகிறவர் தொழுகிறவர்களைவிட யேலானவர் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும்.

4. வ. 7. சங். 104:4 விருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோளாக இருக்கிறது. தேவதாதர்கள் கடவுளுடைய வல்லுமையான படைப்புகள் என்பது உண்மைதான், ஆனால்...

5. வ. 8-9. சங். 45:7-8 விருந்து மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது: கிறிஸ்து இறைமகனாக இருக்கிறார்; அவருடைய சிம்மாசனம் என்றிறங்னனக்கும் நிலைத்திருக்கும். அவர் தம்முடைய செங்கோலை வைத்திருக்கிறார் (அதாவது அவர் அரசனாக இருக்கிறார்), இன்னும் சில காரியங்கள். பிதாவினால் அரிஷேகம் பெற்ற இறைவனாக அவர் இருக்கிறார். அவர் இறைவனாக இவ்வையென்றால் அவர் நம்மை → விடுவித்திருக்க முடியாது. அவருடைய தெய்வீகத்தின் இன்றியமையாத தன்மையை¹ யேரவான் 2:22-23; 5:1, 5, 10-13, 20 என்பவற்றில் காணலாம். **“உழுடைய தேவன்... உழை...**

அரிஷேகம்பண்ணினார்” என்ற சொற்றிறாடர் கிறிஸ்துவினுடைய தெய்வீகத்தைக் குறிக்கிறது: எபி. 13:8; யேரவான் 1:1; 20:17, 28-29. அரிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர் என்பதற்கான எபிரெய பதம் மேசியா என்பதாகும் (கிரேக்கத்தில் இது கிறிஸ்து → கிஸிஸ்ரோஸ்ட்). அவர் நம்முடைய அரசனாகவும், பிரதான ஆசாரியனாகவும், தீர்க்கதீர்சியாகவும் இருக்கிறார். “**உமது தேவம்**” என்பது விசவாசிகளைக் குறிக்கிறதா (எபி. 2:10-11) அல்லது தேவ தாதர்களைக் குறிக்கிறதா? இங்கு “தேவமர்கள்” அல்லது “பங்காளீகள்” என்ற வார்த்தை கிறிஸ்துவின் சகோதரர்களைக் குறிப்பதாக இருக்கவாய். கிறிஸ்து இவ்வுலகத்தில் தமிழுடைய ஊழியத்தை முடித்துவிட்டு, பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளீச் சென்று, தமிழுடைய இரத்தத்தை பிதாவிற்குக் காணிக்கையாகப் படைத்தபோது, அவர்தான் முதலாவது பரிசுத்த ஆவியானவரின் அரிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். அதன் பிறகு தமிழை விசவாசிக்கும் தமிழுடைய சகோதரர்களுக்கு அவர் பரிசுத்த ஆவியை அனுப்பினார். இது பெந்துகொள்கேதே நாளை ஆரம்பமானது: அப். 2:23. பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அனைவரும் அரிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர்கள்தான் (2 கொரி. 1:21-22; 1 யேரவான் 2:20, 27). இது பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலேயே முன்னுரைக்கப்பட்ட ஒன்று: ஏசாயா 59:21; 61:1-3; எசே. 36:26-27. கடவுள் நம்முடைய மீட்பர் என்பதை நாம் நமது இருயத்தில் மீண்டும் மீண்டும் நீணவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்!

¹⁰ A. M. Stibbs, 'Hebrews', in The New Bible Commentary Revised (London: Inter-Varsity Press, 1970), p. 1196.

நடைமுறைப் போதனை: “நீர் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர்.” அவருடையவர்களும் அவரைப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களும் அவரைப் போலவே நீதியை நடைமுறைப்படுத்தும்படி அழைக்கப்படுகிறோம்.

2) முரரன் தமிழ்நடைய பணியில் மேன்மையுள்ளவராயிருக்கிறார். வ. 10-14.

6. வ. 10-12. இங்கு சங். 102:26-27 மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. இதிலிருந்து கிறிஸ்துவே அனைத்தையும் படைத்தவர் ஆகையால் தேவதாதர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்கிறோம் (யேவான் 1:ff; கொலோ. 1:16). மேலும் அவர் என்றிரண்டும் மாறாதவராக நிலைத்திருக்கிறார் (13:8). ஏசாயா 40:28 மற்றும் மஸ்கியா 3:6 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் “நம்முடைய மீட்பரே நம்மைப் படைத்தவர்”.

7. வ. 13-14. இங்கு சங்கீதம் 110:1 மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுகிறது. இயேசு தாயே யுத தலைவர்களுக்கு முன்பாக தமிழ்நடைய தெய்லீக்கத்தை நிலைநிறுத்தும்படி இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காண்பித்திருக்கிறார்: மத். 22:41ff (மத். 26:64; மார்க் 16:19; அப். 2:25; 1 கொர். 15:25; எபே. 1:20-22). எந்த தேவதாதனும் பிதாவாகசிய கடவுள்நடைய வலது பக்கத்தில் அமருவதில்லை. இறைமகன் மட்டுமே அமருகிறார். இந்த வசனத்தின் மூலம் நமக்கு அறபுதமான மீட்பரும் பிரதான ஆசாரியரும் இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்துகொள்கிறோம். ஆம். அவர் தேவதாதர்களைவிட மேலானவர், அவர் இறைமகனாகவும் இறைவனாகவும் இருக்கிறார். இதனால் இதைக் கவிர வேறு எதுவும் தேவையில்லை. அவரில் நமக்கு வேண்டிய எல்லாம் இருக்கிறது.

கிறிஸ்து தீர்க்கதற்கிணைவிடப் பொரியவர் என்றும் தேவதாதர்களைவிடப் பொரியவர் என்று கிறிஸ்துவின் மேன்மையைக் காண்பித்த பிறகு, ஆசிரியர் தன்னுடைய முதலாவது எச்சரிக்கையைக் கொடுக்க அரம்பிக்கிறார்.

ஆ) முதலாவது எச்சரிக்கை 2:1-4

வ. 1. எச்சரிக்கை: → “ஆகையால்”. அதாவது கிறிஸ்து மேலானவராகவும் உயர்த்தப்பட்டவராகவும் இருக்கிற காரணத்தினால். → “நாஸ்கள் கேட்டவைகளை” : இவை கிறிஸ்து சொன்ன காரியங்கள். நூற்செய்தி நூல்கள், அப். 1-ம் அதிகாரம் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய அரிக்கைகளையும் கவனியுங்கள். கிறிஸ்துவைக் குறித்து கேள்விப்பட்ட காரியங்களை விட்டு விலகி மீண்டும் சட்டவாதத்திற்குள் (legalism - அதாவது மேசேயினுடைய சட்டத்திற்கும் யூதர்களுடைய பாரம்பரியத்திற்குள்ளும்), திரும்புகின்ற ஆபத்தில்தான் இக்கடித்துதின் வாசகங்கள் இருந்தார்கள்.

வ. 2-4 : எச்சரிப்புக்கான காரணங்கள்

வ. 2 : → “தேவதாதர்கள் மூலமாகச் சொல்லப்பட்ட வசனம்”. இதற்கு மேசேயினுடைய சட்டங்கள் என்று பெருள் : யாத். 23:20-23; அப். 7:38,25; கலா. 3:19. சட்டத்தின் கீழ், நாம் சட்டத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு உட்படத் தவறும்போது, தீயையைச் செய்தலாகிய பாவங்கள் மற்றும் நன்மையைச் செய்யாதிருத்தலாகிய பாவங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் (கடவுளது பிரமாணங்களுக்கு செவிமடுக்கத் தவறுதல் எனும் அடிப் படையில்) நியாயமான தண்டனை வழங்கப்படும்.

வ. 3 : சர்க்கரீதியாக, தேவதாதர்களால் பேசப்பட்ட மேசேயினுடைய சட்டத்தை மீறுவதற்கு வரும் தண்டனை நிச்சயமாக இருக்குமானால் இறைமகனாகிய கிறிஸ்துவின் மூலமாக பிரசிந்கிக்கப்பட்டு அவருக்குள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மாபைரும் விடுதலையை புறக்கணித்தால் அதற்கு வரும் தண்டனை எவ்வளவு நிச்சயமானதாக இருக்கும். மேலும் இந்த விடுதலை, கிறிஸ்துவைத் தங்கள் கண்களைனால் கண்ட சாட்சிகளாகிய அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளைனால் அவர்களுக்கு சாட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. ஆகவே, இந்தக் கடித்துதை வாசிக்கும் மக்கள் இரண்டாவது தலைமுறைக் கிறிஸ்துவர்களாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்படையாக உள்ளது.

வ. 4: இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்கு முன்பாகவே வாக்களீத்ததுபோல, கீரிஸ்து தரும் விடுதலையை அவர்களுக்குப் பிரச்சித்தவர்கள் பரிசுத்த ஆலியினால் அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்று அவருடைய ஒத்தாசையை அனுபவித்திருந்தார்கள் (மாற்கு 16:17-18; 1 கொரி. 12). சத்தியத்தை ஒரு மனிதன் அதிகமாக அறிந்துவிகாள்ளும்போது இறைவனுக்கு முன்பாக அவர் அதிக பொறுப்புள்ளவராக இருக்கிறார் என்று இயேசு சொன்னார் (மத். 11:21-24; லூக்கா 12:48).

(இ) தேவதாதர்களுக்கும் மேலான மனுமகனும் அவர் தாழ்த்துப்பட்டதற்கான காரணங்களும்: 2:5-18.

1) தேவதாதர்களைக் காட்டிலும் மேலான மனுமகன். வ. 5-9.

யூதர்களுடைய பார்வையில் தேவதாதர்கள் மனிதர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் மேலானவர்கள். அதனால்தான் அவர்களுக்கு இது பிரச்சனையாக இருந்தது. ஆகவே, ஒரு யூத கீரிஸ்தவனுக்கு இயல்பாக எழுக்கூடிய கேள்வி இதுதான்: கீரிஸ்து மனிதனாக வந்தார், மரணமடைந்தார் என்றால் அவர் தேவதாதர்களைவிட கீழானவர்தானே? இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியர் இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறார்.

வ. 5: உண்மைதான். அவருடைய ஆட்சி இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இந்த வசனம் இனிவரும் உலகத்தில்தான் அது யழர்த்தமாகும் என்பதை உறுதிசெய்கிறது!

வ. 6-9: ஆதி. 2:26-28-ன்படி மனிதனுடைய படைப்பின் நோக்கம் மற்ற படைப்புகள் அனைத்தையும் ஆளுகை செய்வதாகும். ஆனால், மனிதன் ஆதாரமுடைய பாவதத்தின் காரணமாக அதை இழந்துவிட்டது மிகவும் துக்கத்திற்குரிய ஒன்றாகும் (அதாவது, முதல் ஆதாரம்: ஆதி. 3 மற்றும் ரோமர் 5:12-21). வ. 6-8-ல் மேற்கொள் காட்டப்பட்டிருக்கும் சுப். 8-ன் கூற்றுகள் இரண்டாம் ஆதாரமாகிய கீரிஸ்தவின் மூலமாகவே நிறைவேற்றுகிறது (1 கொரி. 15:47). கீரிஸ்து பாவமற்றவராக இருந்ததாலும் இப்போதும் பாவமற்றவராக இருப்பதாலும் இது சாத்தியமாகிறது (4:14; 2 கொரி. 5:21). உண்மையில் கீரிஸ்து, → “தேவதாதர்களைக் காட்டிலும் சற்று கீரியவராக்கப்பட்டார்”. அதாவது, கீரிஸ்து மனிதனாக வரும்போது மனிதர்களுடைய பெலவீனங்களுக்கு (உதாரணமாக பசி, தாகம், களைப்பு போன்றவை. ஆனால் அவர் ஒருபோதும் பாவம் செய்யவில்லை: எபி. 4:15; 2 கொரி. 5:21) தம்மை தாமே விரும்பிக் கீழ்ப்படுத்தினார். ஆனால், விசுவாசிகள் இறுதி நாட்களில் தேவதாதர்களை நியாயர்த்தீப்பார்கள் என்ற உண்மையின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது (1 கொரி. 6:13)¹¹ மனிதன் ஒருவகையில் தேவதாதர்களைவிட உயர்ந்தவன்தான். இந்த கீரிஸ்தவின் ஆளுகை மேசியாவின் அரசில் முழுமை நிலையை அடையும் (ஆயிரவருட அரசாட்சியில்). அப்போதுதான் இவ்வுலகத்தைக் குறித்த அனைத்து வாக்குறுதிகளும் இறுதியாக நிறைவேற்றப்படும். கீரிஸ்து திரும்ப வரும்போது இவ்வுலகம் முழுவதும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் என்பதால், மனுமகன் தேவதாதர்களுக்கு மேலானவராக இருக்கிறார். கீரிஸ்தவினுடைய அரசு இன்னும் எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கிற ஒன்று என்பதற்கு எபி. 2:8 ஆதாரமாயிருக்கிறது.¹² அப்போது நாமும் கீரிஸ்தவோடுகூட அரசாளுவோம் என்ற காரணத்தினால், இந்த வகையில் நாம் தேவதாதர்களுக்கு மேலானவர்களாயிருப்போம் (வெளி. 5:10; 20:6; 1 கொரி. 6:3).

நடைமுறைப் பிரயோகம்: கீரிஸ்து மனப்பூர்வமாகத் தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி, மனிதனாக வந்து, தம்முடைய உயிரையே நமக்காகக் கொடுத்த பிறகுதான் அவர் அனைத்துக்கும் மேலான ஆண்டவராக்கப்பட்டார் (மு. 2:5-10). இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் பலும் இயேசு (கிரேக்கத்தில் யேசுஸ்¹³) என்ற வார்த்தையை வேண்டும் என்றே இந்த இடத்தில் பயன்படுத்துகிறார் (மு. 2:10). அவர் தம்மைத் தாழ்த்திய பிறகுதான்

¹¹ இது விழுந்து போன் தாதர்களை ஏந்த சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி குரிக்கின்றது.

¹² இந்த வசனம் ஆயிர வருட அரசாட்சி என்று தனியாக ஓன்றில்லை (amillennial view) என்ற போதனை தவறு என்று கண்ணிக்கிற பல வசனங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது (இந்தப் போதனையின்படி கீரிஸ்தவின் கீருக்கப்படுமோடு இவ்வுலகத்தில் ஆர்ப்பாகிவிட்டது என்றும் ஏற்கனவே மரணமடைந்த பிரச்சதானங்களின் ஆவிகள் கீரிஸ்தவோடு ஆளுகை செய்கின்றன என்றும் கருதப்படுகிறது).

¹³ இது அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட “மனிதப் பெயராகும்.” ஆனால் “கீரிஸ்து” என்பது அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தெப்லீகப் பணியின் பெயராகும்.

மகிமையினால் (பரவோகத்தில்) முடிசூடப்பட்டார். விசுவாசிகளாகிய நாமும் நம்மைத் தாழ்த்தி இவ்வுவகத்தீற்குரிய இச்சைகளை (அதாவது இருளின் செய்கைகளை) விட்டுவிடும்படி அழைக்கப்படுகிறோம். அவ்வாறு நாம் செய்யும்போது நாம் தீரிஸ்துவோடு இணைக்கப்படும் அந்நாளீல் அவரோடு ஆனாக செய்வதற்கு நமக்கு அருளப்படும். இவ்வாழ்நாட்களில் கடவுளுக்கு தமிழை ஒப்புக்கொடுப்பவர்களுக்கு வரும் காலத்தில் அவர் அனைத்தையும் கீழ்ப்படுத்துவார். இவ்வுவக வாழ்வில் இறைவன் மட்டுமே நமக்கு எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமுராக இருப்பாரானால், பரவோக வாழ்விற்கு நாம் ஆயத்தமாகவிடுவோம். ஏனைனில் அங்கு இறைவன் மட்டுமே எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமுராக இருப்பார். சுயத்தைத் தாழ்த்தும் ஒரு வாழ்வை நாம் இவ்வுவகத்தில் வாழ்ந்தால், பரவோகம் ஒரு மகிமையின் வாழ்வாக நமக்கு இருக்கும்.

2) தேவதாதர்களைக் காட்டிலும் அவர் கீழாக ஆனதற்கான காரணம்: 2:10-18

1. வ. 10: தீரிஸ்து பாடுபட்டு மரணமடைய வேண்டியிருந்தது. → “அநேகம் பிள்ளைகளை¹⁴ மகிமையில் கொண்டுவந்து சேர்க்கையில்”. அவர் நம்முடைய மீட்பராகும்படி மரணத்தை அனுபவிக்க வேண்டிருந்தது.
2. வ. 10-13: விடுதலையின் அசிப்தியாவதற்கும், தாம் மீட்கப் போகும் மக்கள் கூட்டத்தீற்குத் தலைவர் ஆவதற்கும், தாம் விலைகிகாடுத்து வாங்கியவர்களோடு ஜக்கியப்படுவதற்கும் அவர் தமிழை தாழ்த்த வேண்டியிருந்தது (யோவான் 17:2,6,26). இதை நீருலிப்பதற்காக ஆசிரியர் பழைய ஏற்பாட்டிருந்து இரண்டு பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார்: வ. 12-ல் சு. 22:23 (யோவான் 17:6). சுங்கீதம் 22 மேசியாவின் சுங்கீதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வ. 13-ல் ஏசாயா 8:17-18 மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. உண்மையில் தீரிஸ்து தமிழையை பதிலாள் மரணத்தின் மூலமாக “தமிழையை சீகோதர்களை” (திருச்சபை - சிரேக்கத்தில் “எக்ஸீயா”) விலைகாடுத்துத்தான் வாங்கக்கூடியவராக இருந்தார் (வ.10)!
3. வ. 14-15: வ. 14: → “மரணத்தீற்கு அதிகாரியாகிய சிசாசனவனைத் தயது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும்”. (யோவான் 8:44). ஆதாமுடைய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (சட்டப்படி) மனிதர்கள் அனைவருமே சாததானுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம்: எபே. 2:1-3; கொலோ. 2:14-15. வ.15:→ “மரணப்பதியிருந்து நம்மை விடுதலைபண்ணும்படிக்கும்”: இங்கு நாம் தீரிஸ்துவை அறியாதவர்களாக எப்போதும் தாயத்துக்களுக்கும், பில்லி சூனியங்களுக்கும், தீய ஆவிகள் போன்ற காரியங்களுக்கும் பயந்துகொண்டு வாழும் மக்களை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.
4. வ. 16-18: → “(நமது) பிரதான ஆசாரியராயிருக்கும்படிக்கும்”: 4:14-16; 5:2-3; 7:25-28; 10:21 ஆகைய வசனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். வ.16: விடுதலை மனிதர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர தேவதாதர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை (ஒரு வேளை 1 பேதுரு 1:12-உம் இதே கருத்தைக் கூறுவதாக நாம் கொள்ளலார்). வ. 17: அவர் நம்மைப் போல “மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும்” உடையவராக வேண்டியிருந்தது (வ. 14-ஐயும் பார்க்க). வ.18: நீங்கள் அனுபவிக்காத ஓன்றை உங்களால் உண்மையாக அறிந்துகொள்ளவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. இயேசு கண்ணீர்விட்டார், தாகத்தையும் பசியையும் அனுபவித்தார், துயரப்படும் மக்களைப் பார்த்து

¹⁴ இங்குள்ள “அநேகர்” என்ற வார்த்தை தீரிஸ்து எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் மரணமடையவில்லை, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிலருக்காகத்தான் மரணமடைந்தார் என்னும் “வரையறுக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்” என்னும் உபதேசத்தை நீயாயப்படுத்த யங்கபடுத்தப்படுகிறது. இந்தப் போதனையை மனிதர்களுக்காக ஏசாயா 5:12; மத. 26:28; மார்க் 10:45; யோவான் 17:9 ஆகைய வசனங்களாக இதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இன்னளாரு பக்கம் பார்க்கப்போது மழு யஞக்குவத்தீற்காகவாயும் தீரிஸ்து மரணமடைந்தார் என்பதை உவரிப்படியாகக் காண்கிக்கும் வசனங்களை நாம் அவர்களுக்குத் தாங்களிலிக் கேள்வும்: 1 தீமோ. 2:3-4; ரோம் 3:23-24; 5:12, 18-19; கொலோ. 1:19-20; 2 பேதுரு 5:9; யோவான் 1:29; 1 யோவான் 2:1-2. குறிப்பாக 2 பேதுரு 2:1 காஸ்வினீய கோட்டப்பாட்டாளர்களுக்கு மிகுந்த சவால் விடுகிற வசனமாயிருக்கிறது. ஏனைனில் கள்ளப் போதுக்காக்களுடைய விடுதலையைச் சொலுத்துவது என்று சுந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அந்த வசனம் போதுக்கின்றது. அவர்களுக்காக செலுத்தப்பட்ட பரிகாரம் அவர்களை இருந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனைனில் அவர்கள் தங்களுக்காக விலையைச் செலுத்தியவரை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். தீரிஸ்து மனுக்குலம் அனைத்தீற்காகவும் விலையைச் செலுத்துகிறிருந்தாலும், தீரிஸ்துவில் மீதுபைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்களுக்குத்தன் அது பலதுநாள்களையிருக்கிறது. கடவுளுடைய கிருபை மனிதர்கள் மீது தீணிக்கப்படுவதில்லை என்பதால் அதை நீராகரிப்பதும் மனிதர்களான் முடியாத ஒன்று அல்ல. அதற்கு மாராக மக்கள் கடவுளுடைய கிருபையை புறக்கணிக்க முடியும் (மத. 23:37; வூர்க்க 7:30), என்னைப் பொறுத்தவரை ஏசாயா 5:1-6 அல்லது மத்தேய 11:28-30 ஆகைய வேத பகுதிகளை நாம் இப்படித்தான் பிரிந்துகொள்ள வேண்டும். கடவுள் மக்களை அழைக்கிறார், ஆனால் மக்கள் அவருடைய அழைப்பை ஏற்க வேண்டும் (மத. 22:1- 10). “வரையறுக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தை” வல்பிழுத்துகிற காலவினீய கோட்டப்பாட்டார்கள் பெருத்துவாக யோவான் 6:44-ஐப் பயன்படுத்தி தீரிஸ்து யாருக்காக மரணமடைந்தாரோ அவர்களைத் தன்னிட்டதில் இழுத்துக்கொள்கிறார். யோவான் 12:32-ல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கவனிக்குப்போது இந்தப் போதனை கேள்விக்குரியதாகிறது. அங்கு அனைத்து மனிதர்களையும் தீரிஸ்து தமிழ்ம் இழுத்துக்கொள்வதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தச் சூழலை அவர் யஞக்குவமனைத்தையும்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைத் தெளிவாகக் காண்கிக்கிறது, ஏனைனில் வ. 31 “உலகம்” என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

மனதுருசினார், அவர் பாவச் சோதனையைக்கூட அனுபவித்தார் என்று நற்செய்திகள் நமக்குச் சொல்கின்றன. அவர் நம்மையும், நம்முடைய இரச்சனைகளையும், குழந்தைகளையும், பெலவீனங்களையும், சோதனைகளையும் அறிந்திருக்கிறபடியால் அவரால் நமக்கு உதவிசெய்ய முடியும் (எபி. 4:15).

3. கீரிஸ்து மோசேயைவிட மேலானவர் 3:1-19

அ) கீரிஸ்துவும் மோசேயும்: வ. 1-6

பழைய உடன்படிக்கையின் நடுவராக நீன்ற மனிதன் மோசே அவர். அவர் மட்டுமே “கடவுளுடைய ஊழியக்காரன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார் (எண். 12:5-8). கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களாக இஸ்ரவேலர் தங்களுடைய நிலையையும் அழைப்பையும் மோசேயுடன் தொடர்புடெட்சியே பார்த்தார்கள் என்று ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁵ மோசேயின் மூலமாகத்தான் “அவர்களுடைய” சட்டம் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அவர்கள் மோசேக்கு அதீக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். இந்தக் கடிதத்தின் வாசகர்களாகிய யூதக் கீரிஸ்தவர்கள் யூத மார்க்கத்திற்குத் தீரும்பக்கூடிய ஆபத்தில் இருந்த காரணத்தினால், தங்களுடைய விசவாசத்திற்குக் காரணராகிய இறையகன் கீரிஸ்துவினுடைய மேன்மையையும் உயர்வையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர் மோசேயையிட மேலானவர் என்பதை ஆசீரியர் அவர்களுக்குக் காண்பிக்க விணைகிறார். தேவதாதுர்களைவிட கீரிஸ்து பெரியவர் என்பதைக் காண்பித்த பிறகு, அவர் மோசேயையையிடப் பெரியவர் என்பதை அவர் இப்போது அவர்களுக்குக் காண்பிக்கிறார்.

வ. 1: முதல் முதலாக இந்தக் கடிதத்தின் வாசகர்கள் “பரிகத்த சௌகோதரர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் “பரய அழைப்புக்குப் பங்குள்ளவர்கள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த உண்மை இதன் பிறகு தீரும்பத் தீரும்ப வலியுறுத்திக் கூறப்படுகின்றது. அப்போஸ்தலரும் தலைமைக் குருவுமாகிய கீரிஸ்துவை கீரிஸ்தவர்கள் நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இறையகனாக அவர் “அனுப்பப்பட்டவராக” இருக்கிறார். அதனால் அவர் அப்போஸ்தவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இறையகனாக அவர் மனிதர்களைப் பிதாவாகிய கடவுளோடு ஒப்புரவாக்கி, அவர்களுக்காகப் பத்தியஸ்தம் செய்யும்படி பிரதான ஆசாரியர் ஆனார்.

வ. 2: மோசேக்கும் கீரிஸ்துவுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை என்ன?: அவர்கள் இருவருமே இறைவனுக்குப் பணி செய்வதில் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார்கள் : மோசேயைப் பற்றி எண். 12:5-8-லும் இயேசுவைக் குறித்து மத். 26:42 மற்றும் யோவான் 17:4-லும் வாசிக்கிறோம்.

வ. 3-6: மோசேக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையில் உள்ள வேற்றுமை என்னவென்றால், எல்லா வகையிலும் இயேசு மோசேயையிட மேலானவராக இருக்கிறார்:

1. வ. 3-4: மோசே தான் வேலை செய்த கடவுளுடைய வீட்டில் (கடவுளுடைய மக்களில் ஒருவராக) அவரும் ஒரு அங்கத்துவராகத்தான் இருந்தார். ஆனால் இறையகனாகிய கீரிஸ்துவோ கடவுளுடைய வீட்டை (அதாவது அவருடைய உடன்படிக்கையின் மக்களாகிய தீருச்சபையை) கட்டுகிறவராக இருக்கிறார். கடவுளுடைய பெயரைத் தாங்கி நீற்கும் ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டுவது கடவுளால் அபிசேகிக்கப்பட்ட ஒரு அரசனுடைய பணியாக இருக்கிறது (2 சாமு. 7:13). ஃ-ம் வசனத்தின்படி தீருச்சபையாகிய நாம் கடவுளுடைய “புதிய வீடாக” இருக்கிறோம் (1 கொரி. 3:9; எபோ. 2:19- 22). கடவுளுடைய வீட்டின் தலைவரும் அதைக் கட்டுகிறவரும் கீரிஸ்துவே. அவர் கட்டும் வீடு அவருடைய உடலாக இருக்கிறது.

2. வ. 5-6: மோசே கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலைக்காரனாகத்தான் தன்னுடைய பணியில் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார். ஆனால் கீரிஸ்துவோ இறையகனாக உண்மையுள்ளவராக இருக்கிறார். இந்த வகையில் பார்க்கும்போது

¹⁵ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1197.

சீரிஸ்துவிலும் அவர் மூலமாகவும் நீறைவேறுப் போகும் சத்தியங்களுக்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும் மேங்கேயீன் சேவை ஒரு மாதீரியாகவும் ஒரு தீர்க்கதறிசனக் குறிப்பாகவுமே இருக்கிறது (உபா. 18:15-19). மேங்கேயீனுடைய தீர்க்கதறிசன வசனங்கள் அனைத்தும் சீரிஸ்துவில்தான் நீறைவேறுகின்றன (மத. 5:17).

ஆகவே, சீரிஸ்துவைப் (மேங்கேயீப் போல) கடவுளுடைய பணியாள் மட்டும் அல்ல, அவர் முற்றிலும் மேலானவர். அவர் இறைவனுடைய மகனாயிருக்கிறார். கட்டப்படும் கடவுளுடைய வீட்டில் சீரிஸ்து ஒரு அங்கம் மட்டும் அல்ல, மாநாக அவரே அந்தக் கட்டடத்தை அன்றும் இன்றும் கட்டுகிறவராயிருக்கிறார்!

வ. 6 : → “நம்பிக்கையினால் உண்டாகும் தைரியத்தையும் மேன்மைபாராட்டவையும் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருப்போயாகில்..” : 2:1-4-ல் குறிப்பிடுவதைப் போல மேங்கேயீயிட சீரிஸ்து மேலானவர் என்பதைக் காண்பித்த பிறகு எச்சரிக்கையைக் கொடுக்கிறார்.

இப்போது கீழ்க்காணும் கேள்வி எழுகின்றது: “நாம் பற்றிக்கொண்டிராயல் விழுந்து போனால் நாம் பெற்றுக்கொண்ட விடுதலையை இழுந்து விடுவோயா?” இங்கு இந்தக் கேள்விக்கான பதிலாக சீல சிந்தனைகளை முன்வைக்கிறேன். இதைக் குறித்து முழுமையாக 6:4-6 மற்றும் 10:26-31 ஆகிய பகுதிகளைப் படிக்கும்போது சிந்திக்கலாம்:

இந்தக் கடிதத்தில் முன்வைக்கப்படும் எச்சரிக்கைகள் உண்மையைல் மறுபிறுப்படைந்த விசுவாசிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது சீரிஸ்தவத்தின் மீது பலத்த அனுதாபம் கொண்டிருந்தவர்களாகவும் ஆனால் உண்மையான விசுவாசத்தில் வேர்க்காள்ளாகவும் இருந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதா? என்பது மிகப் பெரிய கேள்வியாகும். முதலாம் வசனத்தில் “பரம அழைப்புக்குப் பங்கள்ளவர்களாகிய பரிசுத்த சகோதரர்கள்” என்று அவர்கள் அழைக்கப்படுவது சரியானதுதான். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கடிதத்தினுடைய சூழ்மைவையும் முழுப் புதிய ஏற்பாட்டையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளாயல் இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்க முடியாது. ஓவ்வொரு தீருச்சபையிலும் உண்மையான மனத்திரும்புதல் இல்லாமல் உட்டளவில் ஆராதனை செய்துகொண்டிருக்கிற விசுவாசிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்கிற ஓவ்வொரு பிரசங்கிகளும் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையைல்லா? இயேசுவே இந்த உண்மையை விடைக்கிறவனுடைய உவமையில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார் (ஹுக்கா 8:4-15; மத. 13:1-23; மாற்கு 4:1-20). பாறைகளைப் பிடித்துக்கப்பட்ட விடைகளும், கொஞ்சம் வளர்ந்து பிறகு முன்னுகளைப் போன விடைகளும் உண்மையில் மனத்திரும்பிய விசுவாசிகளுடைய உள்ளத்தில் விடைத்துக்கப்பட்ட வசனங்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? மாற்கு 4:16-19-ல் அவர்கள் உண்மையாக கடவுளின் பிள்ளைகள் அல்ல என்று இயேசுவே சொல்கிறார். கடைசிவரை விடாமுயற்சியோடு தொடருகிறவர்களே உண்மையான விசுவாசிகள். இதைத்தான் மாற்கு 4:20-ல் இயேசு சொல்கிறார். மேலும் ஹுக்கா 8:15 இதை மிகவும் தனிலாக வழிபுத்துகிறது: நல்ல இருசயத்தோடு கடவுளுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டவர்களே உண்மையான விசுவாசிகள். என்னைப் பொறுத்தவரை ஹ-ல் உள்ள எச்சரிக்கை உண்மையாக இருசயத்தில் சீரிஸ்தவர்களாக இராயல் வெளிவேட்டத்திற்குக் கீரிஸ்தவர்களாக இருப்பவர்களுக்கே கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையான விசுவாசிகள் சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும் வந்தாலும் உண்மையள்ளவர்களாக நீலைத்திருப்பார்கள் (1 யோவான் 2:19; யூதா 5:19). பல வருடங்கள் சென்ற பிறகுதான் ஒருவருடைய உண்மையான நிலை நமக்குத் தெரியும். இறுதியாகச் சொல்லப்போனால் யார் உண்மையாக மறுபிறுப்படைந்த விசுவாசிகள் என்றும் (அதாவது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள்), யார் கீரிஸ்தவ தீருச்சபையில் அனுதாபத்தினால் தங்களை இணைத்துக்கொண்டு, எதிர்ப்பும் சோதனையும் வரும்போது இன்வாங்குகிறவர்கள் என்றும் கடவுள் மட்டுமே அறிந்திருக்கிறார். தங்களுடைய விசுவாசத்தை ஆய்வு செய்யும்படி அவர்களுக்கு சவால்விடும் நோக்கத்தோடுதான் இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டது என்பதைக் கருத்தில்கொண்டால் நாம் இக்கடிதத்தை இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்: நான் கணிகொடுக்கும் உண்மையான விசுவாசிதானா? அல்லது நான் கொஞ்ச காலம் வளர்ந்து, இன்பு காய்ந்து போகிற அல்லது இல்லவகுத்தின் கவலைகளும், பாலச்

சோதனைகளும் என்னுடைய விசவாசத்தை எடுத்துப் போடுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றேனா?¹⁶ நாம் திருச்சபை மக்களுக்குப் பிரசங்கிக்கும்போது இதை நாம் நினைவு கூர்ந்தவர்களாக இந்த ஆபத்தைக் குறித்து அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும். நாம் திருமுழுக்குப் பெற்றிருப்பதாலோ அல்லது இயேகவின் பெயரை உட்டீளவில் உச்சரிப்பதாலோ நாம் விசவாசிகள் என்று ஆகிலிடாது! எல்லா நிலைகளிலும் கிறிஸ்துவோடு இணைந்திருக்கும் வாழ்வு இரட்சிப்பை அடைவதற்கு இன்றியமையாததாகும். இந்தப் பகுதியில் உள்ள எச்சரிக்கை உண்மையான தீரிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அதைத் தொடர்ந்துவரும் பகுதி தெள்வுபடுத்துகிறது. ஏனெனில் விலகிப்போனவர்கள் உண்மையான விசவாசிகள் அல்ல என்று ஆசிரியர் சொல்கிறார். வனாந்தரத்தில் சோதிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகும் செய்தார்கள். ஆகவே அவர்கள் அவிசவாசிகள் என்பதுதான் ஆசிரியருடைய முடிவு (3:19; 4:2). இத்துடன் தொடர்புபடுத்தி யாக். 2:14-26-ஐ வாசியுங்கள். கிரியை இல்லாத விசவாசம் செத்தது. யாக்கோபு இங்கு “கிரியை” என்று பேசகிறார். இயேசு “கனி” என்று குறிப்பிடுகிறார். இரண்டும் ஒன்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. சில விளக்கவுரைகளில் நாம் வாசிப்பதைப் போல இங்கு இயேசுவுக்கும், பவலுக்கும் அல்லது யாக்கோபுக்கும் அவர்களுடைய போதனைகளில் எந்த முரண்பாடும் இல்லை. இதே கேள்வியைப் பற்றி 6:4-6- க்கான என்னுடைய விளக்கத்தில் மீண்டும் சிந்திப்போம்.

ஆ) இரண்டாவது எச்சரிக்கை: வ. 7-19

இயேசுவையும் மோசேயையும் ஓப்பிட்டுப் பேசிய முறை (வ. 1-6) ஆசிரியர் பழைய உடன்படிக்கையின் மக்களையும் புதிய உடன்படிக்கையின் மக்களையும் ஓப்பிட்டுப் பேசகிறார். அனைத்து இஸ்ரவேல் மக்களும் எகிப்தில் பஸ்காவைக் கொண்டாடி, ஸஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைப் பங்கிட்டு உண்டறியுது, செங்கடலைக் கடந்து விடுதலைப்பற்றார்கள். அதன் முறை இஸ்ரவேல் மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் வனாந்தரத்தில் மரணமடைந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய அவிசவாசமே: வ. 10:19 (யாத். 17:1-7; எண். 20:1-13). வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் செய்த அதே பாவத்தை இக்கடித்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மக்களும் செய்து விடுவார்களோ என்று ஆசிரியர் அஞ்சகிறார். அதாவது, அவர்களுடைய இருதயமும் அவநும்பிக்கையினால் கடினமாகவிடுமோ என்று அச்சமுறுகிறார். அதனால்தான் இந்த எச்சரிக்கையைக் கொடுக்கிறார்.

1) இருதயத்தைக் கடினப்படுத்துவதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை : வ. 7-11

இந்த எச்சரிக்கை சங். 95:7-15-ன் மேற்கோள் ஆகும்.

வ.7: → “ஆகையால், பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுகிறபடியே”: இங்கே இறைவனுடைய வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியின் அகத்தாண்டுதானால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கு ஒரு சரியான உதாரணத்தைப் பார்க்கிறோம்: எபி. 4:12; 2 பேதுரு 1:21; 2 தீமோ. 3:16 !.

வ. 8: → “வனாந்தரத்தில்... சோதனை நாட்களில் நடந்ததுபோல”: இதை யாத். 7:1-7 மற்றும் எண். 20:1-13 ஆகிய வேதப் பகுதிகளுடன் ஓப்பிடவும். மக்கள் தண்ணீர் கேட்டு கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகும் செய்தார்கள். சோதனைக் காலம் வந்தவுடன் யார் உண்மையில் நம்புகிறார்கள் என்பது வெளிச்சத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. கடவுள் இந்த காரணத்திற்காகத்தான், அதாவது ஓல்லவாரு தனிமனித்துக்களுடைய நோக்கத்தையும் பரிசோதிப்பதற்குத்தான், இஸ்ரவேல் மக்களை வனாந்தரு வழியில் நடத்தி வந்தார் என்று உபாகமம் 8:2 வெளிப்படையாகச் சொல்கிறது. இஸ்ரவேல் மக்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை, அதனால் அவர்கள் வனாந்தரத்தில் மரணமடைந்தார்கள். அதுபோலவே இந்த கடித்தை வாசிக்கிறவர்களுடைய இருதயம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது?

இஸ்ரவேல் மக்கள் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியை உண்ட முறை செங்கடல் வழியாக பாதுகாப்புடன் நடந்து வந்தார்கள். அவர்கள் பல அற்புதங்களையும்

¹⁶ போலியான மூலிகையைக் குறித்துப் பேசுவதற்காக ஆசிரியர் முழு அல்லது நிலத்தின் உதாரணத்தைப் பயன்படுத்துகிற காரணத்தினால் (எபி. 6:8-9), அவர் இயேகவின் வார்த்தைகளைப் பற்றி சிந்திக்கவாய் என்று தேன்றுகிறது (ஆராவது அதிகாரத்திற்கு விளக்கமளிக்கும்போது மேலும் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவாய்).

அடையாளங்களையும் நேரடியாகக் கண்டபோதும் அவர்களீல் பலர் அவநுழிக்கையுள்ளவர்களாகி, கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தார்கள்! புதிய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் நம்முடைய நிலை என்ன? நாம் தீருமுழுக்குப் பெற்றிருக்கலாம், ஞாயிறு ஆராதனையில் பங்குகொள்ளலாம், கிறிஸ்தவர்கள் என்று அறிக்கை செய்யலாம், ஆனால் சோதனைகளைச் சுந்திக்கும்போது நாம் என்ன செய்கிறோம்? எந்த சூழ்நிலையிலும் நாம் நம்பிக்கையில் நிலைத்திருக்கிறோமா? ஆனால், வனாந்தரத்தில் பல இஸ்ரவேலர் செய்ததைப் போல நாமும் விலகிச் செல்கிறோமா?

வ.11: → “என்னுடைய இனைப்பாறுதல் அவர்கள் பிரவேசிப்பதீல்லையென்று...” அதாவது அவர்கள் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட காணங்கள் நாட்டிற்குள் செல்ல முடியாது என்று பொருள்.

2) அவிசவாசத்தின் வேர் முனைத்திடமுடை நமக்கு ஆபத்தானது: வ. 12-15.

இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு வனாந்தரத்தில் ஏற்பட்ட பேரழிவைத் தம்முடைய வாசகர்களுக்கு நினைவுட்டிய பிறகு, ஆசிரியர் அவர்கள் அவிசவாசம் உள்ள இருதயமுள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று எச்சரிப்பு கொடுக்கிறார்.

வ. 14: → “நாம்... பற்றிக்கொண்டிருப்போயாகில்...”: இந்த வசனத்தை 3.6-உடன் ஒப்பிடுக! வ.19 ஆசிரியருடைய கேள்வியை விளக்குகிறது: சோதனைகளும் ஸ்ரீட்சைகளும் வருகின்ற சூழ்நிலைகளீல் விசவாசக்கிறவர்களும் தொடர்ந்து விசவாசத்தில் விடாழுயற்சியோடு நிலைத்திருப்பவர்களுமே “கிறிஸ்துவினிடத்தில் பங்குள்ளவர்கள்.”

3) வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்களுடைய உதாரணம்: வ. 16:19.

இந்த உதாரணத்தில் இருந்து நாமும் “விசவாசத்தை அறிக்கை செய்கிற அவிசவாசிகளாக இருக்க முடியும்” என்பதை அறிந்துகொள்கிறோம்! தீருமுழுக்கோ தீருவிருந்தில் நாம் பங்கு கொள்வதோ நம்முடைய இரட்சிப்புக்கு உத்தரவாதமளிப்பதீல்லை! விடுதலை எப்போதும் கீழ்ப்படுத்தவில்தான் தங்கியிருக்கிறது: வ. 18-19. இதே சத்தியத்தை ஆசிரியர் வ.9-ல் மீண்டும் சொல்கிறார். கீழ்ப்படிதல் இன்றி அறிவுபூர்வமான நம்பிக்கையை மட்டும் கொண்டிருப்பதீல் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று யோவான் 3:36 மற்றும் அப்போஸ்தலர் 5:32 ஆகிய பகுதிகளீல் வாசிக்கிறோம்.

கீழ்க்காணும் அட்டவணை இந்த எச்சரிக்கைகளை ஒப்பிடுகிறது:

அடிமைத்தனத்தில் இஸ்ரவேல் யாத். 3:7	நாம் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருக்கிறோம்: ரோமர் 6:17-20; 7:14; யோவான் 8:32-34.
<p>இஸ்ரவேலர் அனைவரும் பஸ்காவை உண்டபிறகு எசிப்பதைவிட்டு வெளியேறினார்கள். யாத். 12:47-51; 13:9; எபி. 3:16. எசிப்பதீருந்து விடுதலையாகும்போது கடவுளுடைய அற்புத செயல்களை அவர்கள் கண்டிருந்தபோதிலும், செங்கடலுக்கு அருகிலேயே அவர்கள் தங்கள் அவநுழிக்கையைக் காண்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்: யாத். 14:11. ஆயினும் கடவுள் அவர்கள் அனைவரையும் செங்கடலைக் கடக்கச் செய்தார் (1 கொரி. 10:1-3). அவர்கள் அனைவரும் யாவேயாகிய கடவுளை விடுதலையாளராக அனுபவித்தார்கள்</p>	<p>நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து (1 கொரி. 5:7) நம் அனைவருக்காகவும் மரணமடைந்தார் (யோவான் 1:29). அனைத்து மனிதர்களும் அவரை தங்கள் விடுதலையாளராக அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார்: 1 தீமேர. 2:3-4; 2 பேதுரு 5:9. கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரணமடைந்தார்: யோவான் 19:30. எவ்வளவு விடைகள் விடைக்கப்பட்டதோ அவ்விதமாக பலர் அவரை விடுதலையாளராக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்: மாற்கு 4:3-20. (16-ம் வசனம் முழுமையையும் லுரக்கா 8:15-ஐயும் பார்க்க).</p>

<p>இஸ்ரவேல் மக்களுடைய மனதில் என்ன இருந்தது என்பதைக் கடவுள் வணாந்தரத்தில் சோதிக்க விரும்பினார் (உபா. 8:2). சோதனை நேரத்தில்தான் ஒருவருடைய மனதில் இருக்கும் காரியங்கள் வெளிப்படும். கீழ்ப்படியாமையினால் கடவுளைவிட்டு விலகி பேரனவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் பெரியதாக இருந்தது (எஹ. 3:8-11, 17-19; யூதா 5; எண். 14:22-23)</p>	<p>பலர் கீறிஸ்துவை மசிழ்வோடு தங்கள் மீட்பராக ஏற்றுக்கொண்டாலும் தங்கள் ஆண்டவராக அவரை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அனைத்தும் நல்லபடியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்வரை மட்டுமே பலர் கீறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரச்சனைகள் (அல்லது உபத்திரவுங்கள்) வரும்போது அவர்கள் கீறிஸ்துவை விட்டு விலகி, தாங்கள் ஒருபோதும் மறுறிறப்படுத்த கீறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் (மார்க் 4:15-19; 2 பேதுரு 2:20-22; யூதா 5:19; எஹ. 2:1-4; 6:4-9; 10:24-31).</p>
<p>சோதனை நேரத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்த இஸ்ரவேல் மட்டும் வாக்குத்தக்கத் தாட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக யோசவா மற்றும் காலேப்: எண். 14:16, 24, 30. அவர்கள் உண்மையான விசவாசிகளுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறார்கள்.</p>	<p>யாரிரவ்வாம் கீறிஸ்துவைக் கீறிஸ்துவைக் கீர்த்சகராகவும் ஆண்டவராகவும் இரட்சகராகவும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் உண்மையான விசவாசிகளாயிருக்கிறார்கள்: விசவாசிக்கிறவர்கள் (யோவான் 1:12; 3:16; 1 யோவான் 5:12-13). கீழ்ப்படியிறவர்கள் (அப். 8:32; வெளி. 2:26). நல்ல இருதயத்தோடு அவரை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் (ஹக்கா 8:15).</p>

4. கீறிஸ்து யோசவாவைவிட மேலானவர்: 4:1-13

அ. கடவுள் தரும் உண்மையான ஓய்வு. வ. 1-11

வ. 1: ஓய்வைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்ற அழைப்பு அனைவருக்கும் பொதுவானது (1 தீமோ. 2:3-4-ஐ ஒப்பிடுக).

வ2: இங்கு பெரும்பான்மையான இஸ்ரவேல் ஏன் இளைப்பாறுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கான காரணம் மீண்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. அலிசவாசமே அந்தக் காரணம்: எஹ. 3:19 மற்றும் யூதா 5-ஐ ஒப்பிடுக.

வ3அ: ஓய்வு என்று ஒன்று இருக்கிறது. சங். 7:5-11-ஐ மேற்கொள் காட்டி ஆசிரியர் இதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். எதிர்மறையான வினைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு வாக்கியத்தை அவர் மேற்கொள் காட்டுகிறார் (“அவர்கள் என்னுடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிப்பதில்லை..”). ஒருவேளை இந்தச் சூழ்நியைலில் மேற்கொள் காண்பிப்பதற்குரிய பழைய ஏற்பாட்டின் நேர்மறையான வார்த்தைகள் எதுவும் அவருக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம்.

வ3ஆ-4: கடவுள் படைப்பை முடித்து விட்டு ஏழாம் நாளில் ஓய்ந்திருந்தது (ஆதி. 1:31 – 2:3-ஐ யாத். 3:17 உடன் ஒப்பிடுக), நமக்கு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஓய்வுக்கு முன்னடையாளமாக இருக்கிறது. ஆதாம பாவத்தில் விழுந்துபோன காரணத்தினால், இந்த உண்மையான ஓய்வு அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படியாளால் நம்முடைய ஓய்வு எது?

வ4-8: உண்மையில் யோசவாவினால் இஸ்ரவேல் மக்களை இந்த ஓய்வுக்குள் நடத்திச் செல்ல முடியவில்லை. அப்படி நடத்திச் சென்றிருந்தால் 400 வருடங்களுக்குப் பிறகு “இன்னொரு ஓய்வு” என்பதைப் பற்றி தாலீது பேசவேண்டிய தேவையில்லை (வந் மற்றும் 7). இதை நாம் யோசவாவினுடைய நாலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும்: அந்த நால் முழுவதும் இஸ்ரவேல் மக்கள் யுத்தங்களிலும் போராட்டங்களிலும்

ஏடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதையே வாசிக்கிறோம். அவர்கள் இரவேசித்துவிட்டார்கள் என்று நம்மால் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது.

வ. 9-10: கடவுள் நமக்குக் கொடுக்கும் உண்மையான ஓய்வு எது என்பதை ஆசிரியர் வரையறுக்கிறார்! அது மரணத்தீர்கும் உயிர்த்திதழுவுக்கும் பிறகு நாம் அடையப்போகும் நீத்தீய நிலை மட்டும் அல்ல. இல்லை. கடவுளில் கிடைக்கும் உண்மையான ஓய்வு விசுவாசமே. உண்மையான விசுவாசம் தன்னுடைய செயல்களில் இருந்து ஓய்ந்திருக்கிறது (ரோமர் 8:22-25). நாம் நமது சௌந்த நற்செயல்களைனால் மீட்கப்படாமல், கிறிஸ்து இயேசுவில் உள்ள விசுவாசத்தினால் மீட்கப்படுகிறோம் (கலா. 2:16; எபே. 2:8-10). கிறிஸ்து நமக்காக எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டார் (பணி முடிந்துவிட்டது: யோவான் 19:30; எபி. 10:10,14). அவர்கள் மட்டுமே நாம் ஓய்வைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்று இயேசுவே சொல்லியிருக்கிறார்: மத். 11:28-30. ஆயினும் விசுவாசிகளையிய நாம் எச்சரிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்: நற்செயல்களைச் செய்வதில் அக்கறையற்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையான விசுவாசிகள் தாங்களாகவே நந்தசெயல்களைச் செய்வார்கள். அவர்கள் கனிமொடுக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள் (யாக்கோபு 2:14). ஆனால் உண்மையான விசுவாசம் மீட்பிற்கு தன்னுடைய செயல்களின் மேல் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை என்பதுதான் வித்தியாசம்¹⁷. விசுவாசம் மட்டுமே தங்களை மீட்கும் என்பதையும் கடவுண்டைய செயல்கள் கிருபையினால் விசுவாசத்தின் மூலமாக மட்டுமே செய்யப்படுகிறது என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள் (எபே. 2:8-10). இறுதியாக நாம் நம்முடைய சொந்த பெலத்தினால் எதையும் செய்வதை நீறுத்திவிடுவோம் என்பதுதான் கடவுணக்குள் நமக்குக் கிடைக்கும் உண்மையான ஓய்வு: ரோமர் 6:11; கலா. 2:20.

வ. 11: இதுதான் உண்மையான ஒரே ஓய்வாக இருக்கிற காரணத்தினால், கிறிஸ்துவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் விசுவாசத்தினால் இதற்குள் நுழையும்படி நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். இது ஒரு முரண்பாடு போல தோன்றுகிறது: கிறிஸ்து எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டார் என்று ஆசிரியர் எழுதினாலும், → “நாம் இந்த இளைப்பாறுதல் இரவேசிக்க முயற்சிக்க வேண்டும்” என்றும் எழுதுகிறார். இதற்கான விளக்கம் என்ன? நாம் ஏற்கனவே கிறிஸ்துவோடு மரணமடைந்துவிட்டோம், ஆயினும் நாம் “மாற்சத்தின் செயல்களை அழித்துவிடும்படி” அழைக்கப்படுகிறோம் (ரோமர் 6:12; பி. 2:13-14; கொலோ. 3:5). இவையனைத்தையும் சுருங்கக்கூறினால், உலகத்தைப் படைத்துறவு எப்படி கடவுள் ஓய்ந்திருந்தாரோ (ஆதி. 2:3), கிறிஸ்து நமக்காக எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துபடியால் (சிலுவையில்) நமக்கு அவருக்குள் ஓய்வு கிடைக்கிறது. இந்த வகையில் கிறிஸ்து யோசுவாவைவிடப் பெறியவர், ஏனெனில் யோசுவா இஸ்ரவேல் மக்களை இந்த இளைப்பாறுதலுக்குள் அழைத்துச் செல்லவில்லை.

ஆ. கடவுண்டைய வார்த்தை: ஓய்வை அடையும் வழி: வ12-13

முந்தைய பதினெட்டாரு வசனங்களைத் தொடர்ந்து வரும் இந்த இருவசனங்கள் மிகவும் அற்புதமான பகுதியாக இருக்கிறது. உண்மையில் வ. 12-13-ஐ வசனங்கள் 1-11-உடன் இணைப்பது என்ன? கடவுணக்கு முன்பாக நம்முடைய நிலை என்ன என்பதை கடவுண்டைய வார்த்தை காண்பிக்கிறபடியால், அது வல்லமையுள்ளதாகவும் கடவுண்டைய ஓய்வுக்குள் நம்மை நடத்திச் செல்வதாகவும் இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கும்போது, இது எனிதாகப் புரிகிறது: கடவுண்டைய வார்த்தைதான் இந்த இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பாக இருக்கிறது. கடவுண்டைய வார்த்தை செயல்படுகிறதாக இருக்கிறது: சொயா வீ.11; சங். 119:105; 1 கொரி. 2:10-14.

வார்த்தை என்பது:

1. கடவுண்டைய வார்த்தை
2. உயிருள்ளது
3. செயல்படுவது

¹⁷ மீட்பராசிய கிறிஸ்துவைப் புறக்கணித்தே யுத்தக் செய்த மாறப்பும் தவறாகும்: ரோமர் 9:30-32 மற்றும் 11:20-24 ஆகிய வசனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க. 64

4. கூர்மையானது
5. ஊடுருவிச் செல்வது
6. இருதயத்தின் சிந்தனைகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுப்பது
7. தப்ப முடியாதது (எதையும் வார்த்தையிருந்து மறைக்க முடியாது)

வ. 12: இந்த வசனத்தையும் 1 தெச. 5:23-ஜூயும் “முன்றுதன்மை” கோட்பாட்டாளர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுவார்கள். இந்தப் போதனை மனிதன் “ஆவி”, “ஆத்துமா”, “உடல்” ஆகிய முன்று பகுதிகளைக் கொண்டவன் என்று போதிக்கிறது. “இரண்டுதன்மை” கோட்பாடு மனிதன் “உடல்” என்ற காணக்கூடிய பொருள் பகுதியையும் “ஆவி அல்லது ஆத்துமா” என்ற காணப்படாத, புலப்படாத பகுதியும் ஆகிய இரண்டு பகுதியையும் கொண்டுள்ளவன் என்று போதிக்கிறது. இதைக் குறித்து மேலும் அறிந்துகொள்ள “வேதாகம மனிதவியல்” என்ற என்னுடைய பாட வரிசையில் “மனிதனுடைய தன்மை” என்ற பாடத்தைப் பார்க்கவும்.

வ. 13: கடவுள் அனைத்தையும் அறிந்தவர் எங்கும் நீறைந்தவர்: நன்கு அறியப்பட்ட வேதப் பகுதியாகிய சங். 139:1-6-ஜூ 1 கொரி. 4:5-உடன் ஒப்பிடவும். இந்தத் தன்மைகளை இயேசவும் பெற்றிருந்தார்: யோவான் 2:24-25; வெளி. 5:6 (7) கொழுப்புகளும் 7 கண்களும் கடவுள் எங்கும் நீறைந்தவர் என்பதற்கும் அனைத்தையும் அறிந்தவர் என்பதற்கும் அடையாளமாயிருக்கிறது: வெளிப்படுத்தல் நாலுக்கான என்னுடைய விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும்.

5. கீரிஸ்து ஆரோனைவிட மேலாணவர்: 4:14-7:28

அ. கீரிஸ்து நம்முடைய தலைமைக் குரு: 4:14-16

1. அவருடைய மேன்மை வ. 14: ஆரோனையும் அவருடைய சந்ததியில் வந்த மற்ற குருக்களையும்போல் கீரிஸ்து இவ்வுலகத்திலுள்ள கூடாரத்திற்குள் செல்லவில்லை; அவர் பரவேகத்திற்குள்ளாகச் சென்றார்.

2. அவர் இரக்கப்படக் கூடியவராக இருந்தார் வ. 15: அவர் நம்மைப் போவவே ஒரு மனிதனாக வந்திருந்தபடியால் அவர் நம்மீது இரக்கப்படக்கூடியவராக இருக்கிறார் (பிலி. 2:5- 10). அவர் நம்மைப் போவவே சோதிக்கப்பட்டு, பரீட்சீக்கப்பட்டார்; ஆனால் அவர் பாவத்தில் நம்மைப்போல விழுந்துவிடவில்லை (யோவான் 8:46; 2 கொரி. 5:21). இந்த ஒரே வழியின் மூலமாகத்தான் அவர் நமக்கு பரிகாரத்தைக் கொண்டுவரக்கூடியதாக இருந்தது. அவர் பாவம் செய்திருந்திருப்பாரானால், தம்முடைய பாவத்திற்காகவே அவர் மரணமுடைய வேண்டியிருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் பாவம் செய்யாத காரணத்தினால் அவருடைய நீதி அவரை நம்மீது ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுடைய கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டது (ரோமர் 5:18- 19; 1 கொரி. 1:30). அவரே பாவச் சோதனைகளையும் உபத்திரவங்களையும் அனுபவித்து வந்தவராகையால் வேறு யாரையுமிட அவரே நம்மை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவராக இருக்கிறார்!

3. அவருடைய கீருபை நிச்சயமானது வ. 16: பிதாவாகிய கடவுள் அவருடைய தீயாகத்தின் இரத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறபடியால், பாவ மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி நாம் கீருபையின் சிம்மாசனத்தினீட்டத்திற்கு தைரியமாகச் செல்லக்கூடியவர்களாயிருக்கிறோம் (1 யோவான் 1:9; 2:1-2; ரோமர் 5:2; 8:34; எபி. 10:19-22).

ஆ. கீரிஸ்து தலைமைக் குருவுக்குரீய தகுதிகள் அனைத்தையும் பெற்றிருந்தார்: 4:1-10

1. தலைமைக் குருவின் தகுதிகள்: வ. 1-4

1. மனிதர்களீல் இருந்து தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும் (தேவதாதர்களீல் இருந்து அல்ல): வ. 1ஆ

2. மனிதர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடைப்பட்ட காரியங்களீல் மனிதர்களீன் பிரதிநிதியாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்: வ. 1ஆ

3. மக்களுடைய பாவங்களுக்குரிய பலிகளைச் செலுத்த வேண்டும் : வ. 1இ மற்றும் வெ. அவர் தனக்காகவும் பலிகளைச் செலுத்த வேண்டும் (ஏனைனில் பொதுவாக ஒரு தலைமைக் குருவும் பாவியாகவே இருக்கிறார்): வ. வெ. (வேவி. 16:17).
4. அவர் மனிதர்களில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு, தானே பெலவீனமுள்ள ஒரு நபராக இருக்கிற காரணத்தினால், மற்றவர்களுடைய பிரச்சனைகளை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியும்: வ. 2.
5. அவர் கடவுளால் மட்டுமே அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்: வ. 4. (யாத். 28:1; எண். 16:40).

2. தலைமைக் குருவாக கிறிஸ்துவின் தகுதிகள்: வ. 5-7

1. அவர் கடவுளால் அழைக்கப்பட்டவர்: வ. 5-6. (5-ம் வசனத்தில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கும் சங். 2:7 மற்றும் 6-வது வசனத்தில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கும் சங். 110:4 ஆகிய வேதபகுதிகள் இதைக் குறித்து ஏதெங்கொப் பேசுகின்றன).
2. அவர் தமிழைத் தாழ்த்தி, மனிதனாக வந்து பாடுபட்டார்: வ. 7 (பி. 2:5-8).
3. அவர் மிகவும் கொடுரோமான பாடுகளையும் போராட்டத்தையும் சந்தித்தார். இந்த முறையில் அவர் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்: வ. 7-8.
3. சாதாரண தலைமைக் குருவைக் காட்டிலும் மேலான கிறிஸ்துவின் தகுதிகள்: 6,8-10
1. அவர் மரணம் வரை முழுமையான கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்: வ. 6-9அ (பி. 2:8)
2. இன் மூலமாக தனக்குக் கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்குமான விடுதலையை அவர் பெற்றுக்கொண்டார்: வ. 9ஆ (ஆரோனுடைய சந்ததியில் வந்த எந்தத் தலைமைக் குருவும் இதை ஒருபோதும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை).
3. அவர் மெல்கிஷேதேக்கின் முறைமையைப்படி ஆசாரியாக இருக்கிறார்: வ. 6:10. (இழாம் அதிகாரத்தைப் பராக்கவும்: அவருடைய ஊழியம் நீத்தியமானது, ஆனால் ஆரோனுடைய சந்ததியின் ஊழியம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு உட்பட்டது).
- ஆகவே, கிறிஸ்து ஆரோனனிட மிகவும் மேலான தலைமைக் குருவாக இருக்கிறார். இதை ஆசிரியர் விளக்கிய பிறகு இன்னொரு எச்சரிக்கையை வாசகர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்.

(இ) முன்றாவது எச்சரிக்கை: 5:11-6:22

1) விகவாச வாழ்வில் ஏற்படும் தேக்க நிலை ஆபத்தானது: 5:11-14

முதலாவது எச்சரிக்கையில் அக்கறையின்மையையும் உணர்ச்சியின்மையையும் பற்றி பேசப்பட்டது (2:1-4). இரண்டாவது எச்சரிக்கையில் அவநம்பிக்கையைக் குறித்தும் கீழ்ப்படியாமையைக் குறித்தும் பேசப்பட்டது (3:7-9). முன்றாவது எச்சரிக்கையில் ஆவிக்குரிய சேர்ம்பலைக் குறித்தும் தேக்க நிலையைக் குறித்தும் எச்சரிக்கைவிடப்படுகிறது. இந்தப் பாவும் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய எதிரியாகும். இதுவரை ஆசிரியர் நம்முடைய தலைமைக் குருவாகிய மீட்பரின் தெய்வத்துவத்தையும் மனிதத் தன்மையையும் பற்றி எளிமையாகப் பேசினார். இப்போது அவர் கிறிஸ்துவினுடைய தெய்வீக ஊழியத்தைக் குறித்துப் பேச ஆரம்பிக்கிறார். இந்தக் காரியம் மிகவும் சிக்கலானது. வாசகர்கள் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியில் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர் 7:1- விருந்து பேசப்போகும் காரியங்களை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஆபத்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுக்கிறார்.

வ. 11: ஆவிக்குரிய சிற்தனையுள்ளவர்களால் மட்டும்தான் ஆவிக்குரிய காரியங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் (1 கொர். 2:14). சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவை (நம்முடைய பாவங்களுக்காக பரிகாரம் செலுத்தியவரை) ஏற்றுக்கொள்வதில் இக்கடிதத்தின் வாசகர்களுக்குப் பிரச்சனை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்களை சிலர், அவரது பரவோக ஊழியத்தைக் குறித்தும் அனைத்திற்கும் மேலான அதிகாரத்தைக் குறித்தும் எந்த ஆர்வமும் காண்பித்ததாகத் தெரியவில்லை.

வ. 12: அவர்கள் விசுவாசத்தில் குழந்தைகளாகவே இருந்துவிட்டார்கள். எப்போதும் பாலை உண்ணும் குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய நிலை ஓப்பிடப்படுகிறது (1 கொர். 5). நம்முடைய ஜக்ஷியங்களிலும் தீருச்சபைகளிலும் இந்த நிலை காணப்படுகிறதீல்லையா? “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசியுங்கள் அப்போது மீட்கப்படுவீர்கள்” என்ற தலைப்பில் தொடர்ந்து பிரசங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதோடு முடித்துக்கொள்கிறார்கள். விசுவாசிகளுக்கு வேண்டிய பஸ்மான ஆகாரம் வள்ளுக்கப்படுவதீல்லை. தீருச்சபையில் உள்ளவர்கள் இன்னும் பாலுண்கிறவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்; அதாவது அவர்கள் விசுவாசத்தினால் நடத்தப்படுவதீல்லை.

வ. 13-14: ஒரு முதிர்ச்சியடைந்தவரும் குழந்தையும் ஓப்பிடப்படுகிறார்கள். ஒரு மனிதன் வயது அதீகமாவதீனால் மட்டும் முதிர்ச்சியடைவதீல்லை, கடவுளுக்கு ஓப்படைத்த நீதியுள்ள இருதயத்தினால்தான் முதிர்ச்சியடைகிறார் (ரோமர் 12:1-2).

2) நாம் பரீபூரணத்தை விரும்ப வேண்டும்: 6:1-3

கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மூன்று அடிப்படைகள் மூன்று ஜோடுகளாக இங்கு மூன்வைக்கப்படுகின்றன (மொத்தத்தில் 6 அடிப்படைகள்):

1. (1) செத்த செயல்களை விட்டு விவகுதல் என்றால் மனத்திரும்புதல் என்பதே ஆகும். (2) விசுவாசம் என்பது கர்த்தராகிய இயேசுவில் வைக்கும் நம்பிக்கை
2. (1) ஸ்தானங்களுக்கடுத்த உபதேசம் (அதாவது தீருமுகுக்கு) மற்றும் (2) கைகளை வைக்குதல். அப்போஸ்தலருடைய காலத்தில் இந்த இரண்டு காரியங்களும் எப்போதும் சேர்த்தே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. “ஸ்தானங்கள்” இங்கு பன்மையில் உள்ளது, ஆகவே இது யூதர்களுடைய சடங்காசார சுத்திகரிப்பையே குறிக்கிறது என ஊகிக்களாம். ஏனென்றால் நாம் சாதாரணமாக ஒரோ ஞானஸ்தானம் என்போம்: எபே. 4:4-6-ஐ இந்தப் பகுதியுடன் ஓப்பிட்டுப் பார்க்கவும். அல்லது ஆசிரியர் இந்த இரண்டு காரியங்களையும் ஒன்றாக வைத்து சிந்திக்கிறாரா? கைகளை வைக்குதல் என்பது அடையாளப்படுத்துதலையும் ஒரு காரியத்தை மற்றவர்களுக்கு வழங்குதலையும் குறிக்கிறது (லேவி. 16:21).
3. (1) மரணமடைந்தவரின் உயிர்த்துமுதல் (வுரக்கா 24:39-43; 1 கொர். 15:20-22) மற்றும் (2) நீத்தீய நியாயத்தீர்ப்பு (மத். 25:41; வெளி. 14:9-11; 20:11-15). இந்த இரண்டு நீகழ்வுகளும் மனுக்குவத்தின் எதிர்காலத்தோடு தொடர்புடையது.

ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரை இந்த ஆறு காரியங்களும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அடிப்படைகளாக இருக்கின்றன. → “ஆவ உபதேசங்களை நாம் விட்டு...” என்று 1-ம் வசனத்தில் ஆசிரியர் குறிப்பிடும்போது, “நாம் அந்தக் காரியங்களை ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம். நாம் முன்னேறிச் செல்லவோம்; பரீபூரணத்தை நாடுவோம்” என்று கூறுகிறார். நாம் அடித்தளத்தை மட்டும் போட்டால் போதாது, அதன் மீது ஒரு முழுமையான வீட்டைக் கட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். 4-8 வரையுள்ள வசனத்தில் பேசப்பட்டிருக்கிற மக்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் எந்த வளர்ச்சியையும் காண்பிக்கவில்லை என்பதால் அவர்கள் உண்மையான விசுவாசிகளாக இருந்திருக்க முடியாது.

வ. 4: → “தேவனுக்குச் சித்தமானால் இப்படியே செய்வோம்”: அதாவது நாம் பூரணத்தை நேரக்கி முயற்சிக்க வேண்டும். ஆகவே, பின்வரும் அதீகாரங்களீல் ஆசிரியர் கிறிஸ்தவ முழுமையைக் குறித்துப் பேசப் போகிறார் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அதீகாரங்கள் கிறிஸ்துவினுடைய பரவோக பணியைக் குறித்துப் பேசகின்ற காரணத்தினால் பலமுள்ள உணவாகக் காணப்படுகிறது. கிறிஸ்துவினால் நமக்கு மூன்மாதிரி காண்பிக்கப்பட்டபடி, நம்முடைய அனுதீன நடைமுறை வாழ்வில் நடந்துகொள்ள நாடுவதுதான் கிறிஸ்தவ முழுமையை உணர்வதாகும்.

5) விசுவாசத்தை விட்டு விழுந்துபோதும் மற்றும் “ஒரு விசுவாசி தன்னுடைய மீட்டை இழுந்துவிட முடியுமா?” என்ற கேள்விக்கான பதிலைக் குறித்த விளக்கமும்: 6:4-8

இந்தப் பகுதியும் 10:26-31-ம் தான் எரிவரயகுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்திலேயே மிகவும் சவாலான மற்றும் கடினமான பகுதிகளாகும். என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தப் பகுதியை 2 பேதுரு 2.20-22 மற்றும் மார்கு 4:14-19 ஆகிய பகுதிகளைப் பூர்ந்துகொள்வதைப் போலவே பூர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கீழ்க்காணும் கேள்வி நம்மீது தீணிக்கப்படுகிறது: இங்கே பேசப்பட்டிருக்கிற மக்கள் உண்மையில் மறுபடியும் பிறந்த கீரிஸ்தவர்கள்தானா? அவர்கள் உண்மையில் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களா? ஆம் என்றால், ஒரு கீரிஸ்தவன் தன்னுடைய மீட்பை, தன்னுடைய நிதியை வாழ்வை இழுந்துபோக முடியும்! ஆனால் நாம் ஒரு பிறப்பைத் தீரும்பப் பெற முடியுமா? இந்த வசனங்களை நாம் கவனமாக ஆய்வு செய்து, இதற்கு இணையான பகுதிகளையும் ஒப்பிட்டுப் படித்தால் மட்டுமே இந்த சர்ச்சைக்குரிய பகுதிகளுக்கு பதிலளிக்க முடியும். கீழ்க்காணும் சொற்றிராட்கள் இங்கு பேசப்பட்டிருப்பவர்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றனவா?

- யார்? → “பிரகாசிக்கப்பட்டவர்கள்”
- யார்? → “பரம ஈவை ருசிபார்த்தவர்கள், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவர்கள்”
- யார்? → “தேவனுடைய நல்வார்த்தையையும் இனிவரும் உலகத்தின் பெலன்களையும் ருசிபார்த்தவர்கள்”

2:9 உடன் ஒப்பிடவும்: இயேசு மரணத்தை குசி பார்த்தவர், ஆனால் அவர் மரணத்தினால் அழிவைக் காணவில்லை! சிலுவையில் இயேசு கசப்பான காடியை குசி பார்த்தார் ஆனால் அதை அவர் பருகவில்லை. அதேபோல கடவுளுடைய நல்ல எவுகளை குசிபார்த்தவர்கள் (முயற்சித்தவர்கள்) பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாம் எதையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாக நாம் அதை முதல் சரிபார்க்கிறோம். அப்படிச் சரிபார்க்காமல் அதை வாங்கவாரா இல்லையா என்று நாம் முடிவு செய்வதில்லை. ஆகவே ஒருவர் குசிபார்த்த பிறகுதான் கீரிஸ்துவுக்குத் தங்கள் வாழ்வை ஒப்படைப்பதைப் பற்றி முடிவு செய்கிறார். ---- “பிரகாசிக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தை மறுபிறப்பைக் குறிக்கும் வார்த்தையாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 2 பேதுரு 2.20 ஒரு இணையான பகுதியாகும், அதில் “பிரகாசிக்கப்படுதல்” என்பது ஒருவருக்கு பூர்ந்துகொள்ளுதல் இருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிற வார்த்தையாக இருக்கிறது. ஆகவே, பூர்ந்துகொள்ளுதல் மட்டும் ஒருவருக்கு புதுப்பித்தலைக் கொடுத்துவிடாது என்பதை நாம் அறிவோம். முதல் அறிவினால் பூர்ந்துகொண்ட காரியம் இருதயத்திற்குள் செல்ல வேண்டும். இயேசு இருதயத்தைக் குறித்து வூர்க்கா 8:15 மற்றும் மத். 7:21-23 ஆகிய பகுதிகளில் பேசகிறார். இந்த மக்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் அல்ல என்பதற்கான இன்னொரு வாதம் வருமாறு:

வ. 4-ல் இடம்பெற்றுள்ள → “பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றும்” என்ற சொற்றிராட்டு இந்த மக்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் என்பதையே குறிப்பிடுவதாக பலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அப்படியில்லை. → “பரிசுத்த ஆவி” என்பதற்கு முன்பாக சட்டுச் சொல் இல்லை. ஆகவே, இந்த இடத்தில் பரிசுத்த ஆவி என்ற வார்த்தை ஆவிக்குரிய வரத்தைக் குறிக்கலாம், அப்பது யேரவான் 16:8-10-ல் பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதர்களோடு எவ்விதமாகச் செயல்படுவார் என்பதைக் குறித்து இயேசு விவரிப்பதைப் போல பரிசுத்த ஆவி மக்கள் மீது செயல்படுவதைக் குறிக்கலாம். பரிசுத்த ஆவியானவர் பாவத்தை நமக்கு உணர்த்தி, நம்முடைய இருதயத்தில் பேசகிறார். ஆயினும் மனிதன் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வார்த்தைக்குச் செலிரெகாடுக்காமல் அவருக்கு எதிர்த்து நீர்க் குடியும் (எபி. 3:7-10)! சட்டுச் சொல் இல்லாமல் பரிசுத்த ஆவி என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் கொடுக்கப்படுகிறார் என்று நாம் கருத முடியாது. மாறாக பரிசுத்த ஆவியானவருடைய செயல்பாட்டின் மூலமாகக் கிடைக்கும் நந்தாரியங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது என்றுதான் நாம் கருத வேண்டியுள்ளது. வூர்க்கா 11:5-7 அதற்கு இணையான பகுதியாகிய மத். 7:11-உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

“பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும்” என்ற சொற்றிராட்டு கிரேக்க மெரழியில் → “பரிசுத்த ஆவியில் பங்கடைந்தும்” என்று வருகிறது (மெற்றகோஸ் யெனெத்தென்றாஸ்). 6:4-ம் வசனம் 2 பேதுரு 1:4-ல் வரும் சொற்றிராட்டில் இருந்து வேறுபடுகிறது (“தீவிய சபாவத்தில் பங்கடைதல்”). 2 பேதுரு 1:4-ல் பேசப்பட்டிருக்கிற மக்கள் இறைவனுடைய

வார்த்தையைக் கேட்டவர்கள் அல்லது ஒன்றையைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் என்று மட்டும் கூறப்படவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை மாற்றப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. எபி. 6:4-8-ல் பேசப்பட்டுள்ள மக்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமற்ற முறையில் இயேசு குறிப்பிட்டதைப் போல கற்பாறையான நிலத்தில் அல்லது முள்ளுக்களுள்ள நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்களே. ஆரம்பத்தில் இப்படிப்பட்ட மக்களைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் உண்மையான கீரிஸ்தவர்கள்தான் என்று நீங்கள் கருதுவீர்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய நுழிக்கை சோதிக்கப்படும்போது அவர்கள் பின்வாங்கிப் போகிறார்கள் (1 யோவான் 2:19). வச 7-8-ல் இதைத் தொடர்ந்து வரும் நிலத்தைக் குறித்த உதாரணம் இதை மிகச் சரியாக உறுதி செய்கிறது: மழை நீரைப் பெற்றுக்கொண்டு நற்பயிர்களை விணைவிக்கிற நிலங்களும் உண்டு, அதே மழை நீரை உறுஞ்சிக் குடித்துவிட்டு வெறும் முற்செடிகளையும் களைகளையும் விணைவிக்கிற நிலங்களும் உண்டு. விதைக்கிறவனுடைய உவமையையும் மத. 13, மாற்கு 4 மற்றும் ஹுக்கா 8 ஆகிய பகுதிகளில் இயேசு பேசும் விதைகளையும் இந்த உதாரணம் தெளிவாக நினைவுறுத்துகிறது. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்: கடவுளுடைய வார்த்தையை நல்ல இருதயத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு, கனி கொடுக்கிறவர்கள்தான் உண்மையான கீரிஸ்தவர்கள் என்றுதான் இயேசு போதித்தார் (ஹுக்கா 26 8:15). ஆகவே எபி. 6:4-6-ல் பேசப்பட்டிருக்கிற மக்கள் கற்பாறை நிலத்தில் அல்லது முள்ளுள்ள நிலத்தில் விழுந்தவர்கள் என்பதே என்னுடைய கருத்தாக இருக்கிறது.¹⁸

வ. 9: → “மறுதலித்துப் போனவர்கள்”: இது கிரேக்க மொழியில் இறந்த கால வினைமற்று ஆகும் (பராபெசான்றோஸ்). அதாவது அவர்கள் முற்றிலுமாக மறுதலித்துப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் மீட்கப்படுவதற்கு வேறு வழியில்லை. ஏனெனில் சிலுவைதான் கடவுளுடைய இறுதி வார்த்தை. சிலுவையிலும் மேவான் ஒன்று நூக்கில்லை. கீரிஸ்துவே கடவுளுடைய இறுதி வார்த்தையாக இருக்கிறார் (எபி. 1:2; 10:26). இங்கு பேசப்பட்டிருக்கும் மக்கள் இரட்சிப்பை இழந்து போகவில்லை, மாறாக அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்வதை மட்டுமே மறுதலித்திருக்கிறார்கள் என்ற சில வேத அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். ஹாட்ஜ் அவர்கள் இவ்விதமாகச் சிந்தித்து, கீழ்க்காணுமாறு கூறுகிறார்:

ஆசிரியர் விசுவாசத்தை விட்டு விவகுவதை மனதில் கொண்டவராக இந்தப் பகுதியை எழுதுகிறார். அதாவது, கீரிஸ்தவ விசுவாச அறிக்கையை விட்டு பின்வாங்கிச் செல்லுகிறோம் (எபி. 3:6, 14; 10:23-25, 35-39). ... இவ்வளவு ஆன்மீக நன்மைகளையும் பெற்று அனுபவித்த பிறகு, அவர்கள் “விழுந்து போவார்களானால்” மனத்திறும்புதலுக்கு அவர்களைத் தீரும்பக் கொண்டுவர முடியாது.¹⁹

ஹாட்ஜ் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் “மறுதலித்துப் போனவர்கள்” தங்கள் இரட்சிப்பை இழந்துவிடவில்லை. முள்ளுகளும் களைகளும் (கெட்ட கனிகள்) சுட்டெரைக்கப்பட்ட பிறகு நிலைத்திருக்கும் என்று அவர் சொல்கிறார்.²⁰ எபி. 10:27-ல் உள்ள ஒரு இணை வசனத்தைக் கூறி, பழைய ஏற்பாட்டில் கடவுளுடைய கோபம் பல இடங்களில் எரித்துப் பொக்கும் நெருப்புக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார் (ஏசாயா 9:18,19; 10:17). எபி. 12:29 கடவுள் “அழிக்கும் நெருப்புப் போன்றவர்” என்று சொல்கிறது. இது நாகத்தைக் குறிக்கும் சொற்றிராடர் என்று ஹாட்ஜ் அவர்கள் கருதவில்லை. மேலும் அவர் சொல்லும்போது ஒரு வயல் தீயிட்டிறுக் கொழுத்தப்படும்போது, அந்த வயலை அழிப்பதற்காக அப்படிச் செய்யப்படுவதில்லை, மாறாக, தேவையற்ற பயிர்களை அந்த வயலுக்கு அழித்துவிட்டு, மீண்டும் பயிர் செய்வதற்காகவே அப்படிச் செய்கிறார்கள்.²¹ இது அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடைய வார்த்தைகளோடு ஒத்திருக்கிறது (1 கொர. 3:12-15; த:வ). ஆகிலும் என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறவர்கள் மீட்கப்படாதவர்கள் என்ற விளக்கமே அதை ஏற்புடையதாக இருக்கிறது.

வ. 9-20 வரையுள்ள பகுதி வ. 4-6-க்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இந்த இரண்டு பகுதிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று மாண்படுவதாகக்கூட

¹⁸ For those who understand French I recommend reading the chapter « la persévérance finale » in the doctrine du péché et de la rédemption by Henri Blocher (Vaux-sur-Seine, France, 1983), III: p. 408-425. Concerning this passage in Hebrews, see especially pp. 417-420.

¹⁹ Zane C. Hodges, op. cit., p. 795.

²⁰ Ibid., p. 796. யோவான் 15:6-8-க்கும் நாம் இவ்வாறு விளக்கமள்க்கலாம்.

²¹ Zane C. Hodges, op. cit., p. 796

நீங்கள் கருதுவீர்கள். 6:4-6 மீட்பை இழந்துபோக முடியும் என்பதைப் போல பேசுகிறது. ஆனால் 6:9-20 இரட்சிப்பு முற்றிலும் பாதுகாப்பானது என்று பேசுகிறது. இதைக் குறித்த சர்ச்சைக்குரிய கேள்விகளை நாம் விவாதிப்பதற்காக (பல்வேறு கண்ணோட்டங்களை முன்வைக்கும்) சீழ்க்காணும் வாசிப்பு பயிற்சிகளை நான் உங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கிறேன்:

1. திருத்தப்பட்ட புதிய வேதாகம விளக்கவுரையில் (Hebrews in the New Bible Commentary Revised) எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்திற்கான ஸ்டிப்ஸ் அவர்களுடைய விளக்கத்தில் ஓ-வது பிற்சேர்க்கையை வாசியுங்கள்.²² ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் தனித்தன்மையேருடு தனது கருத்தை எடுத்துரைத்தாலும், கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழந்துபோக முடியும் என்ற (அர்மீனிய) நீலைப்பாட்டிற்குச் சாய்கிறார்.²³

2. வேத அறிவுக்கான விளக்கவுரையில் (Bible Knowledge Commentary) ஹாட்ஜஸ் அவர்கள் எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்திற்கு எழுதும் விளக்கத்தைப் பாருங்கள்.²⁴ அவர் இந்தப் பகுதியில் பேசுப்பட்டிருப்பவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள்தான் என்றும், ஆனால் அவர்களுக்கு கிடைக்கப்போவதாக அச்சறுத்தப்படும் தண்டனை நாக தண்டனை அல்ல, மாறாக வேறுபட்ட தண்டனை (உதாரணமாக உடல்கீதியான மரணம், இதை அவர் சாவுலுடைய உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குகிறார். பக். 402) என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.²⁵

3. வெள்ளி ப்ளோச்சர் என்ற பிரஞ்சு அறிஞருடைய இறையியல் நூல்²⁶ விசுவாசீகளுடைய இரட்சிப்பின் நீச்சயம் என்ற அத்தீயாயத்தை வாசிக்கவும். இந்தப் பகுதியில் பேசுப்பட்டிருக்கும் மக்கள் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்றே ப்ளோச்சர் வாதிடுகிறார்.

இரண்டு வகையான வேத பகுதிகளைப் பற்றி ப்ளோச்சர்²⁷ பேசுகிறார். அவற்றின் பொருள் பெரும்பாலும் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாகவே இருக்கிறது²⁸. அந்த இரண்டு வகையான வேதபகுதிகளுக்கும் அவர் உதாரணங்களை முன்வைக்கிறார்:

1. எதிர்பார்க்கப்படும் நீபந்தனைகளை நீறாவேற்றாதவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்பை இழந்துபோவார்கள் என்பதுபோல எச்சரிக்கும் பகுதிகள்: எசே. பீ.18; மத. 18:23-25; ரோமர் 11:20-22; 1 கொரி. 10:12; 2 தீமோ. 2:12; எபி. 3:6, 12, 14; 6:11; 10:23, 35-39; 12:3; வெளி. 2:4-5, 16, 25; 3:2-5, 10-11, 16-19.

2. இரட்சிப்பின் நீச்சயம் கிருபையைச் சார்ந்தது என்று போதிக்கும் பகுதிகள்: 2 தீமோ. 1:12; யூதா 24; 1 கொரி. 1:8; 10:13; பி. 1:6; 1 பெதச. 5:23; 2 பெதச. 3:3; 2 தீமோ. 2:13; 1 பேதுரு 1:15; மத. 24:22-24; யேவான் 6:39; 10:28; 17:2, 6, 9, 12; ரோமர் 8:34-39; 11:29.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய மீட்பை இழந்துபோக முடியும் என்று போதிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் முதலாவது வரும் வேதபு பகுதிகளை வலியுறுத்துகிறார்கள் (இவர்கள் பொதுவாக அர்மீனிய கோட்பாட்டாளர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்²⁹). இதற்கு

²² A. M. Stibbs, op. cit., pp. 1219-1221

²³ ஆயினும் அவருடைய விளக்கவுரையில் அவரே போதித்துள்ள கார்யங்கள் சில கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. எபி. 12:12-13-ஐ பற்றிப் பேசுகிறோது “முட்மாரிகுக்கிறங்கள்” கிறிஸ்தவத்திற்கும் யூத மார்க்கத்திற்கும் தங்கள் பயணத்தை தீர்த்திக்காண்டவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார் (Ibid. பக். 1214). இதையொன்றுள்ளும் சொல்ல சொல்ல சொல்ல சொல்ல சொல்ல கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றியுள்ளதாக அனால் கிறிஸ்தவர்களாக அலமானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானிக்காதுவர்கள். ஆகவே அவர்கள் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க முடியாது.

²⁴ Zane C. Hodges, op. cit., pp. 387-389 and 401-402 (for the passage Heb 10:26-31).

²⁵ இவ்வாறு விளக்கனிப்பவர்கள் 1 கொரி. 3:11-15 மற்றும் 5:5 ஆகிய பகுதிகளை முக்கீட்யானதாக மேற்கொள் காண்பிக்கீரார்கள்.

²⁶ Henri Blocher, op. cit., pp. 408-425.

²⁷ இந்த நீலைப்பாட்டைத்தனி நான் ஒன்பிப்பட்ட முறையில் விரும்புகிறேன்.

²⁸ Henri Blocher, La doctrine du péché et de la rédemption, nouvelle édition révisée et augmentée (Vaux-sur-Seine, France, 1997). I recommend the reading of the whole chapter on assurance of salvation ("la persévérance finale", Vol. II: pp. 335-349).

²⁹ Henri Blocher, op. cit., see pp. 338ff („deux groupes de textes dont la portée paraît assez générale“).

³⁰ அர்மீனியன் என்றால் (ஐடேவாளர்ட் என்ற சூக நகரத்தைச் சேர்ந்தவரான இவருடைய இயற்றியப்பர் ஜேக்கப் பிறர்மன்ஸ்) கான்வினுக்கு அடுத்துபடியாக ஜெனீவாவைத் தண்ணையேற்றி நடத்திய தீமோட்டர் பேசா அவர்களுக்குக் கீழ் யிரின்றார். ஒரு குறிப்பிட்ட கால்வரை இவர் பேசாவின் முன்குறித்து கொள்கையைப் பின்பற்றினார். ஆனால் அர்மீனியன் அவர்கள் அறிவுக்கூடிய மீத்தகைவர். அவர் தமிழ்தைய 25-ஆவது வயதிலேயே பெசுவி பல்கலைகழகத்தில் இறையியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய போது கான்வினுடைய முன்குறித்து போதுவனையை எதிர்க்க ஆர்ப்பித்து மனிதனுடைய கூயாதீன தீர்த்ததை வலியுறுத்தினார். ஆனால் வழக்கமாகச் சொல்லப்படுவதைப் போல அர்மீனியன் அவர்கள் இரட்சிப்பின் நீச்சயத்தைக் குறித்து நாம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் காரியத்தில் கால்வினீய போதுவனையை அவர்கள் முன்குறித்துப் போதுவனையை அவர்கள் மறுபடியுடைய முன்குறித்துப் போதுவனையை அவர்கள் போதுவனையை மட்டுமே தாக்கினார். ஆனால் அர்மீனியனைப் பின்பற்றி பின்பு வந்த சிலர் கிறிஸ்தவன் தனதுடைய இரட்சிப்பை இழந்துபோக

மாறாக இரட்சிக்கப்பட்ட கீரிஸ்தவர்கள் எப்போதும் அதில் நிலைத்திருக்கிறார்கள்³¹ என்பதை நம்புகிறவர்கள் இரண்டாவது வரும் வேதப் பகுதிகளை அதிகம் வலியுறுத்துகிறார்கள். முதல் பார்க்கும்போது இந்த இரண்டு வகை வேத பகுதிகளும் ஒன்றுக்கொள்ள முரணானதுபோல தேங்கும். இதை விளக்கும்படி இந்த இரண்டு வகை வேதப் பகுதிகளை இருந்தும் நான் உதாரணங்களைக் கண்டிக்கிறேன்:

2 தீமோ. 2:12 ... அவரோடு பாடுகளைச் சுகித்தோமானால் அவரோடுகூட ஆனாகையும் செய்வோம்; நாம் அவரை மறுத்தால், அவரும் நம்மை மறுதப்பார்;

1 கொரி. 1:8-9 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கீரிஸ்துவின் நாளிலே நீங்கள் குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்களாயிருக்கும்படி முடிவுபரியற்றும் அவர் உங்களை ஸ்திரப்படுத்துவார். தம்முடைய குமாரனும் நம்முடைய கர்த்தருமாயிருக்கிற இயேசு கீரிஸ்துவுடனே ஜக்கியமாயிருப்பதற்கு உங்களை அழைத்த தேவன் உண்மையுள்ளவர்.

கடவுள் தம்முடைய லிள்ளைகளை இறுதிவரை காத்துக்கொள்வார் என்பதைக் குறித்து பவுல் நீச்சயமுள்ளவராக எழுதுகிறார். பி.வி. 1:6-இலும் இதே காரியம் தெளிவாகப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருந்தபோதிலும் ஒருவர் விழுந்தபோவாரானால், கடவுள் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாமல்போய்விட்டது என்று கூறமுடியுமா? அர்மீனியக் கோட்பாட்டாளர்கள் இவ்விதமாகச் சொல்வார்கள்: யாரும் கீரிஸ்துவின் கரத்திருந்து கீரிஸ்தவனைப் பறிக்க முடியாது என்பது உண்மைதான் (யேரவான் 10:28³²), ஆனால் கீரிஸ்தவன் தானாகவே கீரிஸ்துவின் கரத்திருந்து தன்னைப் பறித்துக்கொண்டு, விழுந்தபோக முடியும். அவ்விதமாகவே அவர்கள் முதல்வகை வேதப் பகுதிகளையும் தீண்ணும் பல வேதப் பகுதிகளுடன் சேர்த்துப் பயன்படுத்தி, கீரிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்தபோக முடியும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்கள்.

இதற்கு மாறாக, பரிசுத்தவான்களைன் மீட்பு பாதுகாப்பானது என்று வலியுறுத்துகிறவர்கள் இந்த சர்ச்சைக்குரிய கேள்விக்கு இவ்விதமாக பதிலளிக்கிறார்கள்: இரட்சிப்பின் நீச்சயம் மனிதர்களுடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் பெரும்பான்மையானவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்பை இழுந்தபோவார்கள். கீரிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை அதில் மிகப்பெரிய ஆபத்திருக்கிறது. ஆனால் எல்லாம் வல்ல கடவுள் இரட்சிப்பை இழுந்தபோகும் வீழ்ச்சியிலிருந்து தம்முடைய மக்களைக் காக்க வல்லவராயிருக்கிறார். கடவுளைடைய ரின்னை பாவும் செய்து, மிகவும் மேசமான நிலையை அடையும்போது உடலாக்கியான மரணத்திற்குக்கூட கடவுளால் ஒப்புக்கொடுக்கப்படமுடியும் என்பதை இவர்கள் எதிர்ப்பதீல்லை (1 கொரி. 9:5; 11:28-32). ஆயினும் அவர் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்துவிட்டார் என்று கொள்ள முடியாது. அப்போஸ்தவனாகிய பவுலுடைய வாதத்தின்படி, அப்படிப்பட்டவர் தன்னுடைய பலனை இழுந்தபோவதில்லை (1 கொரி. 9:11-15; 9:5). 1 கொரி. 9:27-ல் இதேவிதமான ஒரு காரியத்தை வாசிக்கிறோம், ஆனால் பவுல் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்தபோய்விடுவாய் என்று இந்த வசனத்தில் பயப்படுவதாக நாம் நீச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இது செய்யும் ஊழியத்தையும் அதற்குக் கிடைக்கப்போகும் பலனையும் குறித்துப் பேசும் காரியமாகும். தன்னுடைய மகனை எச்சரிக்கிற ஒரு தகப்பனுடைய உதாரணத்தை ப்ளோச்சர்³³ அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்: “நீ அந்த மலையுச்சியில் முகட்டின் முனைக்குச் சென்றால் விழுந்துவிடுவாய்” என்று தகப்பன் தன்னுடைய மகனை எச்சரிக்கிறார். மேலும்

முடியும் என்று போதித்தார்கள். அவர்களைத்தான் நாம் இங்கு “அர்மீனியக் கோட்பாட்டாளர்கள்” என்று கூறுகிறோம். ஆகவே, நாம் அர்மீனிய நீலைப்பாட்டைக் குறித்துப் பேசும்போது நாம் அர்மீனியனை அல்ல அவருடைய வழித்தோன்றுக்கணையே அர்மீனியக் கோட்பாட்டாளர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

³¹ அனைத்து கால்வினைய கோட்பாட்டாளர்களும் இதை நம்புகிறார்கள். அதேவேளையில் கால்வினைய முன்குறித்தல் போதனையை மறுக்கிறார்கள். ஏவுன்றி தி. திருமூனை அவர்கள் நீப்த்தனையற்ற முன்குறித்தலை மறுதல்து, இரட்சிப்பின் நீச்சயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் அப்படிப்பட்ட இறையியலாளர்களில் ஒருவர். நானும் இந்த இரண்டாவது நீலைப்பாட்டையே சரியன்று தருதக்கிறேன். மனிதன் முழுவதுமாக முன்குறிக்கப்பட்டவன் அல்ல, அவனுக்கு அருள்படும் இறையானதைய குறிப்பிடுவதை நீராகரிக்க முடியும் (மத. 1:37; பூர்க. 7:30). ஆனாலும், அண்டவராகிய இயேசு கீரிஸ்துவை தங்கள் ஆண்டவராகவும் இரட்சகராகவும் ஏற்றுக்கொண்டவர்களை கடவுள் பாதுகாப்பார். இந்த நீலைப்பாடுதான் மேற்கத்தைய நீர்நீச்சயத்தைக் கோட்பாட்டாளர்கள் ஒடுவில் அதிகம் ஏற்றுக்கொண்ட நீலைப்பாடாக இருக்கும் என்று நாம் கருக்காம். இது கால்வினையத்திற்கும் அர்மீனியக் கோட்பாடு அஸ்வது ஏவுள்ளிய கோட்பாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நீலையாகும் (மீதங்களு இயக்கத்தின் நீற்வனராகச் செல்லுமிய கீரிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்தபோக முடியும் என்று நம்பனார்).

³² இரட்சிப்பின் நீச்சயத்தைப் போதிக்கிறவர்களைன் முக்கியமான “கோட்டைகளை” ஒன்றாக இது இருக்கிறது.

³³ Henri Blocher, op. cit., II, p. 340

ப்ளோச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது “இவ்வுலகத்திற்குரிய ஒரு தகப்பன் தன்னுடைய மகனைக் குறித்து விளீப்பாயிருப்பதில் தவறிமூக்கக்கூடும், ஆனால் பரவோக தகப்பன் தவறிமூக்கமாட்டார்” என்கிறார். இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கடவுளுடைய அன்பைப்பிட்டு எதுவும் நம்மைப் பிரித்துவிட முடியாது (ரோமர் 3:34-39). ஆனால் அர்மீனியக் கோட்பாட்டாளர்கள் “நான் மட்டும் என்னை” கீரிஸ்துவின் அன்பைப்பிட்டுப் பிரித்துவிடுவேன் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கான என்னுடைய பதில் இதுதான்: “நான் மட்டும் என்னை என்பது வானத்திலோ அல்லது பூமியில் உள்ளதோ எதுவும் என்பதற்குள் உட்படாதா?”

கீழ்க்காணும் கேள்வி கேட்கப்பட வேண்டும்: ஒருவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை³⁴ இழுந்துவிட முடியும் என்று அர்மீனிய கோட்பாட்டாளர்கள் போதிக்கும்போது நம்முடைய மீட்டை நம்முடைய நற்செயல்களைங்கள்தான் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அதற்குப் பொருளாகாதா?

இன்னொரு கேள்வியும் கேட்கப்பட வேண்டும்: பின்மாற்றமுடைந்த ஒருவர் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்துபோவாரானால், மீண்டும் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்துபோகும் அளவுக்கு அவருடைய பாவம் எத்தனை பயங்கரமானது? 1 பெகாரி. 3:11-15 மற்றும் 5:5 ஆகிய வேதப் பகுதிகளின் வெளிச்சத்தில் கீழ்க்காணும் கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும்:

1. பரவோக பலனை இழுந்துபோகும் அளவுக்கு நம்மை நடத்தக்கூடிய குறிப்பான பாவம் எது?
2. பரவோக பலனை முழுவதும் இழுந்துபோகச் செய்யும் பாவம் எது?
3. இரட்சிப்பை முழுவதுமாக இழுந்துபோகச் செய்யும் பாவம் எது?

இதற்கான வரையறைகள் என்னை? இந்த தந்தீரமான கேள்விகள் பாவங்களீல் ஸ்வேறு வித்தியாசமான அளவுகள் இருக்கின்றன என்ற ரோமன் கத்தோகக்த்தின் போதனையை நீண்ணஷ்டுகிறது (மன்னிக்கத்தக்க சாதாரண பாவம், சாவான பாவம்).

இந்த வேத வசனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் இரண்டுவகையான விளக்கங்களை ப்ளோச்சர் அவர்கள் இவ்விதமாக சுருக்கிக்கூறுகிறார்.³⁵

- “ஒரு கீரிஸ்தவன் தன்னுடைய விசவாசத்தில் நீலைத்திருந்தால் இரட்சிப்படுவான்” என்று அர்மீனியக் கோட்பாட்டாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.
- “ஒரு விசவாசி இறுதிவரை விடாமுயற்சியோடு தன்னுடைய விசவாசத்தில் நீலைத்திருப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் அனைத்தையும் கடவுள் அவனுக்குக் கொடுப்பார்” என்று மற்றவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

விசவாசிகள் விளீப்புள்ளவர்களாக இருந்து தங்களுடைய விசவாசம் உண்மையானதுதானா என்று சுய ஆய்வு செய்யச் சொல்வதே இந்த எச்சரிப்புகளுக்கான நேரக்கங்களீல் முக்கியமானதாகும்: நான் உண்மையில் கடவுளுடைய இரண்டையான வாழ்வின் கணிகள் (கிரியைகள்) எனக்கு உண்மையான விசவாசம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டிக்கின்றனவா (யாக. 2:14)?

கீழ்க்காணும் கேள்விகளையும் நாம் மனதில்கொள்ள வேண்டும்:

- நாம் உண்மையிலேயே மீட்கப்பட்டு கடவுளுடைய கிருபையினால் (முடிவுவரை) காக்கப்படுகிறோமா (1 பெகாரி. 1:8; பி. 1:6)?
- எல்லாக் காலத்திற்குமான மீட்டு கிருபையினால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது நம்முடைய சொந்த முயற்சியினால்தான் நம்மை நாம் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமா?

கடவுள் இறுதிவரை நம்மைக் காத்துக்கொள்வதற்கு வல்லமையுள்ளவராயிருக்கிறார் என்று வேதாகமத்தின் ஸ்வேறு பகுதிகள் தெளிவாகப் போதிக்கின்றன. மனிதனுடைய சயாதீன சீத்தம் ஆர்ப்பாகும் இடத்தில் கடவுளுடைய வல்லமை நீங்று போகுமானால்

³⁴ இரட்சிப்பின் நீத்திய பாதுகாப்புக்கு எதிரான நீலைப்பாடு (so-called perseverantia sanctorum).

³⁵ Henri Blocher, op. cit., II: p. 342.

உண்மையில் கடவுள் எவ்வாற்வல்லவர் என்று சொல்ல முடியுமா என்று ப்ளோச்சர் அவர்கள் சரியாகக் கேட்கிறார்.³⁶

மனிதன் முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு இயந்திரத்தைப் போன்றவன் என்று நாம் விசுவாசிப்பதில்லைதான். அவன் விருப்பச் சுதந்திரம் உள்ளவனாக இருக்கிறான் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் ஆரம்பகட்ட கிறிஸ்தவர்கள்கூட பாவும் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் அனுத்தின வாழ்வில் பார்க்கிறோம். அவ்வாறு விசுவாசிகள் செய்யும் பாவும் அவர்களுடைய பரவோக பலன்களைப் பாதிக்குமே தவிர அவர்களுடைய இரட்சிப்பைப் பாதிப்பதில்லை என்று நான் நம்புகிறேன் (1 கோரி. 3:14-15). அழிவுக்குப் போகிற மக்களைப் பற்றி வேதாகமம் பேசும்போது அது உண்மையில் ஒருபோதும் மறுபடியும் பிறக்காத மக்களைக் குறித்தே பேசுகிறது (எபி. 3:19; 4:6; 1 யோவான் 2:19; யூதா 5:19).

இந்தத் தருணத்தில் மேலும் இரு வகையான வேதப் பகுதிகளுக்கு³⁷ நம்முடைய கவனத்தைத் திருப்ப வேண்டும்:

1. கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய இரட்சிப்பை இழுந்துபோக முடியும் என்பது போல பேசுகிற வேதபகுதிகள் : எபி. 6:4-6; 10:26-31; 2 பேதுரு 2:20-22.

2. பேசப்படும் மக்கள் உண்மையில் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்று கூறும் பகுதிகள். அவர்கள் வெளித்தோற்றுத்திற்கு திருச்சபையில் அங்கத்தவர்களாயிருந்தார்கள் என்று அந்தப் பகுதிகள் கூறுகின்றன: 1 யோவான் 2:19; எபி. 3:19; 4:6; யூதா 5:19. இயேசுவும் இப்படிப்பட்ட மக்களைக் குறித்துப் பேசுகிறார்: மத். 7:23; 15:13. மேலும் விணதக்கிறவனுடைய உவமை : மத். 13; மார்க் 4; லூக். 8.

எபி. 6:4-6; 10:26-31 மற்றும் 2 பேதுரு 2:20-22 ஆகைய பகுதிகளில் பேசப்பட்டிருக்கும் மக்கள் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் சத்தியத்தை அறிந்தும் இன்மாற்றமடைந்தவர்கள் (1 யோவான் 2:19). இந்தப் பகுதிகளில் பேசப்பட்டிருக்கிற மக்களுடைய “விசுவாச துரோகம்” சரியாக பிரெஞ்சு பழுமையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது “Chassez le naturel; il revient au galop!”³⁸. இவர்களைக் குறித்து ப்ளோச்சர் இவ்விதமாகச் சொல்கிறார்: “அவர்களுடைய வாழ்வில் வெளிப்படையான மாற்றங்கள் காணப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் பன்றிகளாகவும் நாய்களுமாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.”³⁹

போதக ஆலோசனைக்குரிய கருத்துக்கள் சில

1. கிறிஸ்தவர்கள் இரட்சிப்பை இழுந்துவிடுவார்கள் என்று அவர்களைப் பயமறுத்துவதைவிட, உண்மையான கிறிஸ்தவர்களுடைய தன்மையை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவது சிறந்தது.

2. தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தொடர்ந்து மனப்பூர்வமாக பாவத்தில் வாழ்வார்களுடைய வாழ்க்கை அவர்களுடைய விசுவாசத்தையே கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. வேத வார்த்தையின்படி கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கிற விசுவாசி ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவன் அல்ல (மத். 7:21; யாக். 2:14-26). இசாசகஞ்சும் விசுவாசிக்கின்றன என்று யாக்கோபு சொல்கிறார். அவைகளும் இரட்சிக்கப்பட்டவை என்று நாம் சொல்ல முடியுமா? இல்லவே இல்லை. இசாசகள் தொடர்ந்து கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்துகொண்டிருப்பதால் அவை கடவுளை தங்கள் அறிவினால் விசுவாசிக்கின்றனவே தவிர, தங்கள் உள்ளத்தால் விசுவாசிப்பதில்லை. அவை இழுந்துபோன நீலையில் இருக்கின்றன. அவ்விதமாகவே தங்கள் விசுவாசிப்பதாக அறிக்கையிடும் காரியங்களை தங்கள் வாழ்வினால் மறுதலிப்பவர்கள் அப்படியே இருக்கிறார்கள்.

3. கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி வாழுவும், வற்புறுத்தலின்படியில்லாமல், அன்பின் நியித்தமாகவும் கடவுள் நமக்குச் செய்த நன்மைகளுக்கான நன்றாயின் நியித்தமாகவும் அவரில் நீலைத்திருக்கவும் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும்.

³⁶ Ibid.

³⁷ Vgl. ibid., II: p. 342-347

³⁸ இதன் ஓரளவு பொருள்: நீங்கள் இயற்கையானதை முடிமறைக்க நீணத்தால், அது மறுபடியும் வெளியே வந்துவிடும்.

³⁹ Henri Blocher, op. cit., II: p. 342.

4. மாறிப்பும் வெள்ளை சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, தீத்திய நாகத்தில் தள்ளப்படும் அலிசவாசிகளோடு விசவாசிகள் நியாயந்தீர்க்கப்படுவதில்லை என்ற உண்மையைக் கீறிஸ்தவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும் (யோவான் १:२४; வெளி. २०:१२- १५). ஆனால் அவர்கள் தாங்கள் செய்த செயல்களுக்குரிய பலனைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கீறிஸ்தவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நீற்க வேண்டும் (2 ஏகாரி. २:१०). அவர்கள் மாய்சத்தில் வாழ்ந்தால் தங்களுடைய பலனை இழுந்து போவார்கள் (1 ஏகாரி. ३:१२-१५). நாம் ஆக்குறைந்த கீறிஸ்தவர்களாக வாழ்வதில் திருப்தியடைய முடியாது.

5. நாம் மற்றவர்களுடைய கருத்துக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும்: இரண்டு தரப்பிலும் ஆர்வத்தோடு கடவுளுக்குப் பணி செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு தரப்பிலுள்ளவர்கள் இரட்சிப்பைப் கீறிஸ்தவர்கள் இழுந்தபோக முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். மற்ற தரப்பிலுள்ளவர்கள் உண்மைக் கீறிஸ்தவர்கள் இரட்சிப்பில் தொடர்ந்து நிறைவெத்திருக்கிறார்கள் என்றும் விழுந்து போகிறவர்கள் உண்மையாக பரிசுத்த ஆலியினால் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்றும் நம்புகிறார்கள். இந்த மாறுபட்ட கருத்துகளீனால் நாம் தீருச்சபையில் ஏற்படும் பிரிவினைகளை நியாயப்படுத்த முடியாது. வேதாகமத்தின் தவறிமூக்காத தன்மையை நம்புகிற நற்செய்திக் கோட்பாட்டு இறையியலாளர்கள் இந்த இரண்டு தரப்பிலும் இருக்கிறார்கள் (அதுதான் நற்செய்திக் கோட்பாட்டினர்கள் என்பதை முடிவுசெய்யும் காரியமாக இருக்கிறது) .

4) கடவுளுடைய வாக்குறுதியின் நிமித்தம் விடாழுயற்சியோடு தொடருங்கள்: 6:9-20

1. விடாழுயற்சியோடு தொடருங்கள்: வ. 9-12: இத்தனை எச்சரிப்புகளைக் கொடுத்தபோதிலும் இந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்கள் (அல்லது அவர்களீல் பெறும்பான்மையானவர்கள்) இரட்சிப்புக்கு அருகில் இருக்கிறார்கள். வ. 9. அவர்கள் கடந்த காலத்தில் நிறைவேற்றிய ஊழியம் ஆசிரியருக்கு இதை உறுதிப்படுத்துகிறது: வ. 10. வ. 11-12-ல் இக்கடிதத்தை வாசிப்பவர்களீல் சிலருக்கு இத்தகைய எச்சரிக்கை தேவையாக இருக்கிறது என்பதை முடிவுசெய்யும் காரியமாக இருக்கிறது) .

2. கடவுளுடைய வாக்குறுதிகள் நாம் தொடர்ந்து முன்னேற வேண்டும் என்று நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றன: வ. 13-20: இதை நாம் இல்லாற சுருக்கிக் கூறலாம்: இந்த அதிகாரத்தின் முதல்பகுதி (6:1-12) இயேசுவைப் புறக்கணிப்பவர்கள் முற்றிலுமாக இரட்சிப்பை இழுந்தபோவார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. இரண்டாவது பகுதி (6:13-20) இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் முழுவதுமாக இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறது!

அ) விசவாசிகளுடைய இரட்சிப்புக்கு இரட்டை உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது: வ. 13-18

வ. 13-17: நம்முடைய உத்தரவாதங்கள்: விசவாசத்தினால் நாமும் ஆபிரகாழுடைய சந்ததியாக இருக்கிற காரணத்தினால் ஆபிரகாழுக்குக் கடவுள் கொடுத்த வாக்குறுதியும் ஆணையும் நமக்கும் பொருந்தும். உண்மையான விசவாசிகள் நிச்சயமாக தங்கள் இறுதி இலக்கை அடைவார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கும்படி 4-ம் வசனத்தில் ஆசிரியர் ஆசி. 22:16-17-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். இந்த அற்புதமான கூற்றுகள் வ.4-6-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கோழைகளுக்கான எச்சரிப்புகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவையாக இருக்கின்றன.

வ. 18: “பொய்யிறையாத தேவன்.”: அதாவது கடவுள் வாக்குறுதியாகக் கொடுத்தவற்றை அவர் தமிழுடைய ஆணையினால் உறுதிப்படுத்துகிறார். கடவுள் சொன்ன காரியத்தை அவர் நிச்சயமாகச் செய்வார். அவர் தமிழுடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றுவார்: எண். 2:19; 2 தீமோ. 2:13. நம்முடைய கடவுள் மனம்போல நடக்கிறவர் அல்ல. அவர் உண்மையளவிலாவர்; நாம் அவருடைய வார்த்தையை நம்பி நடக்க முடியும். → “நம்கு முன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி”: → இந்த நம்பிக்கை கீறிஸ்தவே (ரோமா. १:१). புதிய ஏற்பாட்டில் வரும் “நம்பிக்கை” என்ற வார்த்தை (எல்பிஸ் [elpis]) நாம் நம்முடைய வாழ்வில் பயன்படுத்தும் “நம்பிக்கை” என்ற

வார்த்தையைக் காட்டிலும் முழுமையான பொருளுடையது. நாம் நம்பியிருக்கிற காரியம் நீச்சயமாக வரும் என்பதைக் குறித்த நீச்சயம்தான் வேதாகமம் போதிக்கும் நம்பிக்கையாகும்! இப்போது நாம் நம்பியிருக்கிற காரியம் நீறவேறும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது எப்போது நீறவேறும் என்பதுதான் கேள்வியே தவிர, நீறவேறுமா இல்லையா என்பது கேள்வி அல்ல.

ஆ) நங்கூரம் என்னும் உதாரணம்: வ. 19-20

வ. 19-20: இயேசு கீரிஸ்துவை ஆசீரியர் நம்முடைய விசுவாசத்தின் நங்கூரமாகச் சித்தரீக்கிறார். அது திரைச் சீலையையும் கடற்று வரசஸ்தவத்திற்குள் செல்கிற நங்கூரமாயிருக்கிறது (இந்தத் திரைச் சீலை மகா பரிசுத்த இடத்திற்கு முன்பாக இருக்கும் திரைச் சீலையையும் குறிக்கிறது). அந்த திரைச் சீலை பரிசுத்த இடத்தையும் அதிபரிசுத்த இடத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்தது (யாத். 26:31-32; எறி. 9:3; லேவி. 16:15). கீரிஸ்து கடவுளீன் உண்மையான இருப்பிடமாகிய பரவேங்க இடத்திற்குள் தம்முடைய சொந்த இரத்தத்துடன் நுழைந்தார் (எறி. 9:24-25; 10:19-20; 4:14; 7:26-27).⁴⁰ அவர் அங்கு தம்முடைய பணிகள் அனைத்தையும் முடித்து பிதாவின் வலப்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கிறார். ஒரு நங்கூரம் எப்படி ஒரு கப்பலுடைய பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறதோ அப்படி கீரிஸ்து நம்முடைய நங்கூரமாயிருந்து நம்முடைய பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறார்.

வ. 20: ஒரு முதல் பலனாக கீரிஸ்து பரவேங்கமாகிய பரிசுத்த இடத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறார். அதனால் நாமும் அவரைத் தொடர்ந்து அங்கு போவாம் என்பது உறுதியாகிறது! தலைமைக் குருவாகிய அவர் பிதாவிற்கு முன்பாக நம்மை பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறார் (4:14-16). இந்த அற்புதமான சத்தியத்தை அப்போஸ்தலர்களாகிய பவுலும் யோவானும் போதிக்கிறார்கள் (ரோமா 8:34; 1 யோவான் 2:1-2). “மெல்கிஷேதேக்கின் முறையையின்படி”: இதன் பொருளை ஆசீரியர் தொடர்ந்து வரும் பகுதிகளில் விளக்குகிறார். அது நீத்தியமான ஆசாரிய முறையாக இருக்கிறது. இயேசு நம்குக் கிடைக்கும் நீத்திய வாழ்வுக்கு உத்தரவாதமாயிருக்கிறார் (7:25 5:9). ஆகவே, உண்மையில் யாரிரவ்வாறு கீரிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய இரட்சிப்பு நீச்சயமானதாகவும், நீத்தியமானதாகவும் இருக்கிறது. நாம் மகிழ்ந்திருப்பதற்கும் நம்முடைய ஆண்டவராகிய கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கும் இதைவிட மேலான காரணம் இருக்க முடியுமா!

க) கீரிஸ்து - மெல்கிஷேதேக்கின் முறையையின்படியான தலைமைக் குரு 7:1-28

இந்தப் பகுதியில் ஆசீரியர் 5:10-ல் விட்ட பொருளைப் பற்றி தொடர்ந்து எழுதுகிறார். “கீரிஸ்து மெல்கிஷேதேக்கின் முறையையின்படியான தலைமைக் குரு” என்பதற்கான பொருள் என்ன என்பதை விளக்குகிறார்:

(1). மெல்கிஷேதேக்கு ஆலிரகாமையும் வேலியர்களையுமிட மேலானவர் : வ. 1-10.

வ. 1:→ மெல்கிஷேதேக்கு : மெல்கி (எறி)ரய. மால்கி [malkī]) = அரசன் (அல்லது என்னுடைய அரசன்)

ஷதேக் (எறி)ரய. ஷதேக் [tsedeq]) = நீதி

ஆகவே மெல்கிஷேதேக்கு என்பதன் பொருள் “நீதியுள்ள அரசன்”

சாலேம் = சமாதானம் (யெருசாலேம் போல)

உண்டமானவருடைய குரு (கிரேக்கம்: τοῦ θεοῦ τοῦ υψίστου) என்பதற்கு இணையான எறி)ரய பதம் எல்-ஏ- யோன் (ஆதி. 14:19,22) என்பதாகும்.

எந்தவகையில் மெல்கிஷேதேக்கு ஆரோணனவிட உயர்ந்தவர்?

1. மெல்கிஷேதேக்கு அரசனாகவும் ஆசாரியாகவும் இருந்தார் : வ. 1-2. ஆரோண் ஆசாரியன் மட்டுமே.

⁴⁰ இது ஒரு அடையாளமே அல்லது மாதிரியோ யட்டுமல்ல!

2. மெல்கிஷைதேக்கு ஆபிரகாமை ஆசீர்வதீத்தார். 1,6b7. ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறவனைவிட ஆசீர்வதீக்கிறவனே பெரியவர்.
3. ஆபிரகாம் கொள்ளையடித்ததீல் பத்தில் ஒரு பங்கு மெல்கிஷைதேக்குக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வ. 2, 4-10: ஆகவே மெல்கிஷைதேக்கு ஆபிரகாமைவிட பெரியவர். அப்படியானால் ஆபிரகாமுடைய சந்ததீயில் வந்த வேலையும்⁴¹ மறைமுகமாக மெல்கிஷைதேக்குக்குத் தசமபாகம் கொடுத்திருக்கிறார் (வ. 10). ஆகவே வேலையும் மெல்கிஷைதேக்குக்குக் கீழானவராகவே இருக்கிறார். சிந்தனைக்கு: விழுந்துபோன ஆதாமுடைய சந்ததீயில் வந்த ஆபிரகாமும் தசம பாகம் கொடுக்க வேண்டியவராக இருக்கிறார். ஆபிரகாம் தன்னுடைய உட- ஸ் வேலையைச் சமந்தாகாண்டிருந்தார்.
4. நித்திய இறைமகனுக்கு மெல்கிஷைதேக்கு ஒரு முன்னடையாளமாக இருக்கிறார். ஆரோனுக்கு (அவருடன் அவரது கோத்திரயான வேலைக்கு) ஒரு சந்ததி இருக்கிறது. முந்தைய சந்ததி மரணமடைந்துபோக ஏந்தைய சந்ததி அவர்களுடைய இடத்தை நிரப்பும். ஆனால் மெல்கிஷைதேக்கைப் பற்றி இந்த இடத்தில் சொல்லப்படும்போதும் → “இவன் தாய் தகப்பனும் முன் வரலாறும் இல்லாதவன், இவன் நாட்களீன் துவக்கமும் ஜீவனின் முடிவுமுடையவனாயிராயல்..” என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது, அவர் நித்தியமானவராக இருக்கிற காரணத்தினால் அழிந்துபோகும் மனிதர்களாகிய ஆரோனுடைய ஆசாரியத்துவத்தையும் வேலையினுடைய ஆசாரியத்துவத்தையும் விட இவருடைய ஆசாரியத்துவம் மேலானது. மெல்கிஷைதேக்கின் இந்தக் குணாதிசயங்கள் ஆதி. 14-ம் அதீகாரத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இவற்றைப் பற்றி பரிசுத்த ஆவியானவரீனால் நிரப்பப்பட்ட இக்கடிதத்தின் ஆசீரியரின் மூலமாகத்தான் நாம் அறிந்துகொள்கிறோம்.

யார் இந்த மெல்கிஷைதேக்கு?

இஸ்ரவேலின் இருக்கிற குருக்கள் கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வாபாக⁴² என்பவர் குறிப்பிடுகிறார்:

1. அவர் ஆரோனுடைய சந்ததீயில் பிறந்திருக்க வேண்டும்: யாத். 20:1; எண் 3:10; 18:1-7.
2. அவருடைய தாய் மதிப்புக்குரிய ஒரு யூத பெண்ணாயிருக்க வேண்டும்: வேலை. 20:7; எசே. 44:22.
3. ஆசாரியர்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவர்களைத்தான் ஆசாரிய ஊழியத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பது கட்டளையாக இருந்தது (எஸ்ரா 2:61-63; நூகே. 7:63-65).

மெல்கிஷைதேக்கிற்கு இந்த நிபந்தனைகள் எதுவும் பொருந்தவில்லை. இந்துப் பகுதியில் யார் மெல்கிஷைதேக்கு என்பதைக் காண்டிப்பதற்கு ஆசீரியர் ஏழு காரியங்களைக்

⁴¹ இதற்கு அவர் ஆபிரகாமுடைய சந்ததீயில் பிறந்தவர் என்று பெருஞ். டிராடிசீய (Traducianism) கேட்பாடு என்பது தனது வரத்தீர்த் தீர்த்துப் பகுதியை முதன்மையாகப் பயன்படுத்துகிறது. டிராடிசீய வாதம் மனிதன் உடனவை மட்டுமல்ல ஆத்துமாரவையும் சேர்த்தே சன்னுடைய இனப்பெருக்கத்தில் உருவாக்குகிறான் என்று வாதிடுகிறது. குழந்தை கருவில் உருவாகும் அந்தத் தருணத்தில் ஆத்துமார படைக்கப்படுவதில்லை (இது கிரேயேசனிசம் Creatianism என்னும் ஒரு தவறான கேட்பாடு ஆகும். இதை கிரேயேசனிசம் Creationism = 7 நாட்களில் உலகம் படைக்கப்பட்டது என்பதுடன் குழப்பிலிடக் கூடாது). வரப்போகிற சந்ததீயினுடைய முழுத் தன்மையும் முதாதையர்களுடைய அரையில் இருக்கிறது என்று இந்துப் பகுதி கூறுகிறது.

⁴² Fritz Laubach, Der Brief an die Hebräer in Wuppertaler Studienbibel (Wuppertal: R. Brockhaus und Giessen: Brunnen Verlag, 1983), p. 139.

குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு பல்வேறு விளக்கங்களும் சருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

- மெல்கிஷேதேக்கு யார் என்பதற்கான விளக்கங்களீல் யூதர்களுடைய ஒரு மக்கியமான விளக்கம் அவர் ஒரு தேவதாதன் என்பதாகும். இந்த விளக்கத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் அவர் முக்கிய தூதனாகிய மிகாவேல்தான் என்று கருதுகிறார்கள். மும்ரான் சமூகத்தி- ருந்த விளக்கவுரைகள் இந்த விளக்கத்திற்கு ஆதரவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. அவர் ஒரு தேவதாதனைப் போன்ற நபர்தான் என்று கருதும் கிறிஸ்தவ அறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஹாட்ஜ் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.⁴³

- “தாய் தகப்பன் இல்லாதவர், வம்ச வரலாறு இல்லாதவர்” என்ற சொற்றொடர் அவர் திருமணமாகச் சந்ததிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர் என்பதையே குறிக்கிறது என்று வாதிட்ட திருச்சபைப் பிதாக்களையும் மத்திய கால வியாக்யானிகளையும் சரியாகவே ஹியூஸ் அவர்கள் கே- செய்திகுக்கிறார்.⁴⁴ 1 பேதுரு 2:5-9-ல் அனைத்து விசவாசிகளும் ஆசாரியர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இந்த “கத்தோலிக்க” விளக்கம் அனைத்து விசவாசிகளும் திருமணமாகமல் இருக்க வேண்டும் என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் என்று சரியாகவே சுட்டிக்காண்டித்திருக்கிறார் ட!

- “தாய் தகப்பன் இல்லாதவர், வம்ச வரலாறு இல்லாதவர்” என்றால் ஆதி. 14-ம் அதிகாரத்தில் மெல்கிஷேதேக்கின் தோற்றும், மறைவு மற்றும் அவருடைய சந்ததி ஆகிய எதைப் பற்றியும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை என்றுதான் எள்மையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் தீவிரராத் தோன்றுகிறார், தீவிரரா காணாமல்போய்விடுகிறார். அவர் எங்கிருந்து வந்தார், எங்கு சென்றார் என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் இவ்விதமாக இதைப் புரிந்துகொண்டு கீழ்க்காணுமாறு எழுதுகிறார்:

அவர் (மெல்கிஷேதேக்கு ஆசியாகமக் குறிப்பில் ஓரே ஒரு முறை உயிருள்ள நபராகத் தோன்றுகிறார். அதன் பிறகு மெல்கிஷேதேக்குடைய நீணனவு வாசகர்களுடைய மனதில் நீலைத்திருக்கும்படி விட்டுவிடப்படுகிறது. அவருடைய வழித்தோன்றுவகளைக் குறித்த எதுவும் நமக்குச் சொல்லப்படவில்லை. இவ்விதமாக வேதாகமம் அவரைப் பற்றி அமைதிகாப்பதுதான் அவர் இறையகளுக்கு இணையாக இருப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அவரும் தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாதவரானாலும் வரலாற்றில் ஓரே முறை தோன்றினார் (இதில் வழங்கப்பட்டுள்ள தெய்லீக பெயரைக் கவனித்து, அதை 22-ம் வசனத்துடன் ஒப்படுக). ஆகவே, அவர் மெல்கிஷேதேக்கின் முறைமையின்படி வந்த தனித்துவம் வாய்ந்த தலைமைக் குருவாக என்றென்றைக்கும் நீலைத்திருக்கிறார்.⁴⁵

- மெல்கிஷேதேக்கு இயேசுவோடு அடையாளப்படுத்தப்படும் ஒருவராக இருக்கிறார். அதாவது கிறிஸ்து மனிதனாக அவதரிக்கும் முன்பாக பல தருணங்களீல் பலருக்குத் தோன்றியதில் இதுவும் ஒரு கிறிஸ்துவின் தோற்றும் ஆகும்.⁴⁶ நானும் இந்தக் கருத்தையே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த விளக்கத்திற்கு கீழ்க்காணும் வாதங்கள் தெளிவான ஆதாரங்களாயிருக்கின்றன:

1. மனித சபாவத்தின்படி கிறிஸ்து “தகப்பன்” இல்லாமல் பிறந்தவர். தெய்வ சபாவத்தின்படி அவருக்குத் “தாயுமில்லை”. ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாதவராகிய மெல்கிஷேதேக்கு நீத்தியமானவர் என்று இந்தப் பகுதி கூறுகிறது: வ. 8, 16, 24. தீர்த்துவ இறைவன் மட்டுமே நீத்தியமானவர் என்பது உண்மையாகும். ஆகவே, மெல்கிஷேதேக்கு

⁴³ Zane C. Hodges, op. cit., p. 798.

⁴⁴ Philip Edgcumbe Hughes, op. cit., pp. 249-250

⁴⁵ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1203.

⁴⁶ So e.g. Fritz Laubach, op. cit., p. 141.

இந்தத்தீர்த்தவ இறைவனில் ஒரு நபராகவே இருக்க வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டில் கர்த்தருடைய (யாலே)⁴⁷ தூதனானவர் என்று அழைக்கப்படும் நபரோடு மெல்கிஷேதேக்கு ஒத்திருப்பதை நாம் கவனிக்கிறோம்⁴⁷. இந்தக் கர்த்தருடைய தூதனானவர் ப-யையும் ஆராதனையையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன்னைக் கர்த்தர் (யாலே) என்று அறியத் தந்தார். மக்களும் அவரைக் கர்த்தர் என்று அறிந்துகொண்டார்கள் (ஆதி. 16:7, 15; யாத். 3:2, 5; நியா. 6:11-24). யோசவா 5:13-15-ல் இந்த நபர் “கர்த்தருடைய இராணுவத்தின் தளபதி என்று அழைக்கப்படுகிறார்”. அவர் யோசவாவைச் சந்தித்தபோது யோசவா தன்னுடைய பாதனைகளைக் கழற்றிய காரணத்தினால் அவருடைய தொழுகையை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதை நாம் அறிகிறோம் (எரிதிற முட்செடியருகில் மோசேயைக் கவனியுங்கள்: யாத். 3:2). அவர்தான் கர்த்தர் (யாலே): ஆதி. 18 மற்றும் 19-ம் அதீகாரங்களில் ஆபிரகாமைச் சந்திக்கும் முன்று நபர்களைக் கவனியுங்கள். அவர்களில் ஒருவர் யாலேயாக இருக்கிறார் (ஆதி. 18:22 மற்றும் 19:24 - மனுவருவாவதற்கு முன்னிருந்த சிறிஸ்து). மற்ற இருவரும் தேவதாதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் (ஆதி. 19:1). மனுவருவாதலுக்கு முந்தைய கிறிஸ்துவின் நிலையைக் குறித்து யோசவா 1:1, 15; 8:58; 17:5, 24; 2 கொரி. 8:9; பி-. 2:5 ஆகிய பகுதிகளில் வாசிக்கிறோம். ஆனால், தேவதாதர்கள் மனிதர்களுடைய தொழுகையை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும்: பெளி. 19:10; 22:9. ஆனால் கர்த்தருடைய தூதனானவர் கடவுளுடைய மகனாக மனுவருவாதலுக்கு முன்பாக மக்களுடைய தொழுகையை ஏற்றுக்கொண்டார் (இதில் ஆபிரகாம் தசமபாகம் கொடுத்ததும் அடங்கும்); மனுமகனாக அவர் இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்தபோது மரணயடைவதற்கு முன்பாகவும் (யோவான் 9:38), உயிரோடு எழுந்த பிறகும் (பூர்க் 24:52; யோவான் 20:28) மக்களுடைய தொழுகையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

2. மெல்கிஷேதேக்கு ஆபிரகாமுக்கு அப்பறும் தீர்த்தசை ரசமும் கொண்டுவர்து கொடுத்தார் (ஆதி. 14:18). இது பரீசுத்த தீருவிருந்து ஆராதனையை நமக்கு நினைவுட்டவில்லையா (மத். 26:26; 1 கொரி. 11:23-26)?

3. மெல்கிஷேதேக்கு ஒரே நேரத்தில் ஆசாரியனாகவும் அரசனாகவும் இருந்தார் (எபி. 7:1-2). எந்த ஒரு நபரும் இந்த இரண்டு பணியையும் ஒரே நேரத்தில் செய்ய முடியாது. சாமுலேவும் வரத் தாமதித்தபோது சவுல் அரசன் ப-யிட முனைந்ததால்தான் கடவுளுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஆளானான் (1 சாமு. 13:7-14). உசியா அரசன் இதே பாவத்தைச் செய்த காரணத்தினால்தான் குஷ்டரோகத்தினால் வாதிக்கப்பட்டார் (2 நாளா. 26:16-21).

4. ஒரு தேவதான் ஆசாரியன் ஆக முடியாது: எபி. 5:1; 2:14. ஆகவே, இறையகன் மனிதனாக வந்தார்: எபி. 2:14-18; 4:14-16. மெல்கிஷேதேக்கு நீத்தியத்தி- ருந்து அவருடைய மனுவருவாதலுக்கு முன்பாக பரலோகத்தி- ருந்து வந்தவர். இயேசு மனுவருவான மெல்கிஷேதேக்காக இருக்கிறார். அவருடைய பெயர் இயேசு. அதன் எபிரெய பதும் யெசவா என்பதாகும். அதன் பெராகுள் (தான் மனிதனாக வருவதன் மூலமாக) மக்களை விடுவிப்பவர் என்பதாகும்: எபி. 2:14; 10:19-21; பி-. 2:5-11; 1 தீமோ. 2:5 (மனிதர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான ஒரே நடுவர் “கடவுளாகவும் மனிதனாகவும்” இருக்கும் இயேசு மட்டுமே).

5. மெல்கிஷேதேக்கு ஆபிரகாமை ஆசீர்வதித்தார்: தேவதாதர்கள் மனிதர்களை ஆசீர்வதிப்பதில்லை. கடவுள்தான் மனிதர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார். “கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக” என்று தேவதாதர்கள் சொல்ல முடியும். ஆனால் மனிதர்களை ஆசீர்வதிக்கும் தகுதி தேவதாதர்களுக்கு இல்லை.

6. தேவதாதர்களுக்கும் முடிவில்லை என்பது உண்மைதான். அவை ஆவிகளாயிருக்கின்றன, ஆவிகளுக்கு மரணமில்லை. தேவதாதர்களுக்கு முடிவில்லை என்றாலும் அவை இறையகனால் படைக்கப்பட்டவைகள் (கொலே. 1:16). ஆகவே மெல்கிஷேதேக்கு நீத்தியமானவராக இருப்பதால் அவர் ஒரு தேவதாதாக இருக்க முடியாது. அதற்கு மாறாக அவர் இறையகனாகவே இருக்கிறார் (எபி. 13:8).

⁴⁷ ஆகாய் 1:1-2-ஐ தலை இந்த சொல்லாடல் தீர்க்கதூசியைக் குறிக்கும் ஒரே வேதபகுதி இதுவாகும்.

இந்தக் கருத்துக்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படக்கூடிய வாசம்: “**தேவனுடைய அமரானுக்கு ஒப்பானவர்**” என்று 7:3-ல் வாசிப்பதால் மெல்கிஷேதேக்கும் இறைமகனும் ஒரே நபராக இருக்க முடியாது என்பதாகும். ஆயினும் இந்தக் கருத்தை நீயாயப்படுத்த முடியாது. ஏனெனில் அபோமோய்யு (aphomoiόρο) என்ற சிரேக்க வினைச்சொல்- ன் வினையெச்சமான அப்போமோய்யோமனோஸ் (aphōmōiōménos)-ஆண்பால் ஒருமை வினையெச்சம்) என்பது “அதற்கொத்த”, “அதற்கு ஒப்பிடக்கூடிய”, “அதைப் போல மாற்கூடிய” என்ற பொருளுடையது. ஆகவே, “மெல்கிஷேதேக்கு இறைமகனைப் போல் ஆனார்” என்றோ அல்லது “மெல்கிஷேதேக்கு இறைமகனாக மாறும்படி ஆக்கப்பட்டார்” என்றோ சொல்வது மற்றிலும் சாத்தியமானதே. ஒரு ஆர்வமளிக்கும் காரியத்தை உங்களுக்குக் காண்டிக்கிறேன். இறைமகன் மெல்கிஷேதேக்குக்கு ஒப்பானவராக்கப்பட்டார் அல்லது மாற்றப்பட்டார் என்று நாம் சிரேக்கத்தில் வாசிப்பதில்லை. மாறாக, மெல்கிஷேதேக்கு இறைமகனைப் போல மாற்றப்பட்டார் என்றுதான் நாம் வாசிக்கிறோம். ஆகவே, மெல்கிஷேதேக்கு ஆபிரகாமுக்குக் காட்சியளிப்பதற்கு முன்பாகவே இறைமகன் இருக்கிறார் என்று நாம் முடிவுசெய்கிறோம்! “ஆபிரகாமுக்கு முன்பாகவே நான் இருக்கிறேன்” என்று யோவான் 8:58-ல் இயேசு சொன்னது நமக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஆம், ஆபிரகாமுக்கு முன்பாகவே மெல்கிஷேதேக்கு இருக்கிறார். அவர் எப்போதும் நீத்தியமாக வாழ்பவர். எனவே, அவருக்கு ஆர்ப்பமும் முடிவும் இல்லை. அவர் நீத்தியமானவர் (எபி. 7:21, 24, 28; 13:8).

இந்தையைத் தூண்டும் கருத்து - வேதாகமத்தின் அகத்தூண்டுதல்

ஆதியாகமத்தில் நான்கு வசனங்களில்தான் நாம் மெல்கிஷேதேக்கீன் கதையை வாசிக்கிறோம்: ஆதி. 14:17-20. ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு தாவீது பரிசுத்த ஆலியினால் ஏவப்பட்டவராக (2 பேதுரு 1:21), கடவுள் தமிழுடைய மகனுக்கு மெல்கிஷேதேக்கீன் முறையையின்படி நீத்திய ஆசாரிய ஊழியத்தைக் கொடுப்பார் என்று தீர்க்கதற்சனமுறைத்தார் (சு. 110:4). இன்னும் 1000 ஆயிரம் வருடங்கள் சென்ற பிறகு எலிரெயருக்கு எழுதப்பட்ட கடுத்தில் இயேசு கிறிஸ்தவினுடைய மீட்பின் செயலை அற்புதமாக விளக்கும் கருத்தாக இடம்பெற்றிருக்கிறது.

(2). மெல்கிஷேதேக்கு கிறிஸ்தவுக்கு மாத்தீர்யாக இருப்பதால், ஆரோனையும் வேலியரையும்விட மேலானவராக இருக்கிறார்: வ. 11-28

1. ஒரு புதிய ஆசாரிய முறையை. வ. 11-14: இந்தப் புதிய முறையை மோசேயினுடைய பிரமாணத்தில் ஒரு மாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. ஏனெனில் அது குறைவுள்ளதாக இருக்கிறது (அது நம்மை பூரணப்படுத்த முடியாததாகவும் நம்மை நீயாயந்தீர்க்கிறதாகவும் இருக்கிறது: ரேயர் 3:20; கலா. 3:11). மோசேயின் காலத்து பழைய ஆசாரிய முறையையும் பூரணமானதல்ல. வ. 11: (ரேயர் 10:14). உடன்படிக்கையில் ஆசாரிய ஊழியம் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், ஆசாரிய முறையை மாறும்போது நீயாயப்பிரமாணமும் மாறுகிறது. வ. 13-14: கிறிஸ்து வேலியருடைய சந்ததியில் பிறக்காமல் அரசர்கள் பிறக்கிற சந்ததியாகிய முதலீன் சந்ததியில் பிறந்தார் (ஆதி. 49:10; வெளி. 5:5). கிறிஸ்தவினுடைய ஆசாரிய ஊழியம் உண்மையில் ஒரு புதிய ஆசாரிய முறையையாக இருக்கிறது. மோசேயினுடைய நீயாயப்பிரமாணத்தின்படி அமைந்த ஆரோனுடைய ஆசாரிய முறையையானது பூரணமானதாக இருக்கவில்லை. உண்மையில் பழைய ஆசாரிய முறை வரப்போகிற கிறிஸ்தவின் புதிய ஆசாரிய முறைக்கு ஒரு படமாகத்தான் இருந்தது (வ. 15-19).

2. அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் பூரணமானது: வ. 15-19.

- ஏனெனில் அவர் அழிக்க முடியாத வாழ்வின் வல்லமையைப் பாழ்கிறார்: வ. 16.
- ஏனெனில் அவர் நீத்தியராக இருக்கிறார்: வ. 17 (சு. 110:4).

3. அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் கடவுண்டைய ஆணையினால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. வ. 20-22: ஆணை: 6:13-19! வேலியர்களுடைய ஆசாரிய

ஊழியம் ஆணையினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஆனால் கீரிஸ்துவோ கடவுளுடைய ஆணையின்படி பிரதான ஆசாரியராக வெளிப்பட்டார். இது வ. 21-ல் சங். 110:4-ஐ மேற்கோள் காண்பிப்பதன் மூலமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக அவர் மேலான உடன்படிக்கைக்கு உத்தரவாதியானார் (வ. 22; அதிகாரம் 8: புதிய உடன்படிக்கை).

4. பிரதான ஆசாரிய ஊழியம் நித்தியமானது: வ. 23-25: வ. 23: வேலீயர்களுடைய சந்ததியில் வருகிறவர்கள் அழிந்துபோகிற மனிதர்களாயிருப்பதால், அவர்களுடைய ஆசாரியத்துவம் பூரணமானதும் அல்ல, நிலையானதும் அல்ல. வ. 24: ஆனால் கீரிஸ்துவோ நித்தியமானவராக இருக்கிறார் (எபி. 13:8). ஆகவே அவருடைய ஆசாரியத்துவத்தை இன்னொருவருக்கு அவர் விட்டுச் செல்லவேண்டிய தேவையில்லை. ஏனெனில் கீரிஸ்துவே நித்திய காலமாக அந்த ஆசாரியப்பணியைச் செய்வதற்குப் போதுமானவராக இருக்கிறார் (எபி. 10:10,14). வ. 25: இதனால் அவர் நித்திய காலமாக நமக்குப் பதிலாக பிதாவிற்கு மன்பாக எப்போதும் நிற்பதால் அவர் தரும் இரட்சிப்பு முழுமையானதாக இருக்கிறது (1 யோவான் 2:1-2; ரோமர் 8:34).

5. அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் பூரணமானது. வ. 26-28: என்?

- ஏனெனில் அவர் பூரணமானவராக இருக்கிறார்: வ. 26: அவர் எப்போதுமே பாவமில்லாதவராக இருக்கிறார் (எபி. 4:15; 2 கெளரி. 5:21; யோவான் 8:46).
- அவருடைய இரட்சிப்பின் செயல் பூரணமானது: வ. 27: யோவான் 19:30; எபி. 9:26-28; 10:10,14).

வ. 28: சருக்கழும் முடிவுறையும்: இந்த அதிகாரத்தின் கடைசி வசனம் கீரிஸ்துவினுடைய ஆசாரிய ஊழியத்தின் மேன்மையை நன்றாக எடுத்துரைக்கிறது. மோசேயினுடைய சட்டத்தின் கீழாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆசாரியர்களைப் போல அவர் பெலவீனமானவர் அல்ல. அவர் நித்தியமானவராக கடவுளுடைய ஆணையின்படி இந்துப் பணிக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டவர். அதாவது ஆசாரியர் தம்முடைய வாசகர்களைப் பார்த்துக் கேட்கும் காரியம் இதுதான்: கீரிஸ்து தெய்வீகமான ஆசாரியராக எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்போது, யுத மார்க்கத்தின் சடங்குகளுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் திரும்பவும் நீங்கள் ஏன் செல்ல நினைக்கிறீர்கள்? நீங்கள் மறுபடியும் மோசேயினுடைய நீயாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க விரும்புகிறீர்களா? மோசேயும், ஆரோனும் வேலீயர்கள் பலரும் இறந்துபோனார்கள். ஆனால் கீரிஸ்து இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறார். கடவுளை அடைவதற்கு அவர் மட்டுமே ஒரேவழியாக இருக்கிறார். ஆகவே அவரை நித்தியமாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்.

இந்துப் பகுதிவரை ஆசிரியர் மற்ற நபர்களைக் காட்டிலும் கீரிஸ்து எவ்வளவு கீறந்தவர் என்று காண்பித்தார். அதைத் தொடர்ந்து கீரிஸ்துவினுடைய பணியும் ஊழியமும் மேலானது என்பதைக் காண்பிக்க விழைகிறார்!

ஆ. இயேசு கீரிஸ்துவினுடைய பணியின் மேன்மை : 8:1 - 10:18

1. கீரிஸ்து புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராக இருக்கிறார்: 8:1-13

அ. கீரிஸ்து பரவோக ஆசாரியராக இருக்கிறார்: வ. 1-5.

வ. 1: இது ஏற்கனவே இதுவரை சொல்லப்பட்ட காரியங்களை சருக்கீக்கூறுவதேயன்ற வேறுவல். பரவோகத்தில் இருக்கின்ற பிதாவின் வலது பக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் ஒரு பிரதான ஆசாரியரை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். வானத்திலும் பூமியிலும் அனைத்து அதிகாரங்களும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (மத். 28:18). தம்முடைய பூரணமான பணியின் மூலமாக அவர் எவ்வாறு நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரானார் என்பதை ஆசிரியர் விளக்கிக் காண்பிக்கிறார்.

வ. 2த்: கீரிஸ்து உண்மையாக கடவுள் இருக்கும் இடத்தில் சேவை செய்கிறார். இல்லவகத்தில் இருந்த ஆசிரிப்புக் கூடாரம் பரவோகத்திலுள்ள இறைவனுடைய இருப்பிடத்தின் ஒரு படம் மட்டுமே. வனாந்தரத்தில் அந்த ஆசிரிப்புக் கூடாரத்தை

எவ்விதமாகக் கட்டும்படி கடவுள் மேசேக்குக் கட்டனை கொடுத்தார் என்பதை நாம் கவனித்தால் இதன் உண்மையை நாம் உணர்ந்துகொள்வோம்.

வ. 3: ஆசாரியனுடைய பணி பலி செலுத்துவதே (வ. 3-அ): கீரிஸ்துவம் ஆசாரியராக இருக்கும்படி ஒரு ப-யைச் செலுத்தினார். அவர் பாவமில்லாதவராக இருந்த காரணத்தினால் ஆரோனுடைய சந்ததியில் வந்த மற்ற ஆசாரியர்களைப் போல அவர் தமக்காகப் பலிசெலுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, அவர் தமிழைத் தாழே நமக்காகப் பலி செலுத்தினார் (5:1-3; 7:27; 9:25-28; 10:10, 14). மேலும் இந்த பலி பூரணமானது. ஆகவே, ஆரோனுடைய சந்ததியில் வந்த ஆசாரியர்கள் செய்ததைப் போல அது திரும்பத் திரும்ப செலுத்தப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. மேலும் ஆரோனுடைய சந்ததியில் வரும் பிரதான ஆசாரியன் வருடத்திற்கு ஒருமுறைதான் கடவுளுடைய கீருபாசனத்திற்கு⁴⁸ முன்பாகச் செல்ல முடியும். ஆனால் நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய கீரிஸ்துவோ எப்போதும் கடவுளுடைய சிம்மாசனத்தினருகில் அமர்ந்திருக்கிறார் (சு. 110:1).

வ. 4, 5: கீரிஸ்து தெய்வீக பிரதான ஆசாரியராக இருக்கிறார்: வேவியர்களைப் போல அவர் இவ்வுலகத்தில் இருந்து வந்தவர் அல்ல. கீரிஸ்து மாய்சத்தின்படி வேவியினுடைய சந்ததியில் பிறக்காமல் யுதாவின் கோத்திரத்தில் பிறந்தார். கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட உண்மையான பரவோக இடத்தில் அவர் பணி செய்கிறார். ஆனால் வேவியர்களோ பரவோகத்தின் சாயலாக இவ்வுலகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அழிந்துபோகும் கூடாரத்தில் பணி செய்கிறார்கள். மேலும் இவ்வுலகத்தின் கூடாரம் கடவுளால் அல்ல மனிதர்களால்தான் உருவாக்கப்பட்டது (வ. 2-5).

ஆ. கீரிஸ்து புதிய, யேவான உடன்படிக்கையில் பணி செய்கிறார்: வ. 6-13.

(1) பழைய உடன்படிக்கையின் குறைபாடு: வ. 6-9.

வ. 6: பழைய உடன்படிக்கை சில நீபந்தனைகளில் தங்கியிருந்தது (யாத். 19:5-8). ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கீரிஸ்து புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராகவும் அந்த உடன்படிக்கையின் நீபந்தனைகளைத் தமிழை விசுவாசீத்து ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்காகத் தாழே நீறைவேற்றித் தீர்த்தவராகவும் இருக்கிறார்.

வ. 7: முதல் உடன்படிக்கையாகிய பழைய உடன்படிக்கை குறைவற்றதாக இருந்தால், அதற்குப் பதிலாக இன்னொரு உடன்படிக்கை தேவையற்றதாக இருந்திருக்கும். நம்முடைய வாகனங்களில் பழுதுபட்ட பாகங்களைத்தான் மாற்றவோம். நல்ல பாகங்களை நாம் மாற்றுவதில்லை.

வ. 8-9: இந்தப் பகுதியில் பழைய உடன்படிக்கையைப் பற்றிப் பேசும் எஃது. 31:31-34 மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. வ. 10-12 பூரண உடன்படிக்கையாகிய புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இஸ்ரவேல் மக்கள் பழைய உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்த காரணத்தினால், தாம் புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தப்போவதாக இறைவனே முன்னறிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, பழைய உடன்படிக்கை குறைவுள்ளது தற்கா- கயங்களுது. வ. 9-ல் பழைய உடன்படிக்கை ஏன் குறைவுள்ளது என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாகக் காண்பிக்கிறார் :

1. இஸ்ரவேல் மக்கள் உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்ளவில்லை.

2. ஆகவே கடவுள் அவர்களைவிட்டு விலகிவிட்டார்.

(2) புதிய உடன்படிக்கை பூரணமானது. வ. 10-13.

அது யேவான வாக்குறுதிகளின் மீது தங்கியிருக்கிறது:

⁴⁸ இவ்வுலக வாசஸ்தலத்தில், பாவப்பார்கார நாளீல் (யொம் கிப்பூர்- Yom Kippur) : பார்.வேலி.. 16. கீரிஸ்து அதற்கு மாறாக பரவோக வாசஸ்தலத்தில்: பார். எறி. 9:24.

1. கடவுளே மனிதர்களுடைய மனதில் நியாயப்பிரமாணத்தை எழுதுவார். அதாவது கடவுளுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வதற்கான பெலத்தை அவரே கொடுப்பார்: வ. 10 (உபா. 30:6; எசே. 36:26).
2. கடவுளோடு மிகவும் நெருக்கமான நேரடியான தொடர்பு இருக்கும்: வ. 6, 10ஆக-11.
3. அவர்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்: வ. 12.

எரேமியாவினுடைய வாக்குறுதி இரண்டு முறை நிறைவேறும்:

1. பெந்தகொஸ்தே நாளீல் இருந்து யாரெல்லாம் கீரிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களேர் அவர்கள் யுதராக இருந்தாலும் பிறவினத்து மக்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் புதிய உடன்படிக்கையின் மக்களாக மாறிவிடுகிறார்கள் (ரோமர் 1:16; 10:13).
2. புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராகிய கீரிஸ்துவை இஸ்ரவேல் மக்கள் ஒரு இனமாகப் புறக்கணித்துவிட்ட காரணத்தினால், அவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த வாக்குறுதி கீரிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போதுதான் நிறைவேறும் (ரோமர் 11:25-27; சகரீயா 12:10; வெளி. 1:7).
- வ. 13: இயேசு கீரிஸ்துவினுடைய வருகைக்கு முன்பாகவே பழைய உடன்படிக்கை காணாமல்போய்விடும் என்றும் நிலையானதும் முழுமையானதுமான புதிய உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் நிறுவப்பட்டுவிட்டது என்பதை இந்த வசனம் உறுதி செய்கிறது. புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராகிய கீரிஸ்து நீத்தியமானவராக இருப்பதால் அந்த உடன்படிக்கையும் நிலையானதும் முழுமையானதுமான உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது (7:24-25).

2. பழைய உடன்படிக்கை குறைவுள்ளது: 9:1-10

இந்த அதிகாரத்தில் பழைய உடன்படிக்கை ஏன் குறைவுள்ளது என்றும் (9:1-10) புதிய உடன்படிக்கை எப்படி முழுமையானது என்றும் (9:11-28) மேலும் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

அ. மோசேவினுடைய கூடாரத்திற்குள் இருந்த காரியங்களை ஓழுங்கு: வ. 1-5.

வ. 1: பழைய உடன்படிக்கை இவ்வுகைத்திற்குரிய காரியங்களை மீது கட்டப்பட்டது.

வ2: வாசஸ்தலத்தில் இருந்த காரியங்கள்.

வ. 3-5: மகா பரிசுத்த இடத்தில் காணப்பட்ட பொருட்கள்: 4-வது வசனம் ஒரு பிரச்சனையை எழுப்புகிறது: அது பெரன்னால் செய்த தாப கலசம் என்று சொல்கிறது: ஆனால் யாத். 30:6 மற்றும் 40:26-ன் படி அது பரிசுத்த இடத்தில் இருந்தது, மகா பரிசுத்த இடத்தில் இருக்கவில்லை. மேலும் 40:5-ல் இந்த தாப கலசமானது உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்கு முன்பாக நீஞ்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தாப கலசம் பரிசுத்த இடத்தில்தான் இருந்தது மகா பரிசுத்த இடத்தில் இருக்கவில்லை வாக். 1:5-ம் சுட்டிக்காட்டுவதாக ஹியூஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்⁴⁹ (யாத். 30:7). உண்மையில் தாப கலசம் மகா பரிசுத்த இடத்தில் இருந்திருக்குமானால் சகரீயா தாபம் காட்டச் சென்றிருக்க முடியாது, ஏனெனில் அவர் ஒரு சாதாரண ஆசாரியராகத்தான் இருந்தார், பிரதான ஆசாரியர் அல்ல. வருடத்திற்கு ஒரு முறை பாவ நிவர்த்தி நாளீல் மட்டும் பிரதான ஆசாரியர் மகா பரிசுத்த இடத்திற்குள் செல்ல முடியும் என்பதை நாம் அறிவோம் (வேலி. 16). ஸ்பிக், கீயல், டெல்ட் ஆகியேராற்ப் போலவே ஹியூஸ் அவர்களும் சீழ்க்காணும் விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்.⁵⁰ அது எனக்கு நல்லதாகத் தேவன்றுக்கிறது: ஆராதனை முறைமையின்படி தாபகலசம் மகா பரிசுத்த இடத்துடன் தொடர்புடையது. ஆகவே பிரதான ஆசாரியன் மகா பரிசுத்த இடத்திற்குள் செல்லும்போது தாப கலசத்துடன்தான் சென்றார். ஆகவே, 4-ம் வசனத்தில் இருக்கின்ற இந்தக் கூற்றை நாம் இறையியல் ரீதியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ரோமர் 8:3-ன் படி மகா பரிசுத்த

⁴⁹ Philip Edgcumbe Hughes, op. cit., p. 310.

⁵⁰ Ibid., p. 312-313.

இடத்தோடு தாப கலசம் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் இந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்:

பெரன்னாவான தாப கலசத்தை வைத்திருத்தல்: இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் (1 இரா. 6:22) தாப கலசம் மகா பரிசுத்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்று கூறாயல், பாவ நிவர்த்தி நாளீல் மகா பரிசுத்த இடத்தில் செய்யப்படும் ஊழியத்தோடு தொடர்புடைத்தி பேசப்பட்டுள்ளதாக நாம் கொள்ள வேண்டும் (யாத். 30:1-10; வேலை. 16:12,13, 18-20)⁵¹

ஆ. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் செய்யப்பட்ட ஊழியம் குறைவன்னது. வ. 6-10.

வ. 6-7: ஆசரியர்கள் பரிசுத்த இடத்திற்குள் மட்டும்தான் போக முடியும் என்பதீ- ருந்து ஆரோஹுடைய சந்ததி செய்த ஆசரிய ஊழியம் எவ்வளவு குறைவுள்ளதாக இருந்ததுள்ளபதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். பிரதான ஆசரியர்கள் மட்டும்தான் மகா பரிசுத்த இடத்திற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அதுவும் வருடத்திற்கு ஒரு முறை பாவ நிவர்த்தி செய்யும் நாளீல் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் மகா பரிசுத்த இடத்திற்குள் செல்லும்போது தங்களுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் பாவ நிவர்த்தி செய்யும் படி இருத்தத்தை தங்கள் கைகளீல் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால் மீண்டும் செலுத்தப்பட தேவையில்லாத பூரணமான ப- யைக் கிறிஸ்து நுழக்காக ஒரே தரம் செலுத்திலிட்டகாரணத்தினால் கிறிஸ்துவுக்குச் செங்கமானவர்கள் எப்போதும் மகா பரிசுத்த இடத்திற்குள் நுழையலாம் என்பது எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதம். அல்லேஹுயா!

வ. 8: (வ. 6-7-ல் சொல்லப்பட்டது பேரவு) வேதாகமத்தைத் தம்முடைய அகத்தாண்டுத் னால் எழுதிக்கொடுத்த நமது பரிசுத்த ஆலியானவர் பழைய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் கடவுளை நாம் சாதாரணமாக அனுக முடியாது என்ற உண்மையைக் காண்பிக்கிறார்.

வ. 9-10: இவையனைத்துமே வரப்போகிற இன்னொரு கூடாரத்தைக் காண்பிக்கும் அடையாளங்களாகவே இருக்கின்றன. இந்த உலகத்தின் கூடாரத்தில் செலுத்தப்பட்ட ப- கள் பாவத்தை நீக்கவில்லை என்பதன் மூலமாக இந்த உண்மை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவை பாவத்தை முடியதே தவிர அவற்றை நீக்கவில்லை. இறுதியில் இயேசு கிறிஸ்துவின் இருத்துமே நம்முடைய பாவங்களை நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது (எபி. 9:15; 10:4; ரேபார் 3:25-26).

நாம் இதை இவ்வாறு சுருக்கிக் கூறுவோம்:

9:1-9 = நீமல்

9:11-28 = நீஜம் (நீத்தியமானது)

ந. கிறிஸ்துவின் பலி பூரணமானது: 9:11 – 10:18

அ. கிறிஸ்துவின் பலி உண்மையானது: 9:11-15

1. அவர் உண்மையான பிரதான ஆசரியன்: வ. 11 (வரப்போகிறவைகளின் பிரதான ஆசரியன் ஆழிந்துபோகிறவைகளின் பிரதான ஆசரியன் அல்ல).

2. அவர் இவ்வுலகத்தில் உள்ள கூடாரத்தில் அல்ல, பரவோகத்தில் உள்ள இறைவனுடைய உண்மையான இருப்பிடமாகிய கூடாரத்தில் தம்முடைய பணியை நிறைவேற்றிறார்: 11ஆ (8:2; 9:24).

3. அவரே ப- யாக தம்மைத் தாமே செலுத்துகிறார் (கிறிஸ்துவைக் காண்பிக்கும் வெறும் மிருக ப- களை அவர் செலுத்தவில்லை): வ. 12-14. அவருடைய இருத்தத்தினால் நுழக்கு மீட்பு உண்டாகிறது (எபே. 1:7).

4. அவர் உண்மையான மீட்பை நுழக்குப் பெற்றுத் தந்தார்: வ. 12ஆ-15: (அ) வ. 12ஆ: நீத்திய மீட்பைப் பெற்றுத் தந்தார். (ஆ) வ. 14ஆ: தீய செயல்களை நீக்கி நம்முடைய

⁵¹ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1205.

மனசாத்தியைச் சுத்தம் செய்தார்: (இ) வ. 14ஆ்: இந்த மீட்பு உயிருள்ள கடவுளுக்கு பணி செய்கிறவர்களாக நம்மை மாற்றுகிறது. (ஈ) வ. 15: நாம் நிலையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

வ. 15: பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் செலுத்தப்பட்ட ப-களாகிய மிகுக ப-கள் மீட்பைப் பெற்றுத்தரவில்லை என்பதை இந்த வசனமும் எ. 10.4 மற்றும் ரோமர் 3:25 ஆகிய வசனங்களும் மிகத் தெளிவாகப் போதிக்கின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலமாக மட்டுமே உண்மையான சுத்திகரிப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது. மீட்பைப் பொன்டுவரும் மேசியா ஒருவர் வருவார் என்று பழைய உடன்படிக்கையின் விசுவாசிகள் (ஆபிரகாம், தாவீது போன்டோர்) நம்மிய காரணத்தினால் அவர்களும் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ப-யின் மூலமாகவே மீட்கப்படுகிறார்கள்.

ஆ. கிறிஸ்துவின் பலி தனித்தன்மையுள்ளதாக இருப்பது இன்றியமையாதது: 9:16-28
(பார் எ. 8:3).

(1) கடவுளுடைய ஆணையின்படி கிறிஸ்துவினுடைய மரணம் புதிய உடன்படிக்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது: வ. 16-17.

விளக்கம்: பழைய ஏற்பாட்டில் உடன்படிக்கைக்கும் உயிலுக்கும் பெரித் (பாடி) (என்ற ஒரே வார்த்தைதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது!)

வ. 16: ஆகவே, இந்த வசனத்தை நாம் கீழ்க்காணுமாறு விளக்கலாம்: உயிலை எழுதியவருடைய மரணத்தினால் சொத்து எழுதப்பட்டவருக்குப் போய்ச் சேருவதைப் போல நடுவருடைய மரணத்தினால் அனைத்து மீறுகல்களும் நீக்கப்படுகிறது. புதிய உடன்படிக்கை ஏற்படுத்துவதற்கு கிறிஸ்துவின் மரணம் இன்றியமையாதது என்பதைக் காண்பிக்கும்படி சாசனத்தை எழுதியவனுடைய மரணமின்றி சாசனம் பயன்றிற்று என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக்கூறுகிறார். புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தும் கிறிஸ்துவின் மரணத்தைப் பற்றி ஆசிரியர் இங்கு பேசுகிறார்.

சாசனத்தை எழுதியர் மரணமடைந்துவிட்டார். உடனே உயில் அல்லது உடன்படிக்கை நடைமுறைக்கு வருகிறது. புதிய உடன்படிக்கை நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்து மரணத்தீ- ஞந்து உயிர்த்துமுந்தவர்களில் முதல்பலனானவராககையால், அவர் எல்லாவற்றையும் சுதந்தரிக்கக்கூடிய உரிமையாளரானார். யாரெல்லாம் அவரை விசுவாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் அனைவரும் அந்த உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கீழ்வரும் விடயத்தை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்வோம்: இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்தின் மூலமாக முதல் (பழைய) உடன்படிக்கை நீராகரிக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கை அவருடைய இரத்தத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறது.

(2) முதலாவது உடன்படிக்கையில் இரத்தம் சிந்துகல் இன்றியமையாதது: வ. 18-23அ

யாத். 24:8-ஐ மேற்கோள் காட்டி, இரத்தம் சிந்துகல் பழைய உடன்படிக்கையில் இன்றியமையாதது என்று ஆசிரியர் வாதிடுகிறார். ஏனெனில் இரத்தம் சிந்துகல் இல்லாமல் பால மன்னிப்பு இல்லை (வ. 22)! இங்கு பாவத்தின் தீவிரத் தன்மை வ- யுறுத்திக் கூறப்படுகிறது. இவையனைத்தும் புதிய உடன்படிக்கையில் நடுவருடைய மரணம் அவசியம் என்பதைக் காண்பிக்கும் படங்களாக இருக்கின்றன.

(3) மக்கள் மீட்கப்படுவதற்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சிந்தப்படுவது இன்றியமையாதது: வ. 23ஆ-28

பரவோகத்தை நமக்குத் தீர்ந்து அங்கீருக்கும் ஆசீர்வதங்களையும் பரவோக தீராவையும் நாம் அடைதற்கு இயேசு கிறிஸ்துவாகிய மேலான பலி அவசியமாயிருக்கிறது. பரவோகத்தில் இருக்கிறவைகளைச் சுத்திகரித்தல் என்பதை நாம் இல்லிதமாகத்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்: நம்மையும் பரவோக பிதாவையும்

(ஏசாயா 59:2) பீர்க்கும் பாவங்கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட வேண்டும். கடவுளுடைய இந்தச் செய- ன் மேன்மை கீழ்க்காணும் காரியங்களைங்கல் விளங்குகிறது:

1. கிறிஸ்து மனிதனால் செய்யப்பட்ட மாதிரியான கூடாரத்தில் அல்ல, பரவோக இருப்பிடத்தில் தமிழுடைய இரத்தத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு நுழைந்தார்: வ. 24.

2. பேரதுமான நீத்திய பலி ஒன்றை (வ. 25) அவர் செலுத்தியதால் பறைய உடன்படிக்கையில் இருந்ததைப் போல அவர் மீண்டும் மீண்டும் பலி செலுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை.

3. இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் பிறநுடைய இரத்தத்தை அல்ல தமிழுடைய சொந்த இரத்தத்தையே பலியாகச் செலுத்தினார் (வேலீயர்கள் மிருகங்களுடைய இரத்தத்தைச் செலுத்தினார்கள்): வ. 25.

வ. 27-28:

1. மனிதன் ஒரே ஒரு முறைதான் மரணமடைகிறான் என்றால் மனிதனுக்கு ஒரே ஒரு வரம்க்கைதான் என்று பொருள். வ. 27⁵²

2. மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதன் நியாயம் தீர்க்கப்படுவான்: வ. 27. (விசவாசிகளுடைய நியாயத்தீர்ப்பு - 2 கொரி. 5:10; அவிசவாசிகளுடைய நியாயத்தீர்ப்பு - வெளி. 20:11-15).⁵³

3. மீண்டும்: கிறிஸ்துவும் அதுபோல நமக்கு இரட்சிப்பை உண்டாக்கித் தரும்படி மாடுபட்டு மரணத்தை அடைய வேண்டியிருந்தது: வ. 28அ.

4. → “அநேகருடைய பாவத்தைத் தீர்க்கும்படி”: 2:10-க்கு மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்தைப் பார்க்கவும். இங்கு → “அநேகஸ்” என்பது அவரை ஏற்றுக்கொண்டு அவரை நம்புகிறவர்களைக் குறிக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தமிழுடையவர்களுக்கா மட்டும் மரணத்தை அனுபவிக்காமல் முழு மனுக்குவத்திற்காகவும் மரணமடைந்தார் என்பதை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். 1 யோவான் 2:1-2-ல் கிறிஸ்துவினுடைய பிராயச்சித்தம் வரையறைக்கு உட்பட்டதல்ல, முழு உலகத்திற்குமானது என்று யோவான் எழுதுகிறார். விசவாசிகளாகிய நமக்கும் முழு உலகத்திற்குமாக அவர் மரணமடைந்தார். ஆனால் “அநேகஸ்” என்ற வார்த்தை இறுதியில் அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற தவறான உபதேசத்தைக் கண்டுக்கீரது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசவாசிப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா மனிதருமே இறுதியில் மீட்கப்படுவார்கள் என்று இந்தப் போதனை கூறுகிறது. இறுதியில் பிசாகம் அவனுடைய தூதர்களும்கூட மீட்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

5. கிறிஸ்து திருச்சபையை எடுத்துக்கொள்ள வரும் போது நமிழுடைய பாவங்களை நிறித்தும் வரமாட்டார் (ஏனைனில் அவர் தமிழுடைய முதலாம் வருங்கையில் அவற்றை தீக்கிலிட்டார்). ஆனால் அவர் நம்மை மீட்டு மகிழையில் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதற்காக வருவார் (1 கொரி. 15:51-57; 1 யோவான் 3:1-2): வ. 28ஆ.

இ. இயேகவின் இரத்தும் பாவிகளை இரட்சிக்க வல்லது: 10:1-18

(1) முன்பு செலுத்தப்பட்ட பலிகள் பூரணமானவைகள் அல்ல: வ. 1-4

வ. 1: மேர்சேயினுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி செலுத்தப்பட்ட பலிகள், யாருக்காக செலுத்தப்பட்டனவோ அவர்களை அவை பூரணப்படுத்த இயலாதவைகளாக இருந்தன. ஏனைனில் அவை வரப்போகிற காரியங்களுக்கு வெறும் அடையாளமாக மட்டுமே செலுத்தப்பட்டன (வரப்போகிற கிறிஸ்துவையே மகா பரீசத்த இடம் அடையாளப்படுத்தியது: எரி. 9:11).

வ. 2: முந்தைய பலிகள் தொழுதுகொள்கிறவர்களை பூரணப்படுத்துமானால் அவற்றைத் திரும்பத் திரும்ப செலுத்த வேண்டிய தேவை இல்லையே. ஆனால், நாம்

⁵² இந்த முதல், புதிய குரு இயக்கங்கள் மற்றும் பெளத்தும் ஆசியலை போதிப்பதைப் போல பிறவிச் சுழற்சி என்பது உண்மையால்ல.

⁵³ விசவாசிகளுடைய நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் அவிசவாசிகளுடைய நியாயத் தீர்ப்பைக் குறித்து மேலும் அறிந்துகொள்ள என்னுடைய “வேதாகம இறுதியில்” பாடக்குறிப்பைப் பார்க்கவும்.

அறிந்திருக்கிறபடி அந்தப் பலிகளைச் செலுத்தியவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களைக் குறித்து உணர்வுடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

வ. 3: வருடந்தோறும் செலுத்தப்பட்ட பால நீவாரண பலிகள் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் பாலம் இருக்கிறது என்பதை நீண்ணாலுட்டுவதாகவே இருந்தது.

வ. 4: ஒரு மிகுந்தினுடைய பலி பாவத்தை நீக்க முடியாத காரணத்தினால், அவை மனிதர்களுடைய மனதில் நீலைத்திருக்கும் பாவத்தின் அறிவையும் நீக்க இயலாதவைனகளாக இருக்கின்றன.

(2) பலியைக் குறித்த கடவுண்டைய சித்தம் கீரிஸ்துவில் நிறைவேறியது: வ. 5-10

வ. 5-7: ஆசிரியர் சங். 40:7-9-ஐ மேற்கோள் காட்டும்போது, பரிசுத்த ஆவியினால் தூண்டப்பட்ட தாலீதும் மிகு பலிகள் பாவத்தை நீக்காது என்பதை உணர்ந்திருந்தார் என்பதைக் காண்பிக்கிறார். மேலும் தாலீது ஒரு பூரணமான பலியாகிய தம்முடைய மகனுடைய பலியைக் கடவுள் ஆயத்தமாக்கியிருந்தார் என்பதையும் அறிந்திருந்தார்.

திக்கல்: எழி. 10:5-ல் மேற்கோள் காட்டப்படும் சங். 40:7 செப்துவஜிந்தின்படி: “பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பவில்லை, ஒரு உடலை எனக்கு ஆயத்தம்” செய்தீர் என்று சொல்கிறது.

ஆனால், எழிரை வேதாகமத்தின்படி சங். 40:7, “பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பவில்லை. என்னுடைய செவிகளைத் தீர்ந்தீர்” என்று சொல்கிறது.

எழி. 10:5: “ஒரு உடலை எனக்கு ஆயத்தம் செய்தீர்” (செப்துவஜிந்து)

சங். 40:7: “என்னுடைய செவிகளைத் தீர்ந்தீர்”

இந்தப் பகுதி ஒரு முத அடிமை தன்னுடைய முதலாளிக்குப் பணிசெய்யும் தனது விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்த, அவனுடைய காதில் ஒரு ஊசியினால் துளையிடும் பழக்கத்தை குறிக்கிறது என்று வாபேக் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார் (யாத். 21:5-6; உபா. 15:16-17). அதன் பொருள் என்னவென்றால், அந்த வேலைக்காரன் தன்னுடைய முதலாளிக்கு தன்னுடைய உடல் முழுவதையும் பணி செய்யும்படி ஒப்படைக்கிறான் என்பதாகும். ஆகவே, செப்துவஜிந்தை மொழிபெயர்த்தவர்கள் இந்த இடத்தில் மேசியா தன்னுடைய உடலையும் தனது வாழ்க்கை முழுவதையும் கடவுண்டைய பணிக்கு ஒப்படைக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்கிறார்கள் என்று மேலும் வாபேக்⁵⁴ அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். எப். சிஸ்லாருடைய கீழ்க்காணும் வாக்கியத்தை வாபேக் அவர்கள் மேற்கோள் காட்டுகிறார்:

பரிசுத்த ஆவியானவர் இதை இரட்சகரைக் குறிக்கும்படி பயன்படுத்துகிறார். அவர் ஒரு அடிமையைப் போல கடவுணக்குப் பணி செய்யும்படி, தம்மைத் தாழ்த்தி மனித உடலை எடுத்துக்கொண்டு, சிலுவையின் மரணம்வரை கீழ்ப்படுந்தார் (பிலி 2:7)⁵⁵

ஹாட்ஜஸ் அவர்கள் சங். 40:7-விருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோளை இவ்விதமாக விளக்குகிறார்:

ஆசிரியர் பயன்படுத்திய கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு (நீச்சயமாக பரிசுத்த ஆவியின்துணையோடுதான் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்), எழிரை பாடத்தை ஒரு இலக்கிய நடையாகவே பார்க்கிறது (இது ஆகுபெயர் என்று அழைக்கப்படுகிறது). இந்த இலக்கிய நடையில் முழுமையான காரியத்தைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக அதன் ஒரு பகுதி மட்டும் சொல்லப்படும். அதாவது கடவுள் “செவிகளைத் தீர்க்க” வேண்டுமானால், அதற்கு அவர் ஒரு “உடலை ஆயத்தம்” செய்ய வேண்டும்.⁵⁶

⁵⁴ Fritz Laubach, op. cit., p. 197.

⁵⁵ Ibid., quoted from Ferdinand Zissler, Das Hohepriestertum Christi, S. 79

⁵⁶ Zane C. Hodges, op. cit., S. 399.

வ. 8-9: இவ்வீதமாகப் பேசும்போது (தாவீதின் மூலமாக சீரிஸ்துவின் ஆவி: 2 பேதுரு 1:21), மேர்சேயின் நீயாயப்பிரமாணமாகிய பழைய உடன்படிக்கையை அவர் நீக்கிப் போடுவதே கடவுளுடைய சித்தம் என்பதும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மத். 5:17-ல் கீரிஸ்து நீயாயப்பிரமாணத்தை நீற்றுவேற்ற வந்ததாகக் குறிப்பிடுவதைக் கவனியுங்கள்! ஆகவே அவர் பழைய உடன்படிக்கையின் இடத்தில், புதியதும் மேலானதுமான உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறார்.

வ. 10: இந்தக் கூற்று கடவுளுடைய சொந்த மகனாகிய இயேசு கீரிஸ்துதான் உண்மையான பலனின்பதும் அந்தப் பலியின் மூலமாகத்தான் நாம் என்றைக்குமாக பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் கடவுளுடைய சித்தமாயிருக்கிறது என்பது தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவருக்குள் இருக்கிறவர்கள் நீத்தியத்திற்கும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(3) கீரிஸ்துவின் பலி விசுவாசிகளைப் பூரணத்திற்குள் நடத்திச் செல்கிறது:
வ. 11-18

அ. ஒரே தடவையில், எல்லோருக்குமாக, என்றென்றைக்குமாக: வ. 11-14

பாவங்களை நீக்க முடியாத பலிகளை பழைய உடன்படிக்கையின் ஆசாரியர்கள் திரும்பத் திரும்பச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள் (10:4). ஆனால் கீரிஸ்து தம்மை ஒரேதரும் பலியிட்டார். அந்த பலி அவருடையவர்களை பூரணத்திற்கு வழிநுட்பத்தப் போதுமானதாக இருக்கிறது.

அவருடைய பலி வஸ்வமையுள்ளது. அதில் எந்தக் குறைபாடும் இல்லை. அதற்குப் பிறகு செலுத்தப்பட வேண்டிய பலி வேறு எதுவும் தேவையில்லை.

பூரணப்படுத்தவைக் குறித்த போதனை - ஒரு கண்ணோட்டம்

1. புதிய ஏற்பாட்டில் “பூரண” என்ற பெயருகிச் செல்லுக்கு (Greek: οὐλεούγεας [teleios]) முழுமையானது அல்லது எந்தக் குறைவும் இல்லாதது என்று பொருள். இதற்கு எதிரிடையான வார்த்தைகள் முழுமையற்றது, போதாதது, தற்கா- கமானது, நிலையற்றது அல்லது முதிர்ச்சியற்றது என்பவையாகும்.

2. முழுமையான கீழ்ப்படித்தவைக் கற்றுக்கொண்ட கீரிஸ்து பூரணமானவர்: எபி. 2:10; 5:7-10; 7:28. “அவர் பாவமற்றவர்” என்ற சொற்றிறாட்டரையும் கவனியுங்கள்: 1 கொரி. 5:21; யோவான் 8:46; 1 பேதுரு 2:22.

3. கீரிஸ்து பூரணமாக்குகிறார்: நம்முடைய பூரணமாகுதலுக்கான அடிப்படை சிலுவையாகும். கீழ்க்காண்பவை நம்முடைய பூரணத்திற்கான பஸ்வேறு அங்குங்கள்:

- இது ஏற்கனவே அடைந்துவிட்ட பூரணம்: 10:14 (கீருபையினால் கீரிஸ்துவின் மூலமாக இது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது: 1 கொரி. 1:30; 2 கொரி. 5:21).
- இது வளர்ந்து வருகிற முழுமை: 6:1; 11:40 (நாம் அனுதீன வாழ்வில் ஆவிக்குரிய நிலையில் வளர்ச்சியடைகிறோம்)
- வரப்போகிற வாழ்வில் முற்றிலும் முழுமை பெறுவோம்: 12:23 (நாம் கீரிஸ்துவைநேருக்கு நேராகப் பார்க்கும்போதுதான் இந்த முழுமை நமக்குக் கிடைக்கும்: 1 யோவான் 3:1-3; வெளி. 21:1-4; 22:3-5).

முழுமை அல்லது பூரணம்: ஒப்பிடுக : ரேமர் 12:2; 1 கொரி. 2:6; 13:8-10; 14:20; எபே. 4:13; பி. பி. 3:1-3; எபி. 5:13-14; 6:1; யாக. 1:17.

நம்மில் நாம் முழுமையானவர்கள் அல்ல. சிலுவையின் மூலமாகத் தம்முடைய பணியைத்தீருவேற்றி முடித்த தம்முடைய மகன் மூலமாகக் கடவுள் நம்மைப் பார்க்கும்போது தான் நாம் பூரணமானவர்களாக அவருக்குத் தோன்றுகிறோம். இந்தப் பரிபூரணம் நம்முடைய அனுதீன நடைமுறை வாழ்வில் பயிற்சிக்கப்பட வேண்டும். இந்த இடத்தில் எபி. 10:10-க்கும் 12:14-க்கும் இடையில் முரண்பாடு போல காணப்படுவதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவரில் நாம் முழுமையானவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல இந்த முழுமை நம்முடைய நடைமுறை வாழ்வில் பயிற்சி செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு நாம்தான் பொறுப்புள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

(ஆ) பரீசுத்த ஆவியானவருடைய சாட்சி: 10:15-18.

வ. 15-17: புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக பாவத்தை முழுவதுமாக நீக்கிலிடுவேன் என்று பரீசுத்த ஆவியானவர் எரேமியாவின் மூலமாக (2 பேதுரு 1:21) மன்றுவரத்தார்: எரே. 31:34; எபி. 8:12.

வ. 18: இந்த வசனம் கடிதத்தினுடைய போதனைப் பகுதியின் முடிவுவரையாக இருக்கிறது:

கொல்லோதா மனவையில் செலுத்தப்பட்ட இயேசுவின் ப- முழுமையானது. அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களுடைய பாவங்கள் என்றிரண்டைரக்குமாக நீக்கப்படுகிறது. இதனால் இனிமேல் அவர்களுக்கென்று செலுத்தப்பட வேண்டிய பலி வேறு எதுவும் தேவையில்லை. மனிதர்களுடைய மீட்பிற்கு கிறிஸ்தவினுடைய பலியே கடவுளுடைய இறுதி வார்த்தையாக இருக்கிறது! முத்தகளுடைய பலிமுறைகள் இனிமேல் தேவையில்லை என்பதை இறுதியாக ஆசிரியர் தமிழ்மைதைய வாசகர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறார். அதைவிட முக்கியமாக, மீண்டும் பலிகளை நாடும்போது நாம் இறுதியானதும் மேன்மையானதுமான கிறிஸ்தவினுடைய பலியை பரீசுப்பதாகவும் புறக்கணிப்பதாகவும் இருக்கும்.

III. நடைமுறைப்பகுதி: விசுவாசத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான அழைப்பு 10:19 – 13:17

அ. மகா பரீசுத்த இடத்தீர்குச் செல்லும்வழி தீருக்கப்பட்டிருக்கிறது: 10:19-25

1. புதிய மகா பரீசுத்த இடத்தீர்குச் செல்லும்படியான அழைப்பு: வ. 19-22

இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய பணியும் மேன்மையானது என்று இதுவரை ஆசிரியர் கொடுத்த விளக்கங்கள் அனைத்தும் வாசகர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கவும் அவர்களுக்கு முன்பாக சவால்களை முன்வைக்கவுமே ஆகும். நாம் கீழ்க்காணும் காரணங்களைங்கல் கடவுளீடும் நெருங்கிலர் முடியும்:

1. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் கடவுளுக்கு முன்பாக நம்மை நிலையான தகுதியுள்ளவர்களாக மாற்றியிருக்கிறது: வ. 19.
2. கிறிஸ்து நமக்காப் புதிய வழியைத் தீர்ந்திருக்கிறார்: வ. 21. கிரேக்கத்தில் புதிய வழி அல்லது சமீபத்தில் தீருக்கப்பட்ட வழி என்பதற்குரிய வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (hódon próosphaton). புதிய ஏற்பாட்டிலேயே இந்த இடத்தீவில் மட்டும் தான் இந்த பெயரூரிச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் இதாவிடம் செல்லும் வழியை கிறிஸ்து தீர்ந்திருக்கிறார். இந்தவசனத்தை வாசிக்கும்போது யோவான் 14:6-ல் உள்ள இயேசுவின் பிரபலமான கூற்றை நாம் நினைவுக்காராமல் இருக்க முடியாது: “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்”. பேதுருவும் யோவானும் யுத மதத் தலைவர்களை நடுவில் இந்த உண்மையை எடுத்துக் கூறினார்கள் (அப். 4:12). பிரசங்கி சாலமேரன் “பூமியின் தீழ் புதிய காரியம் ஒன்றுமில்லை” (மர. 1:9) என்று சொன்னார். ஆனால் இங்கு நாம் ஒரு புதிய காரியத்தைப் பார்க்கிறோம். அது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியானது! ☺

3. பரவோகத்தி- ருக்கிற மகா பரீசுத்த இடத்தீர்குள் செல்லும் மகா பிரதான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்து அனைத்து ஆசாரியர்களையும்விட மேலாணவராக இருக்கிறார்: வ. 21 (9:11-12, 23-24).

இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் விசுவாசிகள் கடவுளீடும் நெருங்கி வருவதை சாத்தியமாக்குகிறது: வ. 22.

1. உண்மையான இருதயத்தோடு அவர்கள் கடவுளீடும் வர வேண்டும் (உங்கள் வாழ்வில் உள்ள பாவங்களை சுத்தித்துக்கொண்டு கடவுளீடும் நீங்கள் வர முடியாது).
2. முழு விசுவாசத்தோடு நீங்கள் வர வேண்டும்: எபி. 11:6
3. சுத்திகரிக்கப்பட்ட மனசாட்சியோடு அவரீடத்தில் வர வேண்டும்.
4. தாய் தண்ணீர்களை சுத்திகரிக்கப்பட்ட உடலோடு அவரீடத்தில் வர வேண்டும்.

2. இதீவிருந்து முன்வைக்கப்படும் அறிவுரைகள்: வ. 23-25.

1. கடவுளில் உள்ள நம்பிக்கையை விலகாரமல் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும்: வ. 23. (1 பேதுரு 1:3-5). இவ்வுலகத்தில் உள்ள அவிசுவாசிகள் உண்மையான நம்பிக்கையில்லாமல் வாழ்கிற காரணத்தினால் நமக்கு ஒரு உயிருள்ள நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பது நம்மை மற்றவர்களீட்டத்தி- ருந்து வித்தியாசப்படுத்துகிறது. எபே. 2:12-ல் பவுல் இதை விவீப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறார்.
2. நாம் ஜக்கியத்தைக் காத்துக்கொண்டு ஒருவர் உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்: வ. 24-25: → “சமை கூழவருதலை... விட்டுவிடாயல்”: இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை எபிஸ்கெனாகோகே (episynagogē) “ஜக்கியக் கூடுகை” என்று நாம்

மொழிபெயர்க்கலாம். → “நாளானது சமீலித்து வருவதைப் பார்க்கும்போது”: இயேசு கீரிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை எப்போதும் நம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாக இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து நாம்கிறிஸ்தவர்களாக வாழுவதற்கு அதுதான் நம்மை தூண்டுவதாக அமைய வேண்டும்.

ஆ. கீரிஸ்துவை புறக்கணியாதிருப்போமாக : 10:26-31

இதுதான் அடுத்ததாக வரும் எச்சரிக்கை. இது 6:4-8-ல் இருக்கும் எச்சரிக்கையைப் போலவே மிகவும் முக்கீயத்துவம் வாய்ந்தது. கீரிஸ்தவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்பை இழுந்தபோக முடியும் என்று நம்புகிறவர்கள் தங்கள் வாதங்களை முன்வைப்பதற்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளும் இரண்டாவது வேதபகுதி இது ஆகும். 6:4-ல் செய்யப்பட்டது போலவே கேள்வி எழுப்பப்பட வேண்டும்: இந்த இடத்தில் பேசப்பட்டிருக்கும் மக்கள் (தொடர்ந்து பாவத்தில் நிலைத்திருப்பவர்கள்) உண்மையில் மறுபடியும் பிறந்த கீரிஸ்தவர்கள்தானா அல்லது விசுவாசத்தின் ஆரம்ப அடிகளை மட்டும் எடுத்து வைத்தவர்களா?

வேத வியாக்யானிகள் அறைந்து முன்று வகையான விளக்கங்களை முன்வைக்கிறார்கள்:

1. அவர்கள் மறுபடியும் பிறந்த கீரிஸ்தவர்கள் தான். ஆனால் அவர்கள் மனப்பூர்வமாகப் பாவும் செய்த காரணத்தினால் கீரிஸ்துவை விட்டு விலகி தங்கள் இரட்சிப்பை இழுந்து போகிறார்கள். மோலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது 29-ம் வசனம் இந்த விளக்கத்தை அதீப்பதாகத் தோன்றும். “அவர்கள் பரீகத்தமாக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையின் இரத்தும்”.
2. அவர்கள் பாவத்தில் விழுந்து போன மறுபிறப்படைந்த கீரிஸ்தவர்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் தண்டனையினால் அவர்கள் தங்களுடைய இரட்சிப்பை இழுந்து போவதில்லை. 1 கொரி. 3:13-15 மற்றும் ந:ந்-படி அவர்களுடைய பணிகள் கட்டிடரீக்கப்படும். அதாவது அவர்களுடைய பலன்களை அவர்கள் இழுந்து போவார்கள். ஆனால், அவர்கள் தங்களுடைய இரட்சிப்பை இழுந்தபோக மாட்டார்கள்.
3. அவர்கள் ஆரம்பத்தில் நஞ்செய்தியை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். ஆனால் எதிர்ப்புகளும் சோதனைகளும் வந்தபோது தங்கள் விசுவாசத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றவர்கள். 6:4-6-க்கான என்னுடைய விளக்கத்தை நான் தீரும்பக் கூறுகிறேன். “தன்னைப் பரீகத்தப்படுத்திய”: இது மறுபிறப்படைந்த ஒரு நபரைக் குறிக்கும் செகாற்றிறாடர் அல்ல. 1 கொரி. 7:14-ல் அவிசுவாசியான ஒருவரை விசுவாச மணமுடிக்கும்போது அவர் பரீகத்தமாகிறார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. 2 பேதுரு 2:1-ன்படி கீரிஸ்து முழு மனுக்குலத்திற்குமான கிரயத்தைச் செலுத்தித் தீர்த்துவிட்டார் என்பதை நான் மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் மனப்பூர்வமாக கீரிஸ்துவைப் புறக்கணிக்கிற ஒருவருக்கு அது எந்த பலனையும் தராது. ஒரு விரிவான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது அனைத்து மனுக்குலமும் கீரிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளது (ரேமர் 5:18; கெலோ. 1:20). ஆனால் நல்ல இருதயத்தோடு கர்த்தகுடைய வார்த்தையையும் அவருடைய கீருபையையும் ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்குத்தான் அது பலனைக்கும் (ஹா. 8:15).

வ26: கீரிஸ்துவே இறுதியான, முழுமையான, போதுமான பலியாக இருக்கிற காரணத்தினால் உண்மையில் அதற்கு அப்பாற்பட்ட வேறு பலி எதுவும் இல்லை.

வ. 27: இன்னும் வரவேண்டியது நீயாயத்தீர்ப்பு மட்டுமே.

வ28: பழைய உடன்படிக்கையின் காலத்தில் செய்யப்பட்ட பாவங்களுக்கான தண்டனையைக் குறித்து அறிய என். 15:27-28, 30-31 மற்றும் உபா. 17:2-6 ஆகிய பகுதிகளைப் பார்க்கவும்.

வ29: கீரிஸ்து மோசேயைவிட பெரியவராக இருப்பதால், கீரிஸ்துவைப் புறக்கணிக்கிறவர்கள் மோசேயின் நீயாயப்பிரமாணத்திற்குக் கிடைக்கும் தண்டனையிலும் அதீகமான தண்டனையைப் பெற்றுக்கொள்ளவது தர்க்கரீதியாக நீயாயமானது.

வ. 30: தீரிஸ்துவைப் புறக்கணிப்பதன் தீவிரத் தன்மையையக் காண்பிப்பதற்காக உபா. 32:35- 36-ஐ ஆசிரியர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

வ. 31: பார். எபி. 12:29.

இ. நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்: 10:32-39

வ. 32-34: விசுவாச வாழ்வின் தொடக்கத்தில் இருந்த விசுவாசத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தீரிஸ்துவின் பெயருக்கு ஏற்கனவே அனுபவித்த காரியங்கள் மிகவும் மேன்மையானவை:

- உபத்தீரவப்படும்போது நிலைத்திருந்தார்கள்.
- அவர்கள் பொதுமக்கள் நடுவில் அவமானத்தையும் நிந்தைகளையும் அனுபவித்தார்கள்.
- துண்புறுத்தப்படுகிறவர்களுக்கு அவர்கள் உதவி செய்தார்கள்.
- சிறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு இரக்கம் காண்பித்தார்கள்.
- அவர்களுடைய உடைமைகள் பறிக்கப்பட்டபோதுகூட அதை மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

தங்களுக்கு அவற்றைவிட மேலான, சிறப்பான உரையைப் பேறுகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்திருந்த காரணத்தினால், இவையனைத்தையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். கீழ்க்காணும் பகுதிகளை இத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: எபி. 11:10, 13-16; 13:14.

வ. 35-37: விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு நாளீல் சிறப்பான பலன் கிடைக்கும். இது தீரிஸ்து தமிழுடைய நியாயத்தீர்ப்பில் தமிழுடையவர்களுக்கு வழங்கப்போகும் பலன்களைக் குறிக்கிறது: 2 கொரி. 5:10; 1 கொரி. 5:14; எபி. 6:10.

வ. 38: ஆபகூக் 2.4-ருந்து ஒரு மேற்கோளைக் காட்டி விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கும்படியான இந்த அழைப்பு மீண்டும் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இது பவுலும் பயன்படுத்திய (ரோமர் 1:17 மற்றும் கலா. 5:11) நன்கு அறியப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோளாகும். நன் அறிமுகத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த கடிதத்தின் ஆசிரியர் யார் என்பதைக் குறித்து அதிகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆபகூக் 2:4 மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருப்பது குறைந்தபட்டசம் இந்தக் கடிதத்தின் செய்தியாவது அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடையது என்பதற்கு வலுவான ஆதாரமாக இருக்கிறது. அதாவது, பவுலுடைய உடன் வேலையாட்களீல் யாராவது இந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருக்கலாம். ஆபகூக் 2:4-ல் புதிய ஏற்பாட்டில் பவுலினால் மட்டும்தான் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது.

வ. 39: தன்னுடைய வாசகர்கள் பின்வாங்கிப் போகாமல் தங்களுடைய விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள் என்ற நம்ரிக்கை ஆசிரியருக்கு இருக்கிறது என்பதை இந்தக் கடைசி வசனம் காண்பிக்கிறது.

முடிவுஞர்: எபி. 10:19-19-ன் அமைப்பு 5:11-6:15 வரையுள்ள பகுதியின் அமைப்போடு ஒத்திருக்கிறது:

வியர்சனம் : 5:11 (பார். 10:24ff)

எச்சரிக்கை : 6:4 (பார். 10:26ff)

உற்சாகப்படுத்துதல் : 6:10,12 (பார். 10:36ff)

இயேசு தீரிஸ்துவின் வருகையைப் பற்றி பேசும் இரண்டு பகுதிகளுக்கு நடுவில் (10:25 மற்றும் 10:37) எச்சரிக்கைப் பகுதி அமைந்திருப்பது ஆர்வமளிக்கும் ஒன்று ஆகும். இது ஆசிரியர் தமிழுடைய வாசகர்களுக்கு சோர்வைக் கொடுக்க விரும்பாமல் தீரிஸ்துவின் வருகை என்ற சிறந்த கருத்தின் மூலமாக அவர்களை உற்சாகப்படுத்த விரும்புகிறார் என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

ஈ. முந்தைய தலைமுறைகளில் வாழ்ந்த விசுவாச வீரர்களின் மன்னுதாரணம்: 11:1-40

இந்த அதிகாரத்தை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? கடவுள் நமக்காக என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதை விளக்கிய பிறகு ஆசிரியர், நாம் அவற்றை முழு இருதயத்தோடு விசுவாசத்தால்தான் நமக்குப் பலன் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார். விசுவாச வீரர்களுடைய வாழ்வின் வெற்றிக்கு இதுவே காரணம் என்று அவர் காண்பிக்கிறார். நாம் முழுமையான விசுவாசத்தில் வாழ்வோமானால், கடவுள் நமக்காகச் செய்து முடித்த காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

1. எது விசுவாசம்? வ. 1-3

வ. 1: இங்கு நாம் விசுவாசம் என்றால் என்ன என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தைப் பார்க்கிறோம் : காணமுடியாத காரியங்களை மனிதன் புரிந்துகொள்வதற்கு அல்லது ஆவிக்குரிய காரியங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு உரிய ஊடகம்தான் விசுவாசம் ஆகும். எப்படி நம்முடைய உடன் உணர்வுகள் காணக்கூடிய பெளதீக உலகத்தின் காரியங்களை அறிந்துகொள்ள உதவி செய்கிறதோ, அவ்விதமாகவே விசுவாசம் காணமுடியாத ஆவிக்குரிய உலகத்தின் காரியங்களோடு தொடர்புறுகொள்ள நமக்கு உதவி செய்கிறது. விசுவாசம் நாம் காண முடியாத அல்லது தோட முடியாத காரியத்தைக் குறித்த முழு நிச்சயத்தைத் தருகிறது (2 கொரி. 5:7).

வ. 2: இந்த விசுவாசத்திற்காகத்தான் பழைய உடன்படிக்கைக்குக் கீழாக இந்த விசுவாசிகள் கடவுண்டைய பாராட்டைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

வ. 3: “காண முடியாத” காரியங்களை இந்த விசுவாசத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் பற்றிக்கொள்ள முடியும். இந்த உலகம் கடவுண்டைய வார்த்தையினால்தான் படைக்கப்பட்டது என்று நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்(சங். பே:6; ரோமர் 1:20; ஆசி. 1).

2. பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகளை உதாரணங்கள்: வ. 4-40.

அ. ஆபேலும் ஏனோக்கும்: வ. 4-6

வ. 4: ஆபேல்: ஆபேல் (காயீனைப் போல்வாது), மிகு பலியை (இரத்தத்தை) செலுத்தியதால்தான் கடவுள் அவருடைய காணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். வேறு சிலர் காயீன் தீய இருதயத்தோடு பலியைச் செலுத்தியபோது, ஆபேல் கடவுணக்குப் பிரியமான மனதிலையோடு பலியைச் செலுத்திய காரணத்தினால்தான் கடவுள் அவருடைய காணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார் என்று கூறுகிறார்கள். நான் இரண்டாவது விளக்கம் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் (ஆசி. 4:7; 1 யேரவான் 3:11-12; யூதா 11). மேரேயேறினுடைய நியாயப்பிரேமாணத்தின்படி யாரும் கடவுணக்குப் பலி செலுத்தினால் அது மிகு பலியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால், நன்றி செலுத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் காணிக்கை இரத்தமில்லாத வேறு பொருட்களாகவும் இருக்கலாம். தன்னுடைய விளைச்சலில் இருந்து அல்லது தன்னுடைய சம்பாத்தியத்திலிருந்து கடவுணக்குக் கொடுப்பது முற்றிலும் இயல்பானதே (புதிய ஏற்பாட்டில் பவுலுடைய கோட்பாட்டை 2 கொரி. 9:5-11-ல் வாசிக்கிறோம்).

வ. 5-6: ஏனோக்கு: ஆசி. 5:23-24; யூதா 14-15: விசுவாசமில்லாமல் யாரும் கடவுணக்கு உகந்த வாழ்க்கை வாழி முடியாது என்பதை ஏனோக்கின் வாழ்வு நமக்குக் காண்பிக்கிறது. ஏனோக்கு தனக்குப் பிறகு வந்த நோவானைப் போல மிகவும் நெருக்கடியான காலத்தில் வாழ்ந்தார்.

ஆ. நோவா: வ. 7

மழை வராதபோகதிலும் வெட்டாரந்தறையில் கப்பலைக் கட்டிய செயன் மூலமாக நோவாவின் விசுவாசம் வெளைப்படுத்தப்படுகிறது. அவருடைய விசுவாசத்தின் விளைவுகள்:

1. அவருடைய குழும்பும் முழுவதும் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து காக்கப்பட்டது.
2. அவர் 120 வருட காலம் அவிசவாசமுள்ள மக்கள் நடுவில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை அவர்களுடைய அவிசவாசத்தைக் கண்டிப்பதாக இருந்தது. 2 பேதுரு 2:வுடன் நோவா “நீதியின் பிரசங்கி” என்று அழைக்கப்படுகிறார். நோவா பேறையைக் கட்டுக்கொண்டிருந்த காலம் முழுவதும் வெள்ளத்தின் மூலமாக கடவுள் இவ்வுலகத்தை அழிக்கப்போகிறார் என்ற எச்சரிப்பின் செய்தியை அவர் மக்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுத்து.
3. இவ்விதமாக அவர் நீதியை உரிமைப் பேராக பெற்றுக்கொண்டார்.

இ. ஆயிரகாமும் சாரானும்: வ. 8-19

(1) விசவாசத்தினால் ஆயிரகாம் தன்னுடைய சொந்த நாட்டை விட்டு அறியாத நாட்டிற்குச் சென்றார்: வ. 8-10

ஆயிரகாம் தான் கொஞ்சம்கூட அறியாத நாட்டிற்குச் செல்லும்படி தன்னுடைய சொந்த நாட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டது அவருடைய விசவாசத்தைக் காண்டிக்கிறது (யோசவா 24:2-3). மனிதக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, அந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்வது மிகவும் ஆபத்தானது. ஆனால் அவர் கடவுளை முற்றிலும் நம்ரீய காரணத்தினால் அப்படிச் செய்தார்.

(2) விசவாசத்தினால் சாராள் தன்னுடைய முதிர்வயதில் ஒரு மகனைப் பெற்றிறுத்தார்: வ. 11-12

சாராள் ஆரம்பத்தில் சிரித்ததின் மூலமாக தன்னுடைய அவிசவாசத்தை வெளிப்படுத்திய போதிலும் அவருக்கிருந்து “குறைந்த விசவாசத்தை” கடவுள் ஏற்றுக்கொண்டார்: ஆதி. 17:19; 18:11-14; 21:1-2.

(3) அவர்கள் இந்த உலகத்தில் பரதேசிகள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்: வ. 13-16

உண்மையான விசவாசிகளுடைய இருதயம் இவ்வுலகத்திற்குரிய சொத்துக்களைப் பற்றிக்கொண்டிராது. பரலோகத்தின் சொத்துக்களையே அவர்கள் நாடுவார்கள்: எபி. 13:14. இந்த இடத்திலும் இக்கடித்ததின் ஆசீர்யர் பவுனைப் போலவே சிந்திப்பதை நாம் கவனிக்கலாம்: 2 கொரி. 5:1-10; பி. 1.21-23; 3:10-14; கொலோ. 3:1-4.

(4) ஆயிரகாம் விசவாசத்தினால் ஈசாக்கைப் பலிசலுத்தினார்: வ. 17-19

தன்னுடைய மகனாகைய ஈசாக்கைப் பயிறுவதற்கு ஆயிரகாம் முன்வந்தபோது, கடவுள் தனது மகனை மீண்டும் உயிரோடு எழுப்புவார் என்று நம்பினார். இந்தப் பகுதியிலும் பவுல் நீணங்குக் காலமாக வருகிறார்: ரே஗ம் 4:17. உயிர்த்தமுதலின் உபதேசத்திற்கு இவை மக்கியான வசனங்களாக இருக்கின்றன. பல தாராளவாத இறையியலாளர்கள் இஸ்ரவேலரின் உயிர்த்தமுதலைக் குறித்த நம்பிக்கை ஈரானிருந்து (பெர்சியாவின் செராள்ஷடிய மதத்திருந்து) தோன்றியது என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால், கி. ழ. 2000 வருடங்களுக்கு முன்பாகவே கடவுள் மரணமடைந்தவர்களை உயிரோடு எழுப்புகிறார் என்பதை ஆயிரகாம் நம்பியிருக்கிறார்.

ஈ. ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் யோசேப்பின் விசவாசம்: வ. 20-22

யாக்கோபு: உதா. ஆதி. 28:10-19; 31:3-13. யோசேப்பினுடைய முழு வாழ்க்கையுமே அற்புதமான முன்னுதாரணமாகும். தனக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு துண்பங்கள் நடுவிலும் யோசேப்பு கடவுளை முற்றிலும் நம்பி வாழ்ந்தார். தன்னுடைய சொந்த ஈசாக்கோதாரர்களே தன்னை அடிமையாக விற்றுப்போட்டபோதிலும் அவர் கடவுளை கணப்படுத்தி வாழ்ந்தார். போத்திபாருடைய கவர்ச்சியான மனைவியோடு படுக்கையறைக்குச் செல்வதைப் புறக்கணித்து, நியாயமற்ற மறையில் சிறை வைக்கப்பட்டபோது, கடவுள் ஒரு நாளீல் தன்னை விடுவிட்டு, தனக்கு பலனைப்பார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

உ. யோசேபின் விசவாசம்: வ. 23-29

வ. 23: மேசேயினுடைய பெற்றோரின் விசுவாசம்.

வ. 24-26: மேசே எசிப்தீய அரண்யதையின் சொகுசு வாழ்க்கையைவிட தம்முடைய மக்களோடு துன்பம் அனுபவிப்பதைத் தெரிந்துகொண்டார். ஆபிரகாமைப் போல தனக்கு இனிவரப்போகும் பலனை எதிர்பார்த்தவராக வாழ்ந்தார். இந்த வேதப் பகுதி ரிசங்கத்திற்கு முற்றிலும் உதந்த ஒரு பகுதியாகும்.

வ. 27: எசிப்திருந்து வெளியேறுதல் (யாத். 5-15).

வ. 28: பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி (யாத். 12).

வ. 29: செங்கடலைக் கடந்துசல்லுதல் (யாத். 13-15).

ஊ. யோசுவாவும் இராகாபும்: 30-31

வ. 30: விசுவாசத்தினால் யோசுவா மதில் கட்டப்பட்ட நகரமாகிய எரிகோவைக் கைப்பற்றினார் (யோசுவா 5:10 – 6:27).

வ. 31: விசுவாசத்தினால் இராகாப் எரிகோவின் மக்களோடு சேர்ந்து கொல்லப்படாமல் தப்புவிக்கப்பட்டார். இராகாப் கடவுளுடைய கிருபைக்கு அற்புதமான உதாரணமாக இருக்கிறார்: மனந்திரும்பிய ஒரு வீச்சாரீ கிறிஸ்தவின் வம்சவரலாற்றில் இடம் பெற்றார் (மத. 1:5)!

ஏ. நியாயாதிபதிகள், சாமுவேல், தாவீது மற்றும் தீர்க்கதூரீசிகள்: 32-28

(1) மற்ற விசுவாச வீரர்கள்: வ. 32

விசுவாச வீரர்களுடைய அட்டவணையை ஆசிரியர் கொடுக்கிறார்: கித்தியோன் (நியா. 6-8), பாராக் (நியா. 4-6), சம்சோன் (நியா. 13-16), பெய்தா (நியா. 11-12), தாவீது (1 சாமு. 16 – 1 இரா. 2) மற்றும் சாமுவேல் (1 சாமு. 1-16).

(2) அவர்களுடைய விசுவாசத்தின் செயல்கள்: வ. 33-34, 35அ

விசுவாச வீரர்களைப் பற்றி வேதாகமம் கீழ்க்காணும் காரியங்களைச் சொல்கிறது:

1. அவர்கள் அரசகளைக் கைப்பற்றினார்கள் (உதா. தாவீது: 2 சாமு. 8)

2. அவர்கள் நீதியை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள் (உதா. சாமுவேல்: 1 சாமு. 12:3-23; 15:25)

3. அவர்கள் வாக்குறுதிகளை அடைந்தார்கள் (யோசுவா 21:45; 1 இரா. 8:56)

4. அவர்கள் சிங்கங்களின் வாய்களை அடைத்தார்கள் (உதா. சம்சோன்: நியா. 14:5-6; தாவீது: 1 சாமு. 17:34-37; பெனாயா: 2 சாமு. 23:20; தானியேல்: தானி. 6:23)

5. அவர்கள் பற்றி எரிதிற நெருப்பை அணைத்தார்கள் (உதா. தானியேன் மூன்று நண்பர்கள்: தானி. 3:25)

6. அவர்கள் வானுக்குத் தப்பித்தார்கள் (உதா. பெய்தா: நியா. 12:3; தாவீது: 1 சாமு. 18:11; 19:10; எயா: 1 இரா. 19:1-3; எசா: 2 இரா. 6:14-17)

7. அவர்களுடைய பெலவீனம் பெலனாக மாறியது (உதா. சம்சோன்: நியா. 16:28-30)

8. அவர்கள் வல்லமையுள்ளவர்களாக அந்திய இராணுவங்களை முறியடித்தார்கள் (உதா. பாராக்: நியா. 4:14-15)

9. பெண்கள் தங்களுடைய மரணமடைந்தவர்களைத் திரும்ப உயிரோடு பெற்றுக்கொண்டார்கள் (உதா. சாமுபாத் விதவை: 1 இரா. 17:17-24; சூனமித்தியான்: 2 இரா. 4:17-35)

(3) அவர்களுடைய பாடுகள்: வ. 35ஆ-37

இந்த விசுவாச வீரர்கள் பல பாடுகளை அனுபவித்தார்கள் (யோவான் 15:20; 2 தீமோ. 3:12)

1. மற்றவர்கள் சித்திரவதை அனுபவித்தார்கள் (உதா. எயேசர்: 2 மக. 6:18)

2. அவர்கள் பரிகாசத்தையும், சாவுக்கடியையும் பெற்றுக்கொண்டு, சுங்கிகளால் கட்டப்பட்டு சிறைச்சாலையில் போடப்பட்டார்கள் (உதா. அனாமி: 2 நாளா. 16:7-10).
3. சிலர் கல்வெற்றது கொல்லப்பட்டார்கள் (உதா. சகரீயா: 2 நாளா. 24:20-22; மத. 23:35).
4. இரண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டார்கள் (முத பாரம்பரியத்தின்படி மரத்தீர்கள் ஒனிந்தீருந்த ஏசாயாவைப் பிடித்து மனாசேயினுடைய ஆணையின்படி இரண்டு துண்டாக அரிந்துகொண்டார்கள்).
5. அவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள், வாளால் வெட்டப்பட்டார்கள், அங்கும் இங்கும் அலைந்து தீரிந்தார்கள், மிருகங்களை தோல்களைநாள் கட்டப்பட்டு வதைக்கப்பட்டார்கள் (உதா. எவியா), அவர்களுடைய உடைமைகள் பொகள்ளையிடப்பட்டது. அவர்கள் உபத்திரவங்களையும் அவமானங்களையும் கூத்தார்கள்.

(4) அவர்கள் கடவுளால் பாராட்டப்பட்டார்கள்: வ. 38

இந்த உலகம் அவர்களுக்கு ஏற்ற இடம் அல்ல. முன்றும் அப்படித்தன் இருக்கிறது!

ஏ. முடிவுரை : வ. 39-40

இந்த வசனங்கள் பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கையின் மக்கள் ஓன்றாக பூரணராகக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்கின்றன (எபி. 12:22-24). கர்த்தராகிய இயேசு மறைபடியும் வந்து இந்தப் புமியில் ஆளுகை செய்யும்போது இது உண்மையாக நடைபெறும். 1 தெச. 4:13- 18 இந்த இரண்டு வசனங்களோடு ஒப்பிடத்தக்கவையாகும். சிறிஸ்து மீண்டும் வரும்போது உயிரோடு இருக்கிறவர்களும் சிறிஸ்துவுக்குள் மரணமடைந்தவர்களும் ஓன்றாகப் பூரணப்படுத்தப்படுவார்கள்.

உ. தனிப்பட்ட விசவாசப் போராட்டத்தைப் போராடும்படியான அழைப்பு: 12:1-29

1. இயேசுவே நம்முடைய விசவாசத்தீர்களை முன்னுதாரணம்: வ. 1-3

வ. 1: → “நாமும்”: பழைய உடன்படிக்கையின் விசவாச வீரர்கள் எவ்வாறு நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி, தங்கள் ஓட்டத்தை முடித்ததைப் போல, நாமும் நமக்கு முன்பாக இருக்கிற ஓட்டத்தை ஓட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த விசவாச வீரர்கள் (இவர்களுடைய ஆவிகள் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கின்றன: எபி. 12:23; பெவீ. 6:9-11) நம்முடைய விசவாசப் போராட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பொருளையும் இந்தப் பகுதி முன்வைக்கிறது. ஒரு ஓட்டப்பந்தயத்தில் பங்கேற்கும் வீரன் தேவையற்ற பொருட்களை எவ்வாற் தன்னைவிட்டு நீக்கி விட்டு (உதாரணமாக தேவையற்ற ஆடைகள்) ஓடுவதைப் போல, நாமும் நம்முடைய விசவாச ஓட்டத்தின் வேகத்தைக் குறைக்கிற அனைத்துப் பாவங்களையும் பறும் தன்னைவிட்டு, ஓட வேண்டும். ஏனெனில் நம்முடைய பாவங்கள் நம்முடைய விசவாசத்தின் வளர்ச்சியைத் தடைசெய்கின்றன.

வ. 2: ஓட்டப்பந்தய வீரனுடைய பார்வை எப்போதும் அடைய வேண்டிய இலக்கையே நோக்கிக்கொண்டிருப்பதைப் போல நாமும் நம்முடைய முன்னுதாரணமாகிய சிறிஸ்துவையே நோக்கி ஓட வேண்டும். ஏனெனில் அவர் (1 பேதுரு 2:21):

1. விசவாசத்தைத் தொடக்குகிறவர்.

2. விசவாசத்தை “முடிக்கிறவர்”

3. சிலுவையையும் மரணத்தையும் நமக்காக ஏற்றுக்கொண்டவர்.

4. கடவுளுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்.

வ. 3: அவருடைய உதாரணத்தை நாம் பின்பற்றுவோமானால், நாம் விசவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போம். ஏனெனில் அவரைக் காட்டிலும் அதீகமான பாடுகளை நாம் அனுபவிக்கப்போவதில்லை.

இந்த முன்று வசனங்களும் சிறந்த பிரசங்கத்தீர்க்கு உரைய வசனங்களாயிருக்கின்றன.

2. விசுவாசத்தின் வளர்ச்சிக்கு பரிட்சை அவசியம்: வ. 4-11

வ. 4: வாசகர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக கீறிஸ்து பாடு அனுபவித்த அளவிற்கு அனுபவிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவரையில் அவர்களில் யாரும் இரக்தசாட்சியாக மரணமடையவில்லை!

வ. 5-6: நீதி. 3.11-13-ஐ மேற்கொள் காட்டுவதன் மூலமாக கடவுள் தமிழ்மூடைய பின்னைகளைச் சிட்சிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை ஆசிரியர் தமிழ்மூடைய வாசகர்களுக்கு நினைப்புட்டுக்கீறார். அவர்கள் பல்வேறு விதமாக அனுபவிக்கும் பாடுகள் அவர்களுக்கு சிட்சைகளாக அமைகின்றன:

- வியாதிகள்
- மற்றவர்களால் அனுபவிக்கும் அநியாயம்
- உபத்திரவங்கள்

வ. 7-8: கடவுள் நுழைச் சிட்சிக்கவில்லை என்றால் நாம் உண்மையில் அவருடைய பின்னைகள் அல்ல. “இன்னைகளை பெற்றோர் அடிக்கக்கூடாது” என்று சொல்கிற தற்காலப் போதனைக்கு இது முற்றிலும் எதிரானதாக இருக்கின்றது. சரியாகக் கண்டித்து வளர்க்கப்படாத பின்னைகள் தான்தோன்றித் தனமாக வாழும் கீறிய அரக்கர்களாக இருப்பார்கள்.

வ. 9-10: ஒரு தர்க்காரியான வாதம்: நாம் நுழைடைய உடல்கீரியான பெற்றோருடைய சிட்சையை ஏற்றுக்கொண்டால், பரவோக தகப்பனுடைய சிட்சையையும் நம்மால் இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். “ஆவிகளின் இதா”: → ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் “கடவுள் மனித ஆவிகளைப் படைத்தவர் என்று இப்பகுதி கூறுகிறது” என்கீறார் (எண். 16:22; 27:16; வெளி. 22:6). → “நாம் இழூக்கத்தக்கதாக”: அதாவது சிட்சை நுழை சரியான பாதையில் நடத்துகிறது. → “இவரோ தமிழ்மூடைய பரிசுத்தத்திற்கு நாம் பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு நுழைடைய பிரயோஜனத்திற்காகவே நுழைச் சிட்சிக்கிறார்”: 1 டகாரி. 1:30; 2 பேதுரு 1:4. “வேதாகம இறுதியியல்” மற்றும் “பரிசுத்த ஆவியியல்” ஆகிய என்னுடைய பாடக்குறிப்புகளைப் பாருங்கள். சோதனைகளும் பாடுகளும் நாம் பரிசுத்தத்தில் வளருவதற்கு நயக்குத் துணை செய்கின்றன.

வ. 11: அனைவரும் இந்த வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நாம் நன்றாக இருக்கும்போது இதைச் சொல்லவது இலகுவானது. ஆனால் சோதனைக் காலத்தில் இது விசுவாசத்தின் போராட்டமாயிருக்கும்.

3. பரிசுத்தத்தை புறக்கணிப்பதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை : வ. 12-17

வ. 12-13: துன்பங்களை அனுபவிக்கும்போது விசுவாசிகள் சேர்வடைந்து போய்விடக்கூடாது. வ. 13-ல் ஏசாயா ஹெ.வி-ஐ ஆசிரியர் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு “முடவர்கள் என்பவர்கள் கீறிஸ்தவத்திற்கும் யுத மார்க்கத்திற்கும் இடையில் தங்களுடைய பயணத்தை நிறுத்திக்கொண்டவர்கள்” என்று ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.⁵⁷

வ. 14: விசுவாசிகள் அனைவரும் எல்லாருடனும் சமாதானமாயிருக்கும்படியாகவும் பரிசுத்த வாழ்வை நாடும்படியாகவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்: → “பரிசுத்தமில்லாயல் கர்த்தரை ஒருவரும் தௌசிப்பதில்லை”. நாம் கீறிஸ்துவை இரட்சகராக மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, அவரை ஆண்டவராகவும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிற வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. நாம் கீறிஸ்துவை ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது நுழைடைய பரிசுத்த வாழ்வில், அதாவது அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிக்கிற வாழ்வில் வெளிப்பட வேண்டும் (1 தச. 4:3).

வ. 15-17: → “ஒருவனும் கடவுளுடைய கிருபையை இழந்துபோகாதபடி..”: கலா. 5:4-ல் நீயாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட எத்தனைத்தவர்களைப் பற்றி பேசகிறதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். ஒரு நபருக்குள் இருக்கும் கசப்புணர்வு முழுத்

⁵⁷ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1214

திருச்சபையையும் பாதிக்க முடியும்: 1 கொரி. 5:6! நாம் தவிர்க்க வேண்டிய வேறுபல ஆபத்துகளும் இருக்கின்றன. பாலியல் பாவமும் விபச்சாரமும் வேதாகமத்தில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிற பாவங்களாயிருக்கின்றன. → “ஏசாவைப் போல் சீர் பொட்டவணாகவும்”: ஏசா அப்போனதைக்குரிய பொருளையல் நன்மையை மட்டும் மனதில்கொண்டு செயல்பட்ட அலிசவாசியாவார். நிலையான காரியங்களைக் குறித்து அவருக்கு கவனவையிருக்கவில்லை. அதனால் கடவுளும் அவரை நீராகதறித்துவிட்டார் (ஆதி. 27:30-40; மத. 16:26).⁵⁸

4. மேன்மையான புதிய உடன்படிக்கைக்குரியவர்கள் தங்களைப் பரிசுத்தும் செய்துகொள்ள வேண்டும்: வ. 18-29

அ. பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு: வ. 18-24

(1) பழைய உடன்படிக்கை : வ. 18-21

பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் வாழ்ந்த மக்கள் காணக்கூடிய, பயங்கரமான, ஆபத்தான காரியங்களோடு கட்டுப் போன்றியிருந்தது. ஆனால் புதிய உடன்படிக்கையின் மக்களாகிய நாம் மேலான காரியங்களை, காணப்படாத காரியங்களை, மகிழ்மையானவைகளை அனுபவிக்கின்றோம்.

சீன் வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் உண்மையான மலைக்கு முன்பாக நீண்டார்கள்: வ. 18-19 (யாத். 20:18-19). வ. 20 (யாத். 19:12-13).

இந்த அனுபவங்கள் பழைய உடன்படிக்கையின் நடுவராகிய மேசேயே பயப்படத்தக்க அளவுக்கு பயங்கரமானவைகளாக இருந்தன.

(2) புதிய உடன்படிக்கை : வ. 22-24

ஆயினும் புதிய உடன்படிக்கையின் விசவாசிகளாகிய நாம் கீறிஸ்துவினுடைய திருப்பையின் கீழாக, ஆவிக்குரிய சீயோன் மலைக்கு முன்பாகவும், உயிருள்ள கடவுளீன் நகரமாகிய பரவோக எருசலேமிற்கு முன்பாகவும் (பெளி. 21) வந்திருக்கிறோம். அங்கு நாம் காணப்பவை:

1. எண்ணற்ற தேவதாதர்கள்: வ. 22.

2. முதல் பிறந்தவர்களின் திருச்சபை (அதாவது எக்ளீசியா): வ. 23. இது கீறிஸ்துவினுடைய திருச்சபை. → “முதல் பிறந்த”: யாத். 12:12-13; 13:2,15; ரோமர் 8:29; கோலோ. 1:15-16. அது கீறிஸ்துவினுடைய உடல். அதன் அங்கத்தவர்கள் பரவோகத்தின் குடிமக்கள்: எபே. 2:19; ஏ. 3:20.

3. அனைவருக்கும் கடவுளாகிய நியாயாதிபதியை நாம் காணகிறோம்: வ. 23. அப். 17:31. கர்த்தராகிய இயேசு கீறிஸ்து தமிழுடைய சொந்த இரத்தத்தினால் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து நம்மைக் காப்பார்றியிருக்கிற காரணத்தினால் நியாயாதிபதியாகிய கடவுளை நாம் நெருங்கிச் சேர முடியும் (யோவான் 5:24; 2 கொரி. 5:21).

4. பூரணமாக்கப்பட்ட நீதிமான்களீன் ஆவிகளீட்டத்திற்கும் நாம் வந்திருக்கிறோம்: வ. 23. இவர்கள் நமக்கு முன்பாக பரவோகமாகிய வீட்டிற்குச் சென்றவர்கள். 1 யோவான் 3:2-நெபடி அவர்கள் அங்கு பரிபூரணத்தை அடைகிறார்கள். வேறு சில வியாக்யானிகள் இது பழைய ஏற்பாட்டு விசவாசிகளைக் குறிக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள் (எபி. 11:39-

⁵⁸ இந்துப் பகுதி வேதாகமத்தில் பலராக் கவராகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் பகுதியாகிய ரோமர் 9:10-13-க்கு விளக்கம் கொடுக்க உதவியாகிறதிருது. ரோமர் 9-ம் அதிகாரத்தைத்தான் கள்ளினையும் மன்றிதல் உபதேசத்திற்கு அதாரமான வசனமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். வேறு சிலர் ரோமர் 9-ம் அதிகாரத்திலிருந்து கடவுள் தமிழுடைய பரிதாபத்திற்கும் படைப்புகளை தமிழுடைய விருப்பமிடால் அடிமைவகும் சுவாசிகளீடு என்றும் போதக்கிறார்கள். ஆயினும் கடவுள் எவ்வளவுற்றையும் அறிந்திருக்கிறார் என்பதும் ஏசாவினுடைய மன்றிலை எப்படியிருக்கும் என்பதும் ஏதாவாக இருக்கிறது. ஏசா தவறான முடிவைப் படிக்கும் கடவுள் அவனைத் தான்னிலிட்டார் என்று இதற்குப் பொருள் அல்ல. கடவுளுடைய முன்றைக்கொண்டு வருகிறது கடவுள் தமிழுடைய முன்றையும் போட்டு குழப்பிக்காள்ளக்கூடாது. ஏசா தன்னைப் புறக்கணிப்பான் என்பதை கடவுள் அறிந்திருக்கார். அதனால்தான் யாக்கோபை நான் சிதேசித்தேன் என்று அவர்கள் இருவரும் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே அறவித்தார். முன்னரைவு முதல் வருகிறது (கிரேக்கம்: πρόγνοισις [prógnosis]: ரோமர் 8:29-வுட் மற்றும் சன். 13:9-12-16. கடவுளால் புறக்கணிக்கப்படுகிறவர்கள் அவர்கள் கடவுளை விசவாசிக்காததாலும், கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகும் செய்தாலுமே புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். ரோமர் 9:30-வுட்-ஐ விட்டுவிட்டு 9:31-ஐயும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களையும் நாம் கவனிக்கூடாது).

40). இது முற்றிலும் சாத்தீயமே. அவர்கள் இந்தக் கூட்டத்தில் இல்லாமல் இருப்பார்களானால் அது ஆச்சரியமே.

5. புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் காண்கிறோம்: வ. 24. மேரே பழைய உடன்படிக்கையின் நடுவராக இருந்தார். கிறிஸ்து புதிய உடன்படிக்கையின் நடுவராக இருக்கிறார் (எபி. 8:6-13).

6. ஆபேலுடைய இரத்தத்தைவிட மேலானவற்றைப் பேசும் சிந்தப்பட்ட (இயேசுவின்) இரத்தத்தைக் காண்கிறோம்: வ. 24. பிதாவாகிய கடவுளுக்கு முன்பாக இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் எப்போதும் நமக்காகக் காண்பிக்கப்படுகிறது. ஆபேலுடைய இரத்தம் பலிவாஸ்குதலைக் கோரியது (ஏசாயா 26:21; வெளி. 6:10; மத. 23:35). ஆனால் கிறிஸ்துவின் இரத்தமே பாவுநிவாரணமாகவும் நீத்தீய இரட்சீப்பாகவும் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் இரத்தமே நீத்தீயமான கடவுள்ளீர் அன்பைக் குற்று நமக்கு உத்தரவாதமளிக்கிறது.

ஆ. பழைய உடன்படிக்கையை மீறுவது பாவமானால் புதிய உடன்படிக்கையை மீறுவது எவ்வளவு கொடிய பாவம்: வ 25-29

வ. 25: நாம் சீயேரன் மலையினிடத்தில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறபடியால், பேசுகிறவருக்கு நாம் செவிகொடுக்க வேண்டியர்களாயிருக்கிறோம். எபி. 1:1-2-ன்படி பேசுகிறவர் கடவுளே. அவர் தம்முடைய மகனாகிய கிறிஸ்துவின் மூலமாகப் பேசியிருக்கிறார்.

வ. 26: இது ஆகாய் 2:6 லிருந்து காண்பிக்கப்படும் மேற்கோள் ஆகும். இந்த நீகழ்வைக் குறித்து 2 பேதுரு 3:7-ல் வாசிக்கிறோம். “வானமும் முழியும் ஓளிந்து போனாலும் என்னுடைய வார்த்தைகள் ஒருபோதும் ஓளிந்துபோவதீல்லை” என்று இயேசு சொன்னார் (மத. 24:35; மாற்கு 1:31; லூக். 21:33).

வ27-28: கிறிஸ்துவில் கடவுள் நமக்குக் கொடுக்கும் கிருபையைப் புறக்கணிக்கிறவர்கள் அசைவில்லாத மகிழ்மையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. விசுவாசி எப்போதும் தன்னுடைய கண்களை இந்த இலக்கிலேயே பதித்திருக்க வேண்டும் (2 கொரி. 4:18). அசைவில்லாத இறையரசை நாம் பெற்றுக்கொள்வோம் என்ற உண்மை நம்மை எப்போதும் உந்தித்தள்ள வேண்டும்.

1. நன்றி செலுத்துங்கள் (1 தொச. 5:18)

2. பரீசுத்தமாகுதல் முன்னேறுங்கள் (2 பேதுரு 3:10-13; 1 யோவான் 3:3)

வ. 29: இந்தப் பகுதியின் இறுதி வசனமும் ஒரு எச்சரிக்கையாகவே இருக்கிறது. நம்முடைய கடவுள் சுட்டெரைக்கும் நெருப்பாக இருக்கிறார் (உபா. 4:24). நெருப்பு என்பது நீயாயத்தீர்ப்புக்கான ஒரு அடையாளம்.

ஐ. விசுவாசம் நடைமுறைப்படுத்துப்பட வேண்டும்: 13:1-17

இப்பகுதிக்கான முன்னுரையில் ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் இல்லாறு எழுதுகிறார்:

நடைமுறைக் கிறிஸ்தவ வாழ்விற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்கக்கூடிய பல்வேறு கூற்றுகளைத் தொடர்ச்சியாக ஆசிரியர் (அப்போஸ்தலங்காகிய பவுலைப் போலவே: ரோமர் 12:4-13) எழுதுகிறார்.⁵⁹

நாம் நம்முடைய மாபெரும் தலைமைக் குருவின் மூலமாக கடவுளிடம் சேர்கிறவர்களாக இருப்பதால் அந்த மாபெரும் கடவுளுக்கு உகந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1. நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்வில்: வ. 1-6

விசுவாசம் கீழ்க்காணும் காரியங்கள் மூலமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தும்:

1. சகோதர அன்பு: வ. 1-3.

2. விருந்தோம்புதல்: வ. 2 (இந்தக் காரியத்தில் மேற்கத்தைய விசுவாசிகள் ஆப்பிரிக்க மற்றும் ஆசிய சகோதர, சகோதரைகளீட்டத்திருந்து அதிகம் கற்றுக்கொள்ள முடியும்). 57

⁵⁹ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1215.

3. தீருமணத்தில் தூய்யை: வ.4. இரண்டு பாயல் பாவங்களும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது: (1) வேசித்தனம் (சிரேக்கம்:போர்னீயா[porneia]: தீருமணமாகாத இருவருக்கிடையில் உள்ள பாலியல் உறவு). (2) விபச்சாரம் (சிரேக்கம்: மொய்கெய்யா [moikheia]): தீருமணமான நபர்களுக்கிடையில் அல்லது தன்னுடைய தீருமண உறவுக்கு அப்பாற்பட்டு (நடைபொறும் பாலியல் உறவு).

4. மனதிறைவு அதாவது பேராசை மற்றும் பண ஆசையிலிருந்து விடுதலை: வ. 5-6. இந்த அறிவுரையை வலியுறுத்தும்படி ஆசிரியர் சங். 118:6-ஐ ஆறாம் வசனத்தில் மேற்கோள் காட்டுகிறார் (1 தீமோ. 6:6-10, 10,17).

2. தீருச்சபை வாழ்வில்: வ. 7-17

அ. தீருச்சபைத் தலைவர்களை மதித்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்: வ. 7,17 தீருச்சபையில் ஜனநாயகம் இருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் தீருச்சபைத் தலைவர்களுக்கு மரியாதையும் கீழ்ப்படிதலும் காணப்படவில்லை என்றால் அங்கு கழப்பம் வருவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது. இதற்கு எதிரிடையான ஆபத்தைக் குறித்தும் கடவுளின் வார்த்தை பேசுகிறது: அதாவது தீருச்சபைத் தலைவர்கள் இறுமாப்புள்ள சர்வாதீகரிகளாக நடந்துகொள்ளவதே அந்த ஆபத்தாகும்: உதாரணமாக 1 பேதுரு 5:1-4-ல் உள்ள பேதுருவின் ஆலோசனையைக் கவனியுங்கள்.

ஆ. கீறிஸ்துவின் தீருப்பையில் நிலைத்திருங்கள், யுத சட்டங்களுக்குத் தீரும்பாதீர்கள்: வ. 8-14

வ. 8: கீறிஸ்து எப்போதும் நித்தியராக நிலைத்திருக்கிறார், ஆகவே அவர் எப்போதும் நமக்குப் போதுமானவர்! இயேசு கீறிஸ்து ஒருபோதும் மாறுவதில்லை என்ற உண்மைக்கு இந்த வசனம் சாட்சியிடுகிறது.

வ. 9: சில உணவுகளை உண்ணக்கூடாது என்று தடைசெய்யும் நியாயப்பிரமாண போதனைகளைஞால் வழிவிலகிச் சென்றுவிடக்கூடாது என்று ஆசிரியர் தன்னுடைய வாசகர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு எழுதும்போது யூதர்களுடைய உணவு புதாட்டர்பான சட்டங்களைப் பற்றித்தான் எழுதுகிறார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இந்தக் கருத்து பவுலுடைய கடிதங்கள் பலவற்றில் காணப்படுகிறது: ரே஗ம் 14:1 முதல்; 1 புகார். 9:19-23; புகாலோ. 2:16; 1 தீமோ. 4:1-5. இந்த இடத்தில் மீண்டும் பவுலுடைய எழுத்துக்களுக்கும் எபிரேய கடிதத்திற்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமையை மீண்டும் பார்க்கிறோம்.

வ. 10: சம்முடைய இரத்தத்தை நமக்காகச் சிந்திய இயேசு கீறிஸ்துவே நம்முடைய பலஸீட்மாயிருக்கிறார். நமக்குப் பழைய ஏற்பாட்டுப் பலிகளீல் எப்படி எந்தவித பங்கும் இல்லையோ அவ்விதமாகவே வேலீயருடைய சந்ததியில் வரும் குருக்களுக்கும் இந்தப் பலஸீட்த்தில் பணிசெய்ய எந்த தகுதியும் இல்லை.

வ. 11-12: பலிசெலுத்தப்பட்ட மிருகங்களுடைய உடல்கள் எப்படி இஸ்ரவேல் மக்களுடைய முகாமுக்கு வெளியில் எரிக்கப்பட்டதோ (வனாந்தரத்தில் அவர்கள் வாழ்ந்தபோது: வெலி. 16:27; 24:14; எண். 15:35), அப்படியே இயேசுவும் எருசலேம் நகர வாசலுக்கு வெளியே பாடுபட்டார்: யோவான் 19:17.

வ. 13-14: நாமும் கீறிஸ்துவின் முன் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி இவ்வுலகமாகிய முகாமைட்டு வெளியேறி, கீறிஸ்துவோடு சிலுவையைச் சுமந்து செல்லும்படி அழைக்கப்படுகிறோம் (ரே஗ம் 8:17-18; புகாலோ. 3:1-4). இது இவ்வுலகத்திற்கு ஒத்த வாழ்க்கை வாழுக்கூடாது என்பதற்கான ஆலோசனை (ரே஗ம் 12:1). நாம் துறவிகளாக தனிமையில் வாழும்படி அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் கீறிஸ்துவம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திருந்து இந்த நடைமுறை இருந்து வந்திருக்கிறது. தீருச்சபையில் காணப்பட்ட உலக வழுக்கங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் கீறிஸ்தவர்கள் மடங்களீலும் சந்தியாசிகளாகவும் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். சம்முடைய பின்னைகள் பரிசுத்தமுள்ள வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று கடவுள் எதிர்பார்க்கிறார் (எழி. 12:14; 1 பேதுரு 1:15-16). அவர்கள் உலகத்திலுள்ள பாவகரமான நடவடிக்கைகளீல் ஈடுபடக்கூடாது என்று அவர் விரும்புகிறார் (எபே. 4:17 முதல் 5:18; 2 தீமோ. 3:1; யாக. 4:4-6; 1 பேதுரு 4:1-4; 2 பேதுரு 5:14; 1 யோவான் 2:15-16; யுதா 20-23). உலகத்திருக்கிறவர்களோடு நாம் நட்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நம்மைப் பாவம் செய்யும்படி

நடத்தும் ஆபத்திருக்குமானால் அவர்களை விட்டு நாம் விலக வேண்டும்: இதைக் குறித்துப் பேசும் பிரபலமான வேதபகுதி: 2 கொரி. 6:14-18.

இ. துசீ செலுத்துவதற்கான அழைப்பு: வ. 15

ஶம்முடைய லீஸ்னைகள் தம்மைத் துசீத்து ஆராதனை செய்யும்போது கடவுள் மகிழ்வடைகிறார். ஆராதனைக்கான அழைப்பைக் கொடுக்கும் சங்கீதங்களை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: சங். 146-150.

ஈ. தாராளங்கணத்தையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்தும்படி அழைக்கப்படுதல்: வ. 16: இந்த வசனத்திற்கு இணையான வசனங்கள்: எஹ. 6:10; ரோம் 12:13; 1 தீமேர. 6:17-18; 1 பேதுரு 4:9.

IV. முடிவுரை: 13:18-25

அ. இந்தக் கடிதத்தின் ஆசிரியருக்காவும் அவருடன் பணி செய்கிறவர்களுக்காவும் விண்ணப்பிக்க அழைப்பு விடுதல்: வ. 18-19

தங்கள் சக கீரிஸ்தவர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் தங்களுக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்று மாறிப்பால் அப்போஸ்தலர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

ஆ. ஆசிரியர் வாசகர்களுக்காக விண்ணப்பிக்கிறார்: வ. 20-21

எப்போதும் நாம் ஒருவருக்காக ஒருவர் விண்ணப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வ. 20: இந்த வசனத்தில் → “ஆடுகளீன் பெரிய மேய்யப்பன்” என்று கர்த்தர் அழைக்கப்படுகிறார். இது யோவான் 10:11-ல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளை நினைவுட்டுகிறது. அவர் தம்மைப் பலியாகச் செலுத்தும்போது அவரே ஒரு ஆட்டைப்போவத்தான் இருந்தார் (யோவான் 1:29; ஏசாயர் 5:7). அவர் தன்னைப் பலி செலுத்திய பிறகு, இப்போது பரலோகத்தில் பெரிய மேய்ப்பராக அமர்ந்திருக்கிறார் (வ. 21; ம. 2:13-14; 1 பேதுரு 5:4). உயர்த்தப்படுவதற்கு முன்பாக தாழ்த்தப்படுகல் வருகிறது என்பதை நாம் மறந்துபோகக்கூடியது. ஆடுகளீன் பெரிய மேய்ப்பனாகிய இயேசு கீரிஸ்து அனைத்து மக்களும் தமிழடைய ஆடுகளாக மாற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆடுகள் தம்மைப் புறக்கணிப்பது அவருக்கு வேதனையைக் கொடுக்கிறது (மத. 2:13).

இ. அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுதல்: வ. 22

இந்தக் கடிதத்தின் வாசகர்கள் யூதர்களாக இருந்த காரணத்தினால் அவர்களைத் தில்வாறு வெளிப்படையாகக் கேட்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது என்று ஆசிரியர் உணர்ந்துகிளாண்டதாகத் தெரிகிறது.

ஈ. தகவல், வாழ்த்து, ஆசிரிவாதம்: வ. 23-25

1. தகவல்: வ. 23

தீமோத்தேயு விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார். இது பவுலுடைய கடிதம்தான் என்பதற்கு இது இன்னொரு ஆதாரமாயிருக்கிறது. லாக்கா, பர்னபா அல்லது அப்போஸ்லோ ஆசிரியோரை இக்கடிதத்தின் ஆசிரியர்களாகக் கருதும் வியாக்கியானிகளும் தீமோத்தேயு இங்கே குறிப்பிடப்படுவது பொருத்தமானது என்றே கருதுகிறார்கள். இவர்களும் பவுலுடன் பணிசெய்தவர்களாகவும் தீமோத்தேயுவை அறிந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அப்போஸ்லோவும், லாக்காவும் இரண்டாவது அருட்பணி பயணத்தின்போது தீமோத்தேயுவை அறிந்திருந்தார்கள். தீமோத்தேயு விடுதலை செய்யப்பட்டார் என்ற குறிப்பு இந்தக் கடிதம் ரோமாபுரியில் வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. பவுல் ரோமச் சேவகர்களீனால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார் (அப். 28:11-11; ம. 5:19-24; 2 தீமோ. 4:6-18).

2. வாழ்த்துக்கள்: வ. 24

இந்த வாழ்த்துக்களைப் பற்றி ஸ்டிப்ஸ் அவர்கள் இல்வாறு எழுதுகிறார்:

முழுக் கீரிஸ்தவ சமூகத்திற்கும் அனை தலைவர்களுக்கும் சிறப்பு வாழ்த்துக்கள் கூறப்படுவதால், இக்கடிதம் ஒரு கீரிய சாதாரண கீரிஸ்தவ தீருச்சபைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.⁶⁰

நான் முற்றும் இதை சரியானது எனக் கருதாவிட்டாலும் இது சாத்தியமாக இருக்களாம் ஆனால் நிச்சயமாக உறுதிபடத்தெரிவவிக்க முடியாது. “இத்தாலிய தேசத்தார் யாவரும் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல்கள் சொல்லுகிறார்கள்”: இது ரோமாபுரியிலிருந்தே இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டது எனும் கருத்தை ஆதரிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் சில நேரம் இது ஒரு குழு இத்தாலிய தேசத்தார் வாழும் இடத்தில் அவரும் வாழ்கிறார் என்பதனையும் குறிக்களாம். ரோமாபுரியிலிருந்து சிதறிவந்து கொள்கூடும் மற்றும் எபேசவில் வாழ்ந்த

⁶⁰ A. M. Stibbs, op. cit., p. 1217

பிரிஸ்கில்லா, ஆக்கில்லா ஆகியோர் விடயத்தில் இப்படி நடந்தது (பார். அப். 18:1-3.24-26).

3. ஆசீர்வாதம்: வ. 25

இந்த ஆசீர்வாதம் மிகவும் சுருக்கமானதாக இருந்தாலும் கிருபையைக் குறித்து பேசுவதால் அது போதுமானதாக இருக்கிறது, ஏனெனில் நயக்கு எப்போதும் தேவையாக இருப்பது கிருபை மட்டுமே. அது இவ்வுலகத்தீவுள்ள சொத்துக்கள் அனைத்தையும்விட மேலானது. இவ்வாறு கிருபையைப் பற்றி இங்கு பேசப்படுவதும் அப்போஸ்தலனாகசீய பவுலை மீண்டும் நினைவுட்டுகிறது. அவருடைய கடிதங்கள் அனைத்தும், ரோமாருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் பொடன்கி, ரிலமோனுக்கான கடிதம் வரை அனைத்தும் இந்த ஆசீர்வாதத்தோடு ஒன்று முடிவடைகிறது.

நம்முடைய பெரிய மேய்ப்பராக்கிய இறையகன் இயேசுவைக் குறித்த அறிவில் நாம் வளருவோமாக. அப்போது நாம் பொன்னைவந்துபோன இந்த உலகத்தில் எவ்வளவு பாக்கியம் பெற்றவர்கள் என்பதை உணர்ந்துகொண்டு, மற்றவர்களையும் இந்தப் பாக்கியத்திற்குள் ஆதாயம் செய்யும் ஆழமான விருப்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம் (யூதா 22-23).

V. Bibliography

1. Reference books

- Alford, Henry. *The Greek Testament*. New edition. London: Longmans, Green; Cambridge: Deighton, Bell, 1894.
- Bauer, Walter. *Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urchristlichen Literatur*. Durchgesehener Neudruck der 5. Verbesserten und stark vermehrten Auflage. Berlin: Walter de Gruyter, 1971.
- Carrez, Maurice et François Morel. *Dictionnaire grec-français du Nouveau Testament*. 2nd ed. revised. Neuchâtel: Delachaux et Niestlé; Paris: Éditions Cerf, 1980.
- Gesenius, Wilhelm. *Wilhelm Gesenius' Hebräisches und Aramäisches Handwörterbuch über das Alte Testament*. Revised by Frants Buhl. Reprint of the 17th ed. published in 1915. Berlin: Springer-Verlag, 1962.
- Heussi, Karl. *Kompendium der Kirchengeschichte*. 16th ed. Reprint of the 13th augmented edition. Tübingen: J. C. B. Mohr (Paul Siebeck), 1981.

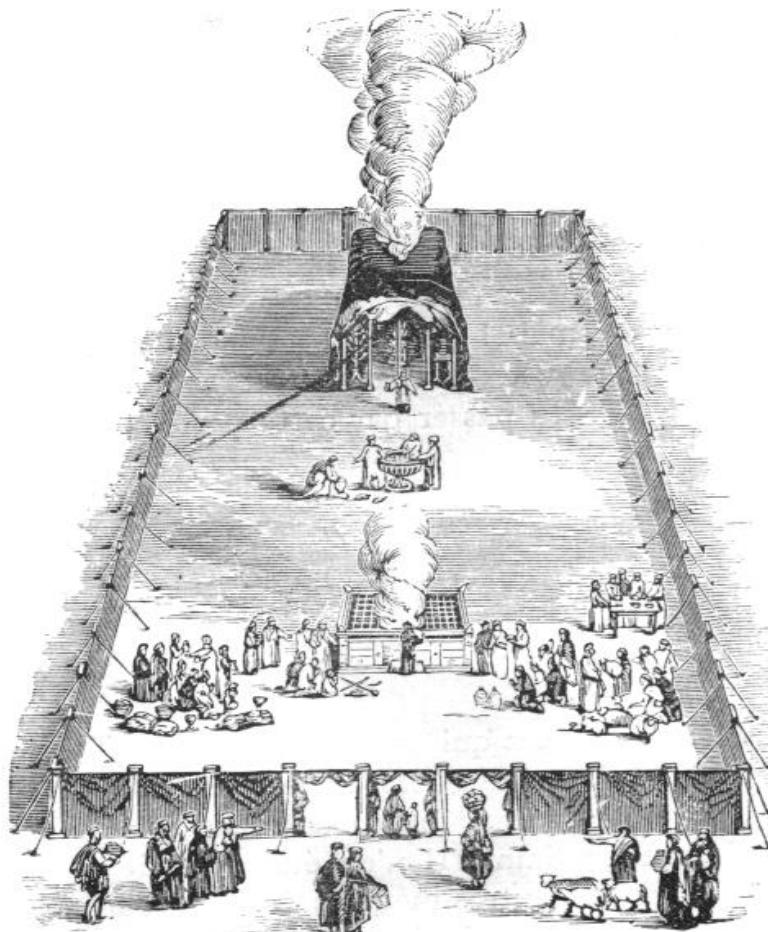
2. Commentaires, livres divers, dissertations et articles

- Blocher, Henri. *La doctrine du péché et de la rédemption*. 3 volumes. Vaux-sur-Seine, France, 1982-1983.
- Guthrie, Donald und J. Alec Motyer. *The New Bible Commentary Revised*. London: Inter-Varsity Press, 1970.
- Hodges, Zane C. 'Hebrews' in *The Bible Knowledge Commentary*. An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty, New Testament. Ed. John F. Walvoord and Roy B. Zuck. [Wheaton, Ill.]: Victor Books, 1983.
- Hughes, Philip Edgcumbe. *A Commentary on the epistle to the Hebrews*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans, 1977.
- Laubach, Fritz. *Der Brief an die Hebräer* in Wuppertaler Studienbibel. Wuppertal: R. Brockhaus; Giessen: Brunnen Verlag, 1983.
- Murray, Andrew. *Le Voile Déchiré*. 4th ed. Translated from English into French. Mennetier-Mornex, France: M. Weber [Éditions Emmanuel], n. d. [2nd ed., 1953].
- Spicq, Ceslas. *L'Epître aux Hébreux*. 2 Bände. Paris: Gabalda, Etudes Biblique, 1952.
- Stibbs, A. M. 'Hebrews', in *The New Bible Commentary Revised*. London: Inter-Varsity Press, 1970.
- Walvoord, John F. et Roy B. Zuck. Editors. *The Bible Knowledge Commentary*. An Exposition of the Scriptures by Dallas Seminary Faculty. Old and New Testament, 2 volumes. [Wheaton, Ill.]: Victor Books, OT 1985, NT 1983.

பொருளடக்கம்

1. அறிமுகம்	1
அ. பொதுவான குறிப்புகள்	1
ஆ. இக்கட்டுத்தீன் ஆசிரியர்	1
இ. வாசகர்கள்	3
ஈ. எழுதப்பட்ட காலம்	3
உ. இக்கட்டுத்தீன் முபக்கத்தன்மை	4
ஐ. கட்டுத்தீன் நேர்க்கம்	4
1. போதனை (பூர்த்தீசங்களைப் போதிப்பது).....	4
2. நடைமுறை வழிகாட்டுதல்.....	4
ஏ. பல்வேறு சிறப்புச்சங்கள்	5
1. அப்தத்தக்கள் ஜந்து (வ).....	5
2. மேலானவைகள் ஏழு	5
3. நிலையானவைகள் ஏழு	5
4. முதலாம் அதிகாரத்தில் கீறிஸ்து	5
5. கட்டுத்தீன் சிறப்புச்சங்கள்	6
ஓ. இக்கட்டுத்தீன் நன்றாகப் பூர்த்துகாரன் வத்துக்கான சில அவோசனைகள்	6
11. உபதேசப் பகுதி : இயேசு கீரிஸ்துவின் மேன்மை 11 முதல் 10:18	7
அ. இயேசு கீரிஸ்து என்னும் நபரின் மேன்மை 1:1 - 7:28	7
1. அறிமுகம்: அனைத்து வெளிப்பாடுகளைக்கும் கீரிஸ்துவே நீறைவாக இருக்கிறார் (தீர்க்கதறிச்களைவிட மேலானவர்) 1:1-3	7
2. கீரிஸ்து தேவதாத்தகளைவிட மேலானவர் 1:4-2:18	9
அ. இறையகன் தேவதாத்தகளிலும் மேலானவர் 1:4-14	9
1. குமாரன் தன் ஆவ்தன்மையில் (பூராக) மேன்மையானவர்: வ. 4-9	9
2. குமாரன் தமிழுடைய பணியில் மேன்மையானவராயிருக்கிறார். வ. 10-14	11
அ. முதலாம் வத்து எச்சரிக்கை 2:1-4	11
இ. தேவதாத்தகளைக்கும் மேலான மனுமகனும் அவர் அதுதெப்பட்டதற்கான காரணங்களும்: 2:5-18	12
1. தேவதாத்தகளைக் காட்டிலும் மேலான மனுமகன். வ. 5-9	12
2. தேவதாத்தகளைக் காட்டிலும் அவர் கீழாக அனுத்தற்கான காரணம்: 2:10-18	13
ஈ. கீரிஸ்து மோசேயைவிட மேலானவர் 3:1-19	14
அ. கீரிஸ்துவும் மோசேயும்: வ. 1-6	14
ஆ. இரண்டாவது எச்சரிக்கை: வ. 7-19	16
1. இருதயத்தைக் கடினப்படுத்துவதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை : வ. 7-11	16
2. அவிகவாசத்தீன் வேர் முளைத்திடுவது நமக்கு ஆபத்தானது: வ. 12-15	17
3. வளாந்தரத்தில் கீஸ்ரவேல் மக்களுடைய உதாரணம்: வ. 16-19	17
4. கீரிஸ்து யோகவாவைவிட மேலானவர்: 4:1-15	18
அ. கடவுள் தமு உண்மையான ஓய்வு. வ. 1-11	18
அ. கடவுளுடைய வார்த்தை ஓய்வுடைய அடையால் வழி: வ.12-13	19
ஈ. கீரிஸ்து ஆரோணனைவிட மேலானவர்: 4:14-7:28	20
அ. கீரிஸ்து நமிழுடைய தலைமைக் குரு: 4:14-16	20
ஆ. கீரிஸ்து தலைமைக் குருவுக்குரிய தகுதிகள் அனைத்தையும் பெற்றிருந்தார்: 4:1-10	20
1. தலைமைக் குருவின் தகுதிகள்: வ. 1-4	20
2. தலைமைக் குருவாக கீரிஸ்துவின் தகுதிகள்: வ. 5-7	21
3. சாதாரண தலைமைக் குருவைக் காட்டிலும் மேலான கீரிஸ்துவின் தகுதிகள்: 6:8-10	21
இ. முன்றாவது எச்சரிக்கை: 5:11-6:22	21
1. விகவாச வாழ்வில் ஏற்படும் தேசிக் கிளை அபத்தானது: 5:11-14	21
2. நாம் பொருளாத்தை விரும்ப வேண்டும்: 6:1-9	22
3. விகவாசத்தை விட்டு விழுந்தபோதன் மற்றும் “ஒரு விகவாசி தன்னுடைய மீட்பை இழுத்துவிட முடியுமா?” என்ற கேள்விக்கான பதிலைக் குருத்தை விளக்கமும்: 4-8	22
4. கடவுளுடைய வார்க்குறுதியின் நிறீதம் விடாரமுயற்சியோடு தொடருங்கள்: 6:9-20	29
1. விடாரமுயற்சியோடு தொடருங்கள்: வ. 9-12:	29
2. கடவுளுடைய வார்க்குறுதிகள் நாம் தொடர்ந்து முன்னேற வேண்டும் என்ற நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றாவ: 13-20	29
ஈ. கீரிஸ்து - மெங்கிஷ்டேக்கின் முறையையின்படியான தலைமைக் குரு 7:1-28	30
1. மெங்கிஷ்டேக்கு ஆபிரகாமையும் வேலையர்களைவிட மேலானவர்: வ. 1-10	30
2. மெங்கிஷ்டேக்கு கீரிஸ்துவுக்கு மாதிரியாக இருப்பதால், ஆரோணனையும் வேலையர்யுமில் மேலானவராக இருக்கிறார்: வ. 11-28	34
அ. இயேசு கீரிஸ்துவினுடைய பணியின் மேன்மை : 8:1 - 10:18	35
1. கீரிஸ்து புதிய உடன்படிக்கையின் நடவாக இருக்கிறார்: 8:1-13	35
அ. கீரிஸ்து பரவோக ஆசாரியராக இருக்கிறார்: வ. 1-5	35
ஆ. கீரிஸ்து புதிய, யேலான உடன்படிக்கையில் பணி செய்கிறார்: வ. 6- 13	36
1. பழைய உடன்படிக்கையின் குறைபாடு: வ. 6-9	36
2. புதிய உடன்படிக்கை முரணமானது. வ. 10-13	36
2. பழைய உடன்படிக்கை குறைவானது: 9:1-10	37
அ. மேல்சேயினுடைய கூடாரத்திற்குள் இருந்த காரியங்களைன் ஒழுங்கு: வ. 1-5	37
ஆ. ஆசிரிப்புக் கூடாரத்தில் செய்யப்பட்ட ஊழியும் குறைவானது. வ. 6-10	38
ஈ. கீரிஸ்துவின் பலி உண்மையானது: 9:11 - 10:18	38
அ. கீரிஸ்துவின் பலி தனித்தன்மையுள்ளதாக இருப்பது இன்றியமையாதது: 9:16-28	39
1. கடவுளுடைய ஆணையின்படி கீரிஸ்துவினுடைய மரணம் புதிய உடன்படிக்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது: வ.16-17	39
2. முதலாம் உடன்படிக்கையில் இருத்தும் சிற்றுத்துக்கை இன்றியமையாதது: வ. 18-23 ஆ	39
ஈ. மக்கள் மீட்கப்படுவதற்கு இயேசு கீரிஸ்துவின் இருத்தும் சிற்றுத்துக்கை இன்றியமையாதது: வ. 23ஆ-28	39
இ. இயேசுவின் இருத்தும் பாலிகளை இரசிக்க வல்லது: 10:1-18	40

1. முன்பு செலுத்தப்பட்ட பலிகள் பூரணமானவைகள் அல்ல: வ. 1-4	40
2. பலியைக் குறித்த கடவுளுடைய சீத்தும் கிறிஸ்தவில் நிலைவேற்றியது: வ. 5-10	41
3. கிறிஸ்தவின் பலி விகாவசிகளைப் பூரணத்திற்குள் ஈத்தீச் செல்கிறது:வ. 11-18	42
III. நடைமுறைப் பகுதி: விகாவசத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அழைப்பு 10:19 - 13:17	44
அ. மகா பரிகத்த இடத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது: 10:19-25	44
1. புதிய மகா பரிகத்த இடத்திற்குச் செலுத்தப்படும்யான அழைப்பு: வ. 19-22	44
2. இதீவிருந்து முன்வைக்கப்படும் அறிவுரைகள்: வ. 23-25	44
ஆ. கிறிஸ்தவை புறக்கணியாதிருப்போமாக: 10:26-31	45
இ. நாம் விகாவசத்தில் நிலைவுத்திருக்க வேண்டும்: 10:32-39	46
ஈ. முந்தைய தலைமுறைகளில் வாழ்ந்த விகாவச வீரர்களின் முன்னுதாரணம்: 11:1-40	47
1. எது விகாவசம்? வ. 1-3	47
2. பழைய ஏற்பாட்டு விகாவசிகளின் உதாரணங்கள்: வ. 4-40	47
அ. ஆபேலூம் ஏனோக்கும்: வ. 4-6	47
ஆ. நேராவா: வ.7	47
இ. ஆபிரகாமும் சாரானம்: வ. 8-19	48
1. விகாவசத்தினால் ஆபிரகாம் தன்னுடைய சொந்த நாட்டை விட்டு அறியாத நாட்டிற்குச் சென்றார்: வ. 8-10	48
2. விகாவசத்தினால் சாராம் தன்னுடைய முதிர்வயதில் ஒரு மகனைப் பெற்றிருடித்தார்: வ. 11-12	48
3. அவர்கள் இந்த உலகத்தில் பரதேசிகள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்: வ. 13-16	48
4. ஆபிரகாம் விகாவசத்தினால் ஈசாக்கைப் பற்றவிசெலுத்தினார்: வ. 17-19	48
ஈ.. ஈசாக்கு, மாக்கோடு மற்றும் யோசேப்பின் விகாவசம்: வ. 20-22	48
உ... மேர்சேபின் விகாவசம்: வ. 23-29	48
ஐ. யோகவாவும் இராகாபும்: 30-31	49
எ. நியாயாதிபதிகள், சாமுலேவுள், தாவீது மற்றும் தீர்க்கதறிசிகள்: 32-38	49
1. மற்ற விகாவச வீரர்கள்: வ. 32	49
2. அவர்களுடைய விகாவசத்தின் செயல்கள்: வ. 33-34, பி.அ	49
3. அ. அவர்களுடைய பாடுகள்: வ. பி.ஆ-பி.அ	49
4. அவர்கள் கடவுள்கள் பாராட்டப்பட்டார்கள்: வ. 38	50
ஏ. முடிவுரை : ர். 39-40	50
உ. தனிப்பட்ட விகாவசப் போராட்டத்தைப் போராடும்படியான அழைப்பு: 12:1-29	50
1. இயேக்கேவ நம்முடைய விகாவசத்திற்கான முன்னுதாரணம்: வ. 1-3	50
2. விகாவசத்தின் வளர்ச்சிக்கு பரீட்சை அவசியம்: வ. 4-11	51
3. பரீக்கத்தை புறக்கணிப்பதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை : வ. 12-17	51
4. மேன்மையான புதிய உடன்படிக்கைக்குரியவர்கள் தங்களைப் பரீக்கதும் செய்துகொள்ள வேண்டும்: வ. 18-29	52
அ. பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையிலான ஒப்பீடு:18-24	52
1. பழைய உடன்படிக்கை : வ. 18-21	52
2. புதிய உடன்படிக்கை : வ. 22-24	52
ஆ பழைய உடன்படிக்கையை மீறுவது பாவமானால் புதிய உடன்படிக்கையை மீறுவது எவ்வளவு கொடிய பாவம்: வ 25-29	53
ஐ. விகாவசம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்: 13:1-17	53
1. நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்வில்: வ. 1-6	53
2. தீருச்சபை வாழ்வில்: வ. 7-17	54
அ. தீருச்சபைத் தலைவர்களை மதித்து அவர்களுக்குச் சீற்புபடியுங்கள்: வ. 7,17	54
ஆ. கிறிஸ்தவின் கீருபயில் நிலைத்திருங்கள், யூ சட்டஸ்களுக்குத் தீரும்பார்தீர்கள்: வ. 8-14	54
இ. துதி செலுத்துவதற்கான அழைப்பு: வ. 15	55
ஈ. தூராளானுண்டதையும் அன்னபூம் வெளிப்படுத்தப்படி அழைக்கப்படுதல்:வ. 16	55
IV. முடிவுரை: 13:18-25	56
அ. இந்தக் கடுகத்தின் ஆசிரியருக்காமல் அவருடன் பணி ஏசுப்பிறவர்களுக்காவும் விளைவிக்க அழைப்பு விடுதல்:வ.18-19	56
ஆ. ஆசிரியர் வாசகர்களுக்காக விண்ணப்பிக்கிறார்: வ. 20-21	56
இ. அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுதல்: வ. 22	56
ஈ. தகவல், வாழ்ந்து, ஆசிரிவாதம்: வ. 23-25	56
1. தகவல்: வ. 23	56
2. வாழ்ந்துகள்: வ. 24	56
3. ஆசிரிவாதம்: வ. 25.....	57
V. உசாத்துவணை நால்கள்	58

இவைகள் மன்னிக்கப்பட்டதுண்டானால், இனிப் பாவத்தினிமித்தம் பலி செலுத்தப்படுவதில்லையே. ஆகையால், சகோதரரே, நாம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு இயேகவானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய்ப் புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை நமக்கு உண்டுபண்ணினபடியால், அந்த மார்க்கத்தின்வழியாய்ப் பிரவேசிப்பதற்கு அவருடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலும், தேவனுடைய வீட்டின்மேல் அதிகாரியான மகா ஆசாரியர் நமக்கு ஒருவர் இருக்கிறபடியினாலும்,.....(எபி. 10 :18-21)

Special thanks are due to Marion and Ueli Bruderer-Jeffery who accepted to translate this brochure from German into English.

இந்தப்பாடக்குறிப்பை ஜேர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழியையர்த்த மரியன் மற்றும் புரூடர்-ஜேவ்ரி (Marion and Ueli Bruderer-Jeffery)ஆகியோருக்கு விசேச நன்றிகள்.

குருஸ்விங்கன், தை 2024
Kreuzlingen, January 2024

பதிப்புரிமை ரோலண்ட் கிளாகர், இறையியல் கலாநிதி CH-8280

குருஸ்விங்கன் (சுவிற்சர்லாந்து)

Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)